

9 770353 734051

3
vrednost v
MEDIA BAR

INTERVJU

Novomašnik
Ambrož
Brezovšek:
Od sanj o
Hollywoodu do
duhovniškega
plašča

Str. 18-19

CELJE

Kakšne so novosti na Celjski
koči? Str. 7

PRAZNIČNO
Z OBČINAMA

LJUBNO in
SOLČAVA

Str. 20-23

novi tednik 80 LET

Tednik za Savinjsko regijo / št. 31 / Leto 80 / 31. julij 2025 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Dve leti po poplavih: prve družine že v novih hišah, večina jih na nove domove še čaka

Obeležujemo drugo obletnico uničujočih poplav, ki so 4. avgusta 2023 močno prizadele tudi savinjsko regijo. V tem času je bilo opravljenega veliko dela, a obnova še zdaleč ni končana. V prihodnjih letih bodo v ospredju najzahtevnejši projekti – urejanje vodotokov in plazov. Čeprav se je nekaj družin po dveh letih uspelo preseliti v nove domove, jih večina še vedno čaka na rešitev. Nekatere občine ob tem ostajajo kritične, ker so postopki prepočasni, birokracija pa prezahtevna. Str. 2-5

Foto: Andraž Purg

CELJE

Turistični obisk se zadnja
leta povečuje Str. 8

ŠENTJUR

V domu na Resevni spet
iščejo novega najemnika Str. 9

PRILOGA

TV SPORED

Po dveh letih prve družine že preseljene v nove hiše, a večina jih na nove domove še čaka

Kaj je že storjeno in kje se zatika?

Obeležujemo drugo obletnico uničujočih poplav, ki so 4. avgusta 2023 močno prizadele tudi savinjsko regijo. V tem času je bilo opravljenega veliko dela, a obnova še zdaleč ni končana, opozarjajo pristojni. V prihodnjih letih bodo v ospredju najzahtevnejši projekti – urejanje vodotokov in plazov. V načrtu je tudi celovita sprememba sistemske zakonodaje za lažje spopadanje s podobnimi dogodki. Čeprav se je nekaj družin po dveh letih uspelo preseliti v nove domove, jih večina še vedno čaka na rešitev. Nekatere občine ob tem ostajajo kritične, ker so postopki prepočasni, birokracija pa prezahtevna. Kaj torej kažejo najnovejši podatki ministrstev o do zdaj izvedenih ukrepih na državni ravni in kako napredek obnove ocenjujejo nekateri župani najbolj prizadetih občin?

SINTIJA JURIČ, foto: Andraž Purg

Več kot 7.350 posameznikov je po ujmah dobilo skupno 35,7 milijona evrov za obnovo stanovanj in domov. Izplačanih je bilo tudi 65 milijonov evrov izredne denarne pomoči. Trenutno je v obravnavi še več kot 5 tisoč vlog fizičnih oseb in podjetij za končno obnovo stavb, je v dneh pred drugo obletnico poplav povedal minister za naravne vire in prostor **Jože Novak**.

Občine so po poplavah v obliki predplačil prejele skupno 218 milijonov evrov, da so lahko takoj začele obnovo občinske infrastrukture. Ob predplačilih je vlada za obnovo občinskih cest, mostov in plazov iz rednega programa že lani zagotovila še 25,7 milijona evrov, letos 160 milijonov evrov. Na tem področju trenutno v občinah

skupno izvajajo približno 150 projektov.

Za vodotoke letos namenjenih 332 milijonov

Po intervencijskih in izrednih ukrepih, ki so bili končani junija 2024, se je začela petletna obnova vodotokov, ki temelji na trajnih rešitvah, ki so odporne na podnebne spremembe. Zanj je vlada zagotovila 2,3 milijarde evrov, od tega samo na vodotokih 1,3 milijarde evrov, na občinski infrastrukturi 800 milijonov, še 200 milijonov je namenjenih drugim ukrepom.

Kot je pojasnil Novak, na vodotokih trenutno izvajajo tako vzdrževalna kot obnovitvena dela in tudi nove naložbe. Lani so opravili za 240 milijonov evrov del, letos so predvidena dela v vi-

Največjo težavo pri poplavlvi obnovi vodotokov po besedah ministra Novaka predstavlja pomanjkanje delavcev.

šini 332 milijonov evrov. Na vodni infrastrukturi so bila lani in do letošnjega poletja končana dela na več kot 430 deloviščih, obnovitvena dela trenutno potekajo na več kot 300 lokacijah po državi. Trenutno po državi sanirajo tudi več kot sto plazov, ki so poškodovali občinsko cestno infrastrukturo, stavbe ali vodotoke, od tega je šest večjih plazov.

Sprejetih 17 prostorskih aktov

Vlada je do zdaj sprejela tudi 348 sklepov za odstranitev objektov zaradi nevarnosti poplav in plazov, občine so s pomočjo ministrstva sprejele 17 novih prostorskih aktov, ki bodo omogočili gradnjo novih stanovanjskih objektov za najhuje prizadete v ujmah, je povedal državni

sekretar na ministrstvu za naravne vire in prostor **mag. Miran Gajšek**. Vsi ti akti so bili po njegovih besedah sprejeti v manj kot letu. Z njimi bo skupno zagotovljeno do 126 parcel za objekte.

Več občin ima po že sprejetih prostorskih načrtih možnost pridobivanja gradbenih dovoljenj za nadomestitvene objekte, po podatkih, dostopnih ministrstvu je na voljo

vsaj 50 primernih parcel za gradnjo. »Prostorsko načrtovanje je v celoti rešeno v 10 občinah. In sicer v občinah Braslovče, Celje, Cerklje na Gorenjskem, Črna na Koroškem, Dobrova – Polhov Gradec, Medvode, Polzela, Ravne na Koroškem, Solčava, Tržič,« je povedal mag. Miran Gajšek. V pripravi je še 32 novih prostorskih aktov, ki bodo predvidoma sprejeti letos jeseni.

Laško čaka na dodatne protipoplavne ukrepe

Povsem spremenjena je bila tudi podoba Laškega. (Foto: Boris Vrabec)

Tudi občini Laško naravne ujme ne prizanašajo. V poplavah in neurjih pred dvema letoma je ponovno utrpela veliko opustošenje. Poplavljenih je bilo več kot 120 stanovanjskih in gospodarskih stavb.

Laško je bilo več dni odrezano od drugih regij. Dodatno gorje so povzročili plazovi, ki so se sporožili po poplavah. Skupno so morali v občini evakuirati 20 oseb, ki so jih nastanili v hotelih in drugih turističnih namestitvah. Poškodovana je bila javna infra-

struktura, nekatere ceste so bile uničene. Prizadeta so bila tudi nekatera podjetja v občini Laško, ki po poplavah več tednov niso mogla opravljati svoje dejavnosti. V Thermani Laško so na primer bili zaradi škode primorani zapreti baze, kar je pomenilo velik izpad prihodka. Poplava je namreč terme ujela na vrhuncu sezone. Tako je bilo leto 2024 tudi v občini Laško v veliki meri posvečeno odpravljanju posledic neurij in poplav. Lani je bilo urejenih osem večjih plazov, za kar je

občina namenila približno milijon evrov.

A dela na področju zagotavljanja poplavne varnosti v občini Laško še ne bo zmanjkalo. Velik korak naprej predstavljajo pridobljena gradbena dovoljenja za nadaljnje ukrepe na Savinji in Rečici, ki so ocenjeni na več kot 25 milijonov evrov. Direkcija RS za vode bo izvedbo teh ukrepov ob uspešni izvedbi javnega naročila lahko začela v prvi četrtini prihodnjega leta. Sredstva za izvedbo so zagotovljena iz načrta za okreva-

nje in odpornost ter kohezijskega sklada. Trajanje gradnje bo odvisno od posameznega sklopa. Dela v sklopu načrta za okrevanje in odpornost morajo biti končana do konca junija 2026, na podlagi izvajanja kohezijskega programa pa do konca leta 2027. Gre za ukrepe na Rečici v Debru, za ureditev Savinje v Laškem in prav tako za ureditev Savinje do ovinka v Udmatu. Kot so povedali v direkciji, bo izvedba protipoplavnih ukrepov na Rečici med drugim zajemala gradnjo dveh protipoplavnih zidov, več nasipov in mobilnih visokovodnih zapor, odstranitev mostu ter ureditev struge. Ureditev Savinje v Laškem bo obsegala razširitev in ureditev struge Savinje v dolžini približno 774 metrov, gradnjo dveh visokovodnih nasipov, ureditev pešpoti in dostopne zapornice, postavitev struge Radoblje ter ureditev zalednega jarka. Na območju Udmatu sta predvideni nadaljnja ureditev struge Savinje in potoka Radoblja s kanalizacijo ter gradnja prodnega zadrževalnika za razbremenitev visokih voda.

BA

Celje: selitev gasilskega doma in drsališča?

Služba Vlade Republike Slovenije za obnovo po poplavah in plazovih je v skladu z Zakonom o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 tudi v Celju določila dva objekta za odstranitve.

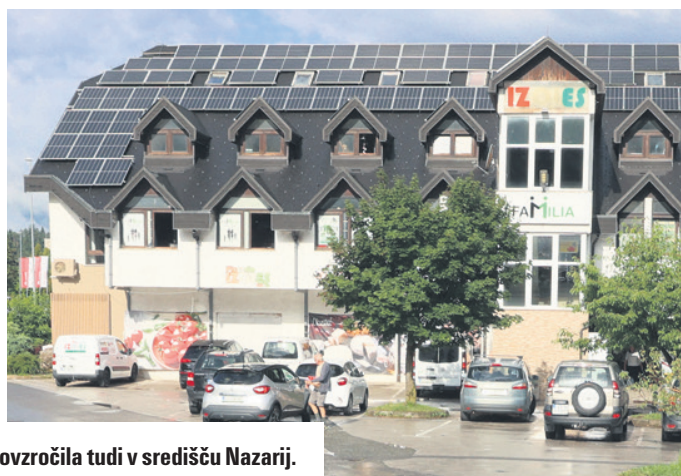
Razlog je visoka poplavna nevarnost oziroma ogroženost življenj. Gre za večstanovanjsko stavbo Pečovnik 55 in stanovanjsko stavbo Tremmerje 21. Ena stavba je v fazi cenitve, za drugo je pogodba, v kateri je določeno, za katero zakonsko možnost se je lastnik odločil, že podpisana.

Za stavbe na območju Medloga je služba sprejela stališče, da bosta njihova odstranitev oziroma varovanje izvedena v okviru uresničitve ukrepov državnega prostorskega načrta za zmanjšanje poplavne ogroženosti v Spodnji Savinjski dolini. A za preselitev gasilskega doma v Zagradu in preselitev drsališča iz mestnega parka sta v Mestni občini Celje v pripravi občinska podrobna prostorska načrta za obnovo. Ta bosta omogočila umestitev predmetnih objektov na nadomestni lokaciji.

SŠol

Narasla voda je veliko preglavic povzročila tudi v središču Nazarij.

»Desetletja nazaj smo naredili napako, ker smo na celotnem porečju reke Savinje – od Luč do Laškega – pozidali vse brežine. Tudi tam, kjer so že karte Marije Terezije kazale razlivanje Savinje. To ni prav. Napako moramo popraviti in prek t. i. suhih zadrževalnikov ter nadzorovanega razlivanja reke Savinje dati naravi na nekaterih mestih nazaj prostor,« poudarja braslovški župan Tomaž Žohar.

Na Ljubnem čakajo na vračilo sredstev

Občina Ljubno je bila ena najbolj prizadetih v poplavah avgusta 2023. Škoda na občinski infrastrukturi je bila ocenjena na približno 50 milijonov evrov, velika škoda je bila tudi na zasebnih in industrijskih zemljiščih, objektih in kmetijskih površinah. Nekatere nujne posege so v občini izvedli takoj, tudi z lastnimi sredstvi. Zdaj čakajo, da jim država sredstva povrne in da jih lahko usmerijo v nadaljnje projekte.

»Menim, da so bili nekateri poplavljeni ukrepi ministrstva dobri. Sploh kar zadeva zagotovitev socialnih transferjev v prvi fazi. Zelo dobra so bila tudi prednakazila, s katerimi smo lahko v zelo kratkem času opravili ogromno dela. Potem so se začele

stvari zapletati in projekti so se z dolgotrajnimi birokratskimi postopki, recenzijami in sklepanjem pogodb zavlekli za celo leto. Mogoče bo čas pokazal, da tudi to leto ni bilo vrženo stran in da smo zaradi tega dobili bolj trajnostne rešitve,« delo ministrstva in pristojnih služb dve leti po poplavah ocenjuje ljubenski župan **Franjo Naraločnik**.

Kot dodaja, so v občini tudi zaradi lastnih vlaganj v najnужnejšo poplavalno obnovo trenutno v težki finančni situaciji. »Soočamo se s tem, kako premostiti čas, dokler nam država ne povrne sredstev, ki smo jih založili v obnovo. Upam, da se bomo do konca leta rešili iz te težke situacije, da bomo lahko potem bolj smelo razmišljali o letu 2026,« je dodal župan, ki

upa, da bo takrat zaživel tudi njihov največji projekt – 15 milijonov evrov vredna protipoplavna zaščita Rastk.

Prvi družini že v novih hišah

Čeprav marsikje po državi postopki za nadomestitevno gradnjo še mirujejo, sta se na Ljubnem dve družini že preselili v nadomestni hiši, še pet si jih dom že gradi. Občina ob tem pripravlja tudi spremembe prostorskih aktov in prekatégorizacijo zemljišč za še približno 16 dodatnih objektov, ki so bili na seznam za odstranitev dodani naknadno. Novo proizvodno halo na poplavalno varnem območju na Ljubnem načrtuje tudi podjetje KLS. »Pri pridobivanju zahtevane dokumentacije za gradnjo je

veliko podrobnosti, s katerimi se do zdaj nismo srečali ne mi in ne država. Seveda so zato nastajale prepreke, a menim, da pridobivanje dovoljenj zdaj že prehaja v neke ustaljene vzorce,« je poudaril župan.

Na Ljubnem trenutno gradijo tudi tri od sedmih predvidenih zadrževalnikov. Na vodotokih imajo trenutno odprtih kar pet gradbišč, kar je po mnenju župana zgovoren podatek. Nekatere ceste v občini so sicer še vedno zaprte, a Naraločnik upa, da bodo tudi te zadeve čim prej uredili. »Ob tem moram omeniti tudi izjemen pritisk na vse zaposlene v občini. Kako težka je situacija v naši manjši občini, priča tudi to, da se je zamenjala naša celotna ekipa zaposlenih,« še zaključil Naraločnik.

Ena od hiš po poplavah 2023 in danes

V poplavah je bilo poškodovano tudi krožišče proti Ljubnem ob Savinji.

V Braslovčah največje območje nadomestitvene gradnje

Med poplavami je bila močno prizadeta tudi občina Braslovče, natančneje del naselja na levem in desnem bregu letuške Gmajne. Na podlagi sklepov sveta vlade za obnovo je tam trenutno predvidena odstranitev 145 hiš. Njihovi lastniki bodo lahko nova zemljišča za gradnjo kupili tudi v Rakovljah, kjer bo prostora za 98 hiš, ki bi jih lahko začeli graditi že prihodnjo pomlad.

Novo skoraj 19 hektarjev veliko območje za nadomestitevno gradnjo v Rakovljah braslovški župan **Tomaž Žo-**

har ocenjuje kot zgodovinski projekt. Zanj so morali na novo izdelati vse strokovne podlage ter napisati in sprejeti ustrezno pravno podlago. Spremembo namembnosti zemljišč iz kmetijskih v stavbna, ki bi v takšnem obsegu sicer trajala tudi do pet let, so v občini uspeli zaključiti v manj kot letu. A kljub nadvse uspešnemu delu Žohar priznava, da jih čaka še veliko dela in napora. »Ampak zaupam in verjamem, da bomo v interesu ljudi pri tem uspešni ter da bomo vsem čim prej zagotovili primerno rešitev in zelo dobre pogoje, da si bodo

lahko ustvarili nove domove,« poudarja župan.

Gradnja predvidena spomladi

Na ustrezno rešitev na nadomestni lokaciji v Rakovljah, kjer je občina z OPPN zagotovila 98 parcel za nadomestitevno gradnjo, trenutno čaka glavni na upravičencev v občini. Že jeseni namerava občina na parcelah začeti graditi gospodarsko javno infrastrukturo. Prve hiše bi tako lahko ljudje tam začeli graditi spomladi prihodnje leto. A kot poudarja župan, je trenutno na potezi država, ki mora čim prej odkupiti manjkajoča zemljišča v zasebni lasti in določiti pravično ceno zemljišč za nadomestitevno gradnjo, ki jo bodo morali upravičenci plačati. »Pravična cena je takšna, ki je primerljiva tisti ceni, ki so jo upravičenci dobili plačano v okviru odškodnine oz. odkupa primarne nepremičnine. Za tako pravično ceno upravičencem se bomo v občini še naprej odločno trudili, saj moramo vsem upravičencem zagotoviti primerljive finančne pogoje na nadomestni lokaciji,« poudarja Žohar.

In ob tem dodaja, da se je nekaj družin, katerih hiše so bile na seznamu za odstranitev, že preselilo na varnejšo lokacijo – bodisi so nepremičnino našle na trgu ali so imele v lasti še kakšno nepremičnino – zato so prve hiše v Letušu že v postopku rušitve.

Rešitve niso in ne morejo biti dovolj hitre

Braslovški župan sodelovanje z državo zaenkrat ocenjuje kot dobro. Kot poudarja, izzive, s katerimi se srečujejo v občini, rešujejo sodelovalno in sproti, a postopki so dolgotrajni in mnogi dve leti po poplavih še vedno nimajo novega doma. »Ob tem se moramo zavesti, da se ves čas neizmerno trudimo. Celostne in dolgoročne rešitve ob taki katastrofi in travmi za vse prizadete niso in ne morejo biti nikoli dovolj hitre. Preselitev dveh naselij v naši občini je izredno zahteven projekt, katerega kompetentna in trajnostna izvedba terja svoj čas,« je še zaključil Žohar, ki učinkovite rešitve za dolgoročno protipoplavno zaščito na območju Savinjske doline vidi v celostni ureditvi protipoplavnih ukrepov na celotnem porečju reke Savinje z ustrezno umeničenimi suhimi zadrževalniki.

Poplave so močno prizadele tudi PGD Letuš.

ZADETKI

»Ves čas sem kupal, kaj sta na kuhinjskem pultu počeli mama in babica. In seveda pomagal. Lepa plat podeželja je tudi, da so hiše obkrožene z vrtovi, njivami in rastlinjaki, kjer pridelamo vse, kar gre potem v lonec.«

Tom Čopar, kuhar in sopremnik zelene Michelinove zvezdice

»Bog ni sodnik, ki kaznuje, če se kdaj zmotiš. Ni oddaljen opazovalec, ki mu moraš prinašati darove, da se mu odkupiš ali da ti nato nekaj da. Je dobri oče, ki si želi pristen odnos z vsakim posameznikom.«

Ambrož Brezovšek, novomašnik

»Živimo na območju, kjer nas narava vsak dan opominja, kako dragoceno je sobivanje z njo.«

Katarina Prelesnik, županja Občine Solčava

»Razlogov za prekinitev sodelovanja je več. Izpostavljam slab zaslužek in neuresničene obljube o urediti prenočišče v planinskem domu.«

Sašo Černic, dosedanji upravnik Planinskega doma Resevna

»Skoval sem pojem poglobljeni zeleni turizem, kar pomeni, da gre za doživetje, kjer se povsem umirimo, da lahko začutimo sebe in okolico. Priporočam bosonogo hojo v čisti vodi, kar ima številne blagodejne učinke na zdravje in dobro počutje.«

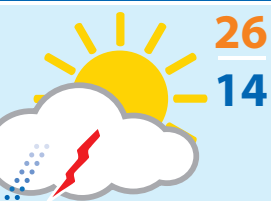
Bogdan Rahten, vodnik po Vilinski dolini

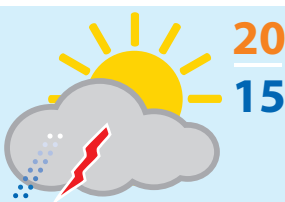
ČETRTEK

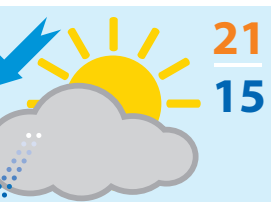
PETEK

SOBOTA

NEDELJA

Vir: ARSO

Po dveh letih smo ponovno obiskali zakonca Germelj v Strugah

»Ne bova se preselila.«

Predlanske poplave so podobo zaselka Struge v Zgornji Savinjski dolini izmaličile do neprepoznavnosti. »Takšne agonije ne privoščiva nikomur,« sta vidno pretresena povedala zakonca Jožica in Kristian Germelj, ko sva ju s fotografom Andražem obiskala prvič. Minilo je dve leti od takrat. »Ne bojiva se. Verjameva, da se tako uničujoče poplave še desetletja ne bodo ponovile. Država nama je ocenila vrednost hiše in ponudila odškodnino za gradnjo nove. A sva se odločila, da se ne bova preselila. Tudi zato, ker sva na svoj dom čustveno navezana,« sta povedala ob tokratnem obisku.

BARBARA FURMAN

Na stanovanjski hiši sta Jožica in Kristian Germelj kmalu po poplavah zamenjala vrata ter uredila okolico. Priznata, da ju je tedne in mesece po tej siloviti ujmi še prežemal strah, a zdaj sta pomirjena. »Tako obsežne poplave se zgodijo vsakih sto ali dvesto let, zato meniva, da bova lahko v Strugah tudi preostanek jeseni življenja preživela v miru.«

Vnuk bo gradil hišo

Kot še pravita, s cenitvijo hiše nista bila zadovoljna, a to ni vplivalo na njuno odločitev, da se ne bosta preselila. »Tudi če bi nama dodelili

V Strugah je devet stanovanjskih hiš. Štiri družine bodo še naprej živele v tem zaselku, pet jih je vzelo odškodnino države in si bodo zgradile novo hišo. Med njimi je tudi njun vnuk, ki je z družino živel le nekaj metrov stran. Predlanske uničujoče narasle vode so spodnesle temelje hiše in jo povsem uničile. »Najin vnuk si bo nov dom lahko zgradil v Lučah, kjer mu je občina zagotovila zemljišče za nadomestno gradnjo. Od države je že prejel polovico priznane odškodnine, drugo polovico bo prejel, ko mu bodo hišo porušili. Ker ni primerna za bivanje,

Jožica in Kristian Germelj pred stanovanjsko hišo, iz katere se ne bosta preselila.

»Skozi okna v zgornjem nadstropju hiše smo opazovali, kako je deroča voda v trenutku dvignila jablane starih sort in jih potiskala mimo hiše. Podirala je tudi gozdna drevesa, ki so pod njeno močjo padala kot vžigalice. Z ženo, s sinom in snaho ter z vnukom smo se prijeli za roke, molili smo in čakali, kaj bo. Prepričani smo bili, da nas bo silovita voda s hišo odnesla v smrt,« je opisal Kristian tisto dramatično noč pred dvema letoma.

višjo odškodnino, to ne bi omajalo najine odločitve. V Strugah primernih parcel za novogradnjo tako ali tako ni na voljo. Kam dlje ne želiva,« pojasni 81-letni Kristian.

Zakonca Germelj upata, da bo država zagotovila protipoplavne ukrepe na Savinji ter sanirala večji plaz v Strugah, ki se je sprožil ob predlanskih poplavah. Zdaj sicer že dve leti miruje. »Geologi so opravili meritve in nam zagotovili, da ni ogrožajoč.«

najin vnuk z družino že več mesecev živi v bivalnem zabojniku,« še pojasnita Jožica in Kristian.

V primežu strahu

Zakonca Germelj sta si hišo v Strugah pred štirimi desetletji zgradila le streljaj od domačije, na kateri je odraščala Jožica. »Hiša mojih staršev nosi letnico 1935 in je bila ena prvih v Strugah. Zato sem na ta zaselek ob Savinji čustveno zelo navezana. Ne spomnim se, da bi nas v

deževnih obdobjih reka kdaj ogrožala. Poplavila je leta 1990, a še zdaleč ni bilo tako hudo kot predlani.«

Kot sta nam povedala ob našem prvem obisku, je močno deževje v noči s 4. na 5. avgust 2023 zaselek Struge spremenilo v otok, okoli katerega je deroča voda s svojo silovito močjo odnašala drevesa, avtomobile in vrtno lopo ter spodjedala temelje hiš. Prebivalci so se šokirani umikali v zgornja nadstropja hiš, nekateri celo na strehe. Kristian priznava, da so jim prizori razbesnele narave, ki so jih lahko le nemočno opazovali, pognali strah v kosti.

»Ker sva se z ženo ustrašila, da se bo na pobočju za najino hišo sprožil plaz, sva se umaknila v bližnjo hišo na drugi strani ceste, v kateri živi najin sin z družino. Skozi okna v zgornjem nadstropju hiše, ki je bila skoraj povsem pod vodo, smo opazovali, kako je deroča voda v trenutku dvignila jablane starih sort in jih

potiskala mimo hiše. Podirala je tudi gozdna drevesa, ki so pod njeno močjo padala kot vžigalice. Z ženo, s sinom in snaho ter z vnukom smo se prijeli za roke, molili smo in čakali, kaj bo. Prepričani smo bili, da nas bo silovita voda s hišo odnesla v smrt,« se je spomnil Kristian in dodal, da jih je rešila betonska pregrada pri hidroelektrarni, ob kateri so se naplavljena velika debla dreves za nekaj trenutkov ustavila, potem so navpično zdrsula mimo hiš in se zato niso zaletela vanje.

Rešitelja Boštjan in Franc

V petek so skoraj ves dan čakali na pomoč. Reševalce so klicali po telefonu, potem

so izgubili signal. Občutki negotovosti so bili vedno močnejši, potem so skozi okno poplavljenе hiše zagledali Boštjana Pahovnika in Franca Strmčnika, ki sta pred tem reševala prebivalce Luč. Zatem sta se odpravila proti Strugam, kjer sta se prepričala, da je treba s helikopterjem evakuirati 35 krajanov, a helikopter zaradi slabega vremena takrat ni mogel vzleteti. Zato sta se reševanja lotila sama. Z improvizirano tirolsko žičnico sta rešila 16 ljudi, po druge je kasneje prišel helikopter.

Jožica se spominja, da se je med reševanjem tako močno držala za jeklenico, da je dobila globoke rane na prstih rok, a takrat zaradi močnega adrenalina bolečine ni čutila.

»Kasneje so se mi rane na prstih vnele, zaradi bolečnine dve noči nisem spala, a so se rane kmalu zacelile. Vendar to sploh ni pomembno, rada bi poudarila, da ne morem z besedami opisati, kako zelo smo hvaležni Boštjanu in Francu za njuno nesebično pomoč. Nekateri krajani so najprej sicer oklevali, da bi se spustili po jeklenici, ker so se bali, da nimajo dovolj moči v rokah in bodo padli v deročo vodo. A sta Boštjan in Franc vztrajala, da moramo na varno vsi. Spodbujala sta nas, da bomo to vsi zmogli. Hkrati sta na nas delovala zelo pomirjujoče. Ko smo se vsi uspeli umakniti na varno, so nas obile solze olajšanja. Objeli smo srčna in pogumna junaka, ki sta med reševanjem tvegala tudi svoje življenje, saj so bile razmere zelo težke in nepredvidljive,« je pred dvema letoma s solzami v očeh pripovedovala Jožica.

Foto: Andraž Purg

Hiša njunega vnuka čaka na rušenje. Novo bo zgradil v Lučah.

V zaselku Struge je devet stanovanjskih hiš – pet družin se bo preselilo.

Posledice niso bile le materialne, ostale so tudi v notranjosti ljudi

Strah pred takim pogledom še vedno ždi v ljudeh. (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

Ujma zarezala tudi v dušo ljudi

Ujma leta 2023 še zdaleč ni pustila posledic samo na premoženju, hišah, okolju, ampak tudi v ljudeh. Usoden avgustovski dan, ki je marsikomu uničil dom in omajal varnost v življenju, se s psihološkega vidika lahko zareže v človeka že ob vsakem močnejšem deževju. Ljudje namreč podoživljamo. Duševna stiska takrat ponovno doživi svojo moč. Poplave leta 2023 niso bile le »izredne« razmere, ampak tudi izredna travmatska izkušnja.

SIMONA ŠOLINIČ

Kakšne posledice takšni dogodki pustijo v človeku, je odvisno od različnih dejavnikov in od tega, kakšne izkušnje, odnose, zaupanje v življenje ima človek, pravi psihologinja in logoterapevtka **Tanja Peček** iz Socio – Večgeneracijskega centra Celje.

Pečkova je v času po poplavah nudila tudi psihološko pomoč na posebnih telefonskih številkah, ki so bile takrat na voljo vsem oškodovancem.

Porušen občutek varnosti

Na posledice takšnega dogodka v človeku vplivajo tudi podobne izkušnje v preteklosti, vezi v družinah in varovalni dejavniki v življenju. »Pomembno je, ali so ljudje v neki situaciji imeli dodatno pomoč in podporo ter ali so se o tem s kom, ki jih je razumel, iskreno pogovarjali, da so imeli občutek podpore in da niso imeli občutka izgubljenosti. Smiselno je zato vedno pogledati vsakega posameznika posebej, vsako družino posebej, a tudi, kaj se je dogajalo pred tem,« dodaja Pečkova. Od vsega tega je namreč odvisno, kako bo človek po takšni travmatski izkušnji ravnal in kje se bodo pokazale posledice v obliki duševne stiske.

Izkušnja poplave, plazov, nevarnosti zaradi vremena prinaša tveganje. »Predvsem zato, ker ti dogodki porušijo človekov občutek varnosti in zaupanja v to, da je življenje varno in pravično,« pravi sogovornica. Zato mora človek težiti k ponovni vzpostavitvi varnosti, saj lahko, tudi če je hiša nova in na drugi lokaciji, oseba doživlja stiske, če v sebi čuti nestabilnost in strah. Takšne težave in stiske

se lahko vlečejo leta in leta in zagotovo pustijo posledice ne le v duševnem zdravju, ampak tudi fizičnem, pojasnjuje Pečkova.

Ljudi zato spodbuja k razmišljanju o tem, kaj je v življenju pomembno, kam vlagajo svojo energijo, delo in moč. Marsikdo je po poplavah prejel pomoč od ljudi, od katerih je prej nikoli ne bi pričakoval, ali pa so se številni pri tej pomoči izjemno povezali: »Takšne stvari prav tako vsebujejo elemente upanja.«

Zaradu ujme so bile hiše uničene, poškodovane, neprimerne za bivanje. A domovi »nosijo« svoje zgodbe. »Ljudje so v njih ustvarjali spomine, kar pomeni, da so ti domovi delo, trud, občutki in ljubezen številnih generacij. Nekateri težko razumejo, kaj domovi, ki so bili uničeni, v resnici pomenijo lastnikom,« dodaja Pečkova.

Strah ob vsakem neurju

Ljudje, ki še vedno živijo v hišah, ki so bile poškodovane ali poplavljene, povedo, da so v času močnega dežja v stanju povečanega stresa. Otroci sprašujejo, ali bodo morali spet sredi noči iz hiše, partner morda poskuša pomiriti partnerja, naj sredi noči ne bo paničen ob močnem deževju, pri čemer pride do napetosti, ker mora slednji ne glede na vse okoli hiše preveriti, da ne bo kaj narobe ... Marsikdo ostaja ob deževju ponoči buden. Nenehen stres vpliva na odnose v družini. Nihče ne more vplivati na to, da se slabo vreme ne bi ponovilo, lahko pa vpliva na odnose v družinah.

»Če se o tem v družinah niso dovolj pogovarjali, križne situacije na površje prinašajo tudi vse tiste točke,

v katerih smo ljudje šibki. V odnosih se poglobljajo izživi in v komunikaciji lahko prihaja do težav,« pojasnjuje psihologinja in poudarja pomembnost pogovorov. »Pogovori in dobri odnosi podpore ter razumevanja so lahko izredno zdravilni. Če razumevanja ni, so lahko škodljivi in boleči. Posameznik se mora zavedati, da ko je v stresu sam, je lahko v stresu tudi kdo drug v njegovi bližini,« dodaja Pečkova.

Vsak lahko v neki težki situaciji ravna drugače, zato je razumevanje drug drugega pomembno. »To, kar ljudje čutijo in o čemer razmišljajo v neki situaciji, naj iskreno ubesedijo. Ko poslušamo drugega in ga podpremo, podpremo tudi sebe. Nekdo se v stiski na situacijo odzove zaradi jeze ali nemoči. Ker v sebi ne ve, kaj naj s to jezo in nemočjo naredi, ravna iz nezavedne težnje, da to »vrže« na

drugega. Če se to dogaja, pogosto pride do stopnjevanja napetosti. Če se ljudje tega zavedajo, znajo sčasoma to spremeniti na bolje,« razlaga sogovornica.

Vse, kar nekdo potrebuje v izrednih razmerah, so občutki nadzora, varnosti, podpore, ljubezni. In iskren pogovor ljudi zblíža.

Varen prostor razumevanja

Mnogi, ki jih ujma ni oplazila, komentirajo, da se oškodovanci »pač lahko odselijo iz poškodovanih hiš, saj so ali bodo dobili denar od države«. Ampak če bi razumeli to, kar poudarja naša sogovornica, bi se tovrstnih komentarjev vzdržali. »Mnogi ne razumejo, kaj vse so generacije preživele v teh hišah, kaj vse so ljudje vanje vložili in kaj jim ti domovi pomenijo. Način, kako se o tem pogovarjamo in kako drug drugega slišimo, ustvarja

varen prostor za razumevanje ter umirjanje po takšni travmi in prostor za podporo,« pojasnjuje Pečkova.

Komunikacija tudi o teh stvareh mora biti sočutna, razumevala in podpirna. Takoj po ujmi in tudi kasneje je bila vsem oškodovancem na voljo tudi psihološka podpora, a Slovenci smo klen narod, kar pomeni, da se veliko ljudi kljub svoji notranji stiski ni odločilo za pogovor in iskanje pomoči. »Kadar se lahko iskreno pogovarjamo z bližnjimi, ki nas slišijo, in če uspemo ustvariti podporno komunikacijo drug z drugim, je lahko tudi to dovolj. Včasih pa je dobro poiskati pomoč koga zunanjega, ki v situacijo, ki nam je povzročila travmo, ni čustveno vpleten. Če gre za globoko duševno stisko, depresijo, tesnobo ali če človek ne vidi več smisla in zaradi takšne travme razmišlja o samomoru, potem je nujno poiskati strokovno pomoč,« še poudarja Pečkova.

Ko udarijo tudi naslovi

Svoj pritisk k duševni bolečini oškodovancev v ujmi leta 2023 povzročajo tudi nekateri mediji s senzacionalističnimi naslovi, a tudi meteorologi in lovci na nevihte. Na družbenih omrežjih in spletnih straneh že vsaka nevihta ali slabša vremenska napoved pogosto nosi naslove, kot so »Prihaja huda ura«, »Spet bo hudo« ... Gre za zastrašujoče naslove, ki lahko v ljudeh stisko ponovno potisnejo na površje, zato bi morali senzacionalistični mediji in meteorologi opozorila o vremenskih razmerah pisati premišljeno in predvsem iz preventivnega in ne zastrašujočega vidika.

»Ob retravmatizaciji sta živčni sistem in telo človeka, ki sliši ali prebere kaj takšnega, ves čas v stanju boja in bega. Kot da sta ves čas v notranjem vojnem stanju,« pojasnjuje Pečkova. Dodaja, da del ljudi ves čas posluša novice po takšni izkušnji, da se pripravi. A pripravljenost zaradi strahu ne prinaša nič dobrega.

»Informacije bi morale biti takšne, da ljudje vedo, kakšni so načini pomoči, da

ohranijo občutek varnosti, nadzora. Da vedo, na koga se lahko obrnejo, koga lahko pokličejo, kaj lahko naredijo,« dodaja sogovornica. »V nasprotnem primeru lahko človek dobi občutek brezizhodnosti, podoživlja travmo, nima pa občutka nadzora, le strahu in tesnobe. To je zelo velik izziv za živčni sistem in telo,« pojasnjuje sogovornica.

Družbena omrežja so tudi polna posnetkov neurij, tornadov, uničenih domov. Že ko oseba, ki je doživela kaj podobnega in čuti strah, pogleda te posnetke, svojo travmo podoživlja.

Od duševne stiske do telesne bolezni

Duševne stiske, travme in njihovo podoživljanje lahko sčasoma privede do telesnih bolezni. »Ne bi rada omenjala samoozpolnjujoče se prerokbe, toda če ob ponavljajočih se stiskah kdo misli, da bo zagotovo zbolel, se to lahko zgodi. Naše misli so zelo močne, ni ustvarjalci tega, kar se nam dogaja,« dodaja psihologinja. To velja še posebej takrat, ko nam neka situacija odvzame občutek, da je življenje varno in smiselno, kar ima konkreten učinek na naše telo, ki brez sprememb ali pomoči ne more naprej. »Marsikdo se ne zaveda, kako velik vpliv imajo naša čustva, razmišljanja in odnosi na naša telesa,« svari Pečkova. Travmo, izgubo je treba tudi odžalovati in si dovoliti čutiti žalost. Zato ljudem svetuje, naj se ne ujamemo v občutkih nemoči in v občutek žrtve v neki situaciji.

»To je zelo uničujoče za človeka, ki sicer lahko najde izhod iz situacije tudi kot zmagovalec. Pravo mojstrstvo je, kako človeka neke situacije tudi izboljšujejo in marsikaj naučijo. Če se človek nauči, kako zaceliti rane strahu in bolečine, kako ustvariti in ohraniti občutek varnosti, lahko osmisli neko izkušnjo,« dodaja psihologinja. Tako lahko lažje zadiha in zaživi po travmatski izkušnji, ki mu morda pokaže, kaj so prave vrednote v življenju, kako se poveže s svojo skupnostjo, z bližnjimi in s prijatelji ter kako ponovno zgraditi življenje takšno, kot si ga želi.

»Slovenci smo že v osnovi majhen narod, ki ima veliko izzivov pri izražanju čustev, kazanju nemoči in pri pristni komunikaciji, ne da bi ljudje nosili milijon zaščit in mask. Smo pa močni v tem, da v kritični situaciji stopimo skupaj. Takrat je podpore in ljubezni veliko,« pravi psihologinja in logoterapevtka Tanja Peček iz Socio – Večgeneracijskega centra Celje. (Foto: Andraž Purg)

Gre štorska družba pooblaščenka v likvidacijo?

Železar ni več koristen

Lastniki družbe pooblaščenke Železar Štore bodo na rednem letnem zboru, ki bo sredi avgusta, odločali o poenostavljeni likvidaciji svoje družbe. Da sklep ne bo sprejet, je najbrž malo verjetno, saj je, kot je običajno, pri sestavi vsebine seje skupščine ob upravi sodeloval tudi nadzorni svet, v katerem so predstavniki največjih lastnikov. Največji delež ima podjetje Storkom, Tomaž Subotič in po novem celjsko podjetje GTG gens imata vsak po malo manj kot četrtno delnic. Železar je zanimiv predvsem zaradi pomembnega lastništva, ki ga ima v družbi Štore Steel.

JANJA INTIHAR

Družbo pooblaščenko Železar Štore so leta 1998, ko se je zaključevala velika slovenska privatizacijska zgodba, ustanovili takrat zaposleni v štorski železarni, vanjo vložili svoje certifikate in postali njeni lastniki. Najprej jih je bilo več kot tisoč, nato se je z leti njihovo število zmanjšalo. Najbolj po letu 2016, ko je v lastništvo družbe vstopil slovensko-češki poslovnež Tomaž Subotič, ki je od borzno-posredniške družbe Ilirika odkupil približno 10-odstotni delež ter nato začel odkupovati tudi delnice malih delničarjev. Pooblaščenka ga je zanimala predvsem zaradi 20-odstotnega deleža v družbi Štore Steel, ki ga ima še danes. Svoj delež v Železaru sta več let povečevala tudi Storkom in Marjan Mačkošek, nekdanji generalni direktor štorske jeklarne, ki je leta 2021 svoj

malo več kot 11-odstotni delež prodal Subotiču. Do letos je bil z 48-odstotnim deležem največji lastnik Tomaž Subotič, ki je, kot je razvidno iz javno objavljenih podatkov, polovico svojih delnic prodal celjski družbi GTG gens v lasti Aleksandra Govca. Ta je znan predvsem po solastništvu v podjetju GTG plin, ki so ga leta 2021 kupili Istrabenz Plini. Največji delničar Železarja je po zadnjih podatkih z malo manj kot 42-odstotnim deležem podjetje Storkom, v katerem je pomemben lastnik Anton Franulič, ki je tudi direktor Železarja. Subotič in GTG gens imata vsak po malo manj kot četrtno delnic. Na vprašanje, zakaj je prodal polovico delnic celjskemu podjetju, nam Tomaž Subotič še ni odgovoril. Malih delničarjev je le še nekaj deset, v lasti imajo samo še po nekaj delnic.

Vedno manj finančnih prihodkov

Železar, ki se sicer ukvarja z nudenjem administrativnih del, je torej zanimiv predvsem zaradi lastniških deležev, ki jih ima v drugih podjetjih. Je drugi največji lastnik družbe Štore Steel, v družbi Itro je do junija letos imel 13,6-odstotni delež, v Uniorju je lastnik malo več kot 1,5 odstotka delnic. Zadnja leta je sam ustvarjal zelo malo prometa. Lani je znašal le 1.624 evrov. Največji vir njegovih finančnih prihodkov so bile dividende, ki jih je dobil kot delničar. Vendar tudi ta vir iz leta v leto bolj usiha.

Še leta 2022 je Železar na račun dividend dobil malo manj kot milijon evrov, lani le še 33.900 evrov. Predlani in lani je imel izgubo, zadnja tri leta ni imel nobenega zaposlenega.

Ohraniti čim več premoženja

Uprava in nadzorni svet kot razlog za likvidacijo družbe pooblaščenke navajata, da namena, zaradi katerega je bila ustanovljena, ni več. Ob tem želita, da bi lastniki z likvidacijo pridobili oziroma ohranili čim več premoženja. V sklicu seje skupščine sta zapisala, da je »z odprodajo naložb in načrtovano prodajo podjetja Štore Steel izčrpan pglavitni namen družbe. Uprava je ocenila, da

bi z nadaljnjim poslovanjem nastajali stroški, ki ne bi vodili v povečanje premoženja. Zato je najbolj gospodarno, da družba preneha delovati, unovči preostalo premoženje ter ga v postopku likvidacije razdeli delničarjem.

Vrednost osnovnega kapitala Železarja, ki je razdeljen na malo manj kot 970 tisoč delnic, znaša 1,6 milijona evrov. Še pred petimi leti je imela družba 3,9 milijona evrov osnovnega kapitala, a so ga leta 2020 lastniki zmanjšali na 2,4 milijona evrov. Na račun zmanjšanja osnovnega

Železar, ki se sicer ukvarja z nudenjem administrativnih del, je zanimiv predvsem zaradi lastniških deležev, ki jih ima v drugih podjetjih. Je drugi največji lastnik družbe Štore Steel, v družbi Itro je do junija letos imel 13,6-odstotni delež, v Uniorju je lastnik malo več kot 1,5 odstotka delnic.

kapitala je vsak delničar za eno svojo delnico dobil 1,55 evra. Leta 2023 so osnovni kapital zmanjšali še za 804 tisoč evrov, vsak delničar je za eno svojo delnico dobil 0,83 evra. Po cenitvi, ki je bila narejena konec letošnjega aprila, znaša zdaj vrednost delnice 7,22 evra.

Trije likvidacijski upravitelji

Likvidacijski postopek se bo začel z vpisom skupščin-

skega sklepa v sodni register. Likvidacijski upravitelji bodo Anton Franulič, Tomaž Subotič in Aleksander Govc.

Če na seji skupščine sklep o likvidaciji ne bo sprejet, bodo lastniki imenovali nov nadzorni svet, saj bo sedanjemu konec avgusta potekel enoletni mandat. V nadzornem svetu naj bi poleg Subotiča in Govca bil še Gregor Franulič. Govc bo zamenjal Rajka Stankovića, predsednika društva Mali delničarji Slovenije.

Foto: Freepik

Nova embalaža za ročne mešalnike

Iz nazarskega podjetja BSH Hišni aparati so sporočili, da so v sodelovanju z družbo DS Smith Slovenija razvili trajnostno embalažo iz kartona, ki v celoti nadomešča stiropor pri pakiranju Boschvih ročnih mešalnikov.

Inovativna univerzalna zaščita iz valovitega kartona, ki so jo poimenovali Safe Shell, nadomešča zaščitne vložke iz stiropora pri pakiranju ročnih mešalnikov. V Nazarjah jih na leto izdelajo približno 170 tisoč, vsakega pa so doslej opremili z dvema kosoma stiroporne zaščite. Z uvedbo nove kartonske embalaže bo tako letno odstranjenih kar 340 tisoč kosov stiropora, kar pomeni občutno zmanjšanje plastičnega odpada, poudarjajo v BSH. Pri tem dodajajo, da nova zaščita omogoča hitro in preprosto sestavo na parkirni liniji, da jo je mogoče v celoti reciklirati in da se ujema z obstoječimi škatlami in logističnimi procesi. To pomeni, da podjetje kljub popolni zamenjavi materiala ni potrebovalo nobene spremembe v svoji proizvodnji. NT

Se bo Turške mačke končno nekdo usmilil?

Mestna občina Celje bo jutri, v petek, na dražbi prodajala некоč znamenit hotel Turška mačka. Izključna cena za stavbo, ki je prazna že več kot petnajst let, bo 566 tisoč evrov. Približno takšen znesek je za hotel, ki ga je leta 2019 prav tako kupila na dražbi, plačala tudi občina.

Hotel Turška mačka je bil včasih eden najbolj legendarnih gostinskih in namestitvenih obratov v Celju. Zanj so

v socialističnih časih in tudi v devetdesetih letih prejšnjega stoletja vedeli poslovneži iz cele nekdanje Jugoslavije,

ki so obiskovali Mos. Hotel je bil v lasti nepremičninske družbe Domine, ki je po več letih životarjenja leta 2017 šla v stečaj. Družba je bila del prav tako propadle skupine PSZ, pod okriljem katere je Darko Zupanc v več kot dvajsetih letih nakopičil različna

podjetja ter mnoge gostilne in trgovine na najboljših mestih v središču Celja.

Turška mačka je zaprta že od leta 2008, propada še veliko dlje. Darko Zupanc namreč za svoje nepremičnine v središču Celja sploh ni skrbel. Preden je zaklenil vrata

hotela, ga je dal v najem, a je tudi najemnik kmalu obupal. Zupanc se je sicer nekaj časa trudil, da bi hotel, ki je bil zgrajen leta 1980 in ima poleg gostinskega dela še 25 sob, prodal, a je bila cena, ki jo je zanj zahteval, previsoka. Tudi v stečaju družbe Domine je bilo zanimanje za nakup spet zelo skromno. Kar sploh ne čudi, saj je stavba zapuščena in bo tisti, ki jo bo kupil, vanjo moral vložiti veliko denarja.

Na mestu, kjer danes stoji hotel Turška mačka, je bila do leta 1978 gostilna z enakim imenom. Najbolj je zaslovela med obema vojnama, ko je bila zbirališče znanih Celjanov.

Kupca čaka temeljita obnova

Občina hotel, katerega znamenitost so tudi vitraži v gostinskem delu (gre za tri velike kompozicije na stenah in za dvojne pomični vrat, ki jih je zasnoval akademski slikar Lojze Spacal), prodaja kot celoto. Kupec se bo moral zavezati, da bo stavbo zunaj in znotraj v celoti obnovil ter jo namenil hotelski dejavnosti. Obnovo bo moral začeti najkasneje 18 mesecev po podpisu kupoprodajne pogodbe oziroma jo končati najkasneje tri leta po podpisu pogodbe. JJ

Če bo celjski občini že v prvem poskusu uspelo najti pravega kupca za hotel Turška mačka, ki prazen propada že od leta 2008, bo Celje v svojem središču najkasneje v treh letih dobilo še eno privlačno stavbo, namenjeno domačinom in turistom. (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

CELJE – Na Celjski koči obnove za večji turistični obisk

Kakšne so novosti na Celjski koči?

Na Celjski koči je družba ZPO Celje, ki upravlja to območje, v zadnjih tednih izvedla nekatere obnove. Med drugim je narejena tudi idejna zasnova kolesarskih poti na tem območju.

SIMONA ŠOLINIČ

»Za boljšo dostopnost in varnost so izvajalci uredili prometno ureditev ter naročili projektno dokumentacijo za gradnjo črpališča. Ta predstavlja ključen korak pri ureditvi trajnostnega upravljanja vodnih virov. Na smučišču so poleg celovitega popravila vlečnic, ki bodo tako pripravljene na prihajajočo zimsko sezono, obnovili tudi potek vlečnice. V družbi ZPO prav tako načrtujejo, da bodo del smučišča opremi-

li s posebno podlago, ki bo omogočala izvajanje tečajev in učenje prvih smučarskih korakov najmlajših tudi v obdobjih z malo snega,« so sporočili iz Mestne občine Celje.

Pridobljeno je tudi pozitivno mnenje arboristke, ki se nanaša na adrenalinski park, hkrati je zagotovljena tudi varovalna oprema za delo na višini tako za dejavnosti v adrenalinskem parku kot na smučišču.

Nova oprema v prostorih

Tudi v notranjih prostorih Celjske koč je bilo v minulih tednih obnovljenih kar nekaj stvari. »Urejena je požarna razsvetljava, zamenjana poškodovana keramika v sanitarijah, obnovljene so kabine za tuš, nameščena je tudi nova oprema v gostinskem delu. Izvajalci so sanirali večji del vodovodne napeljave, želijo urediti še klimatizacijo sob in poskrbeti za energetske obnove stavbe,« pravijo v občini.

Dodajajo še, da na pobudo občine številni vrtci in šole izvajajo šolo v naravi prav na Celjski koči, zato so dodatno opremili nastanitvene zmogljivosti in jih prilago-

»ZPO Celje z omenjenimi izboljšavami nadaljuje vizijo razvoja Celjske koč kot sodobnega, varnega in celovito urejenega centra, ki obiskovalcem celo leto ponuja številne možnosti za aktivno preživljanje prostega časa,« pravijo v Mestni občini Celje. (Foto: MOC)

dili pogostejšim menjavam skupin. Dodatno so opremili tudi prostore za organizacijo skupinskih dogodkov. Ena od

novosti je tudi, da so pri ZPO opravili pogovore z ljubitelji gorskega kolesarjenja in pripravili idejno zasnovo novih

kolesarskih poti in kolesarnice z zunanjimi sanitarijami, kar pomeni dodano vrednost z vidika turizma.

Obnova avtobusnih postajališč

CELJE – Občina obnavlja avtobusna postajališča, saj so bila nekatera že dodobra dotrajana.

»V zadnjem obdobju smo celovito že obnovili pet posta-

jališč, pri čemer smo se osredotočili tako na primernost kot na estetsko podobo, saj obnova prinaša sodoben videz, večjo uporabnost in energetsko učinkovitost. Trenutno

potekajo še zaključna dela na petih lokacijah. Dve od teh sta na Zgornji Hudinji (pri Merkurju), dve na Spodnji Hudinji (pri bencinskem servisu MOL in nasproti avtohiše Selmar) ter ena na Mariborski cesti (ob Inposu),« so sporočili iz Mestne občine Celje.

Na Zgornji Hudinji so zaradi slabše podlage čakališča in kolesarske poti izvedli celovito obnovo, na preostalih lokacijah je bila podlaga še ustrezna, zato je bila prenova osredotočena na nadstrešnice.

»Verjamemo, da bodo prenovljena postajališča izboljšala celostno uporabniško izkušnjo in potnikom omogočila prijetnejše čakanje na Celebus. Ob tem prosimo občane, naj z novo infrastrukturo ravnajo spoštljivo in s tem prispevajo k njenemu dolgotrajnemu ohranjanju,« še dodajajo v občini.

SŠol

Avtobusna postajališča so pogosto tudi tarča vandalov, zato občina prosi občane, naj z obnovljenimi postajališči ravnajo spoštljivo. (Foto: MOC)

Katere stavbe v mestu bodo obnovljene?

CELJE – V Celju je bil tudi letos objavljen razpis za sofinanciranje obnove uličnih fasad, streh in sakralne dediščine. »Z razpisom spodbujamo trajnostno obnovo stavb ter prispevamo k lepšemu in privlačnejšemu videzu mesta,« pravijo v Mestni občini Celje. Katere stavbe bodo obnovljene na podlagi razpisa?

Na letošnjem razpisu so ponovno razdelili vsa razpoložljiva sredstva v višini 100 tisoč evrov. 80 tisoč evrov je bilo namenjenih za obnovo uličnih fasad in streh, 20 tisoč za obnovo sakralne dediščine.

»Na razpis je prispelo 12 vlog, od tega ena vloga za sofinanciranje sakralne dediščine in enajst vlog za sofinanciranje obnove uličnih fasad in streh. Glede na število prejetih točk smo sredstva dodelili stavbi na naslovu Savinjska ulica 3 v višini 50 tisoč evrov za obnovo

ulične fasade in strehe, stavbi v Maistrovi ulici 1 v višini skoraj 21 tisoč evrov za obnovo strehe in ulične fasade ter Hiši Barbara v Razlagovi ulici 14 v višini 9 tisoč evrov za obnovo strehe in ulične fasade,« dodajajo v občini.

V sklopu obnove sakralne dediščine so 20 tisoč evrov

namenili Župniji Teharje za obnovo notranjosti cerkve sv. Martina. Obnova vključuje prenovno notranjosti zvonika, stopnic, avtomatizacijo zvonjenja, restavriranje starih jarmov zvonov, zamenjavo starih železnih zvonov z bronastimi ter vzpostavitev bitja ure.

SŠol

Vsa obnovitvena dela na izbranih stavbah morajo biti konca do konca oktobra letos. (Foto: MOC)

Dela tudi na drsališču

ZPO Celje, ki upravlja tudi z drsališčem v mestnem parku, je tudi tam opravila nekatera obnovitvena oziroma vzdrževalna dela. Kot pravijo na ZPO Celje, je bila ena ključnih nalog obsežen letni servis strojnice, ki ga zaradi starosti naprave upravljavci opravljajo vsako leto. Letos so nadgradili tudi računalniški nadzorni program hlajenja, ki zdaj omogoča daljinsko upravljanje in SMS-alarmiranje. Prav tako so vgradili digitalne oddajnike z elektrokemičnimi senzorji, ki zaznavajo nevarne pline, kot je amonijak, in tako še dodatno poskrbeli za varnost. Na drsališču so poleg tega zamenjali vhodna vrata in uvedli nov elektronski nadzor pristopa, ki zagotavlja večjo varnost stavbe in omogoča lažji dostop za redne uporabnike. Opravili so tudi redni servis svetil in zamenjali požarno razsvetljavo, zamenjali so tudi podnice nad cevovodi za hlajenje, ki so bile dotrajane zaradi preteklih poplav. Na ledeno ploskev pa so nanесли svežo barvo, prav tako tudi v garderobah in drugih prostorih ter na betonskih površinah pročelja stavbe. Del garderob so preuredili in prostor z napravami za fitnes, nad drsališčem pa so uredili brežino ter odvodnjavanje.

SŠol

Kolektiv Energetike Celje
objavlja prosto delo

INŽENIR SISTEMOV OGREVANJA – m/ž

Ste odgovorna, strokovna in inovativna oseba? Znete kritično presojeti in se hitro odzivati na spremembe? Ste pri delu samostojni, kreativno rešujete zapletene probleme, organizirate in vodite projekte ... in vam tudi delo z ljudmi ni tuje? Vabimo vas v svojo kolektiv.

Kaj od vas pričakujemo?

- VI/2. stopnjo oz. raven izobrazbe tehnične smeri,
- zaželeno 3 leta delovnih izkušenj – področje distribucijskih sistemov, proizvodnih energetskih postrojenj ali na podobnih delih v energetiki in vzdrževanju, organizaciji dela in vodenju projektov in manjših skupin,
- aktivno znanje slovenskega jezika, vozniški izpit B-kategorije, znanje angleškega ali nemškega jezika.
- Prednost bodo imeli kandidati z znanjem iz sodobne tehnike in tehnologije sistemov ogrevanja, obratovanja in vzdrževanja, s poznavanjem zakonodaje s tehničnega in z energetskega področja.

Prosto delo na področju sistemov ogrevanja obsega:

- izvajanje aktivnosti vzdrževanja za nemoteno delovanje na območju MOC,
- izvajanje inženiringa in projektov gradenj in obnove, pripravo letnih načrtov proizvodnje, distribucije in vzdrževanja sistema,
- izdelovanje tehnične in tehnološke dokumentacije in navodil za delo,
- izvajanje nadzora nad upravljanjem kotlovnice, spremljanje zakonodaje, napredka tehnike in tehnologije s področja dela in uvajanje novosti.

Delovno razmerje bomo sklenili za določen čas 12 mesecev (z možnostjo podaljšanja za nedoločen čas zaradi povečanega obsega dela, s polnim delovnim časom, delo je organizirano v eni (prvi) izmeni. Delo boste opravljali na terenu in v pisarni družbe.

Kandidati pošljejo prošnje z dokazili in življenjepisom s podrobnim opisom delovnih izkušenj na naslov sedeža podjetja v Celju, Smrekarjeva ulica 1 ali na e-naslov info@energetika-ce.si.

Zadnji dan za oddajo prošnje je 18. 8. 2025.

Celjski grad privablja obiskovalce s svojo izjemno lego, bogato zgodovino in zgodbami o Celjskih grofih. (Foto: Zavod Celeia Celje)

CELJE – Turistični obisk se zadnja leta povečuje

Turiste privabljajo tudi zgodbe o Celjskih grofih

Knežje mesto privablja vedno več turistov. Lani so v Celju zabeležili 64.380 nočitev, ker je 10 odstotkov več kot leto pred tem. Med gosti iz tujine so lani največ nočitev ustvarili Srbi, Nemci in Hrvati. Najbolj priljubljen med turisti je celjski grad. Kot so še povedali v Zavodu za kulturne prireditve in turizem Celeia Celje, je turistični obisk Celja v zadnjem desetletju kazal stabilno rast, z izjemo dveh let, ki sta bili močno zaznamovani s pandemijo covida-19. Leta 2020 je zaradi zaprtih mej in omejitev gibanja obisk upadel za skoraj 40 odstotkov glede na leto 2019, a je po letu 2021 turizem v destinaciji Celje hitro okrevljal.

BARBARA FURMAN

Lani je 30.647 turistov obiskalo Celje. To je 10 odstotkov več kot leta 2023, ko jih je prišlo 27.987. Med njimi je bilo 73 odstotkov tujcev, kar je 7 odstotkov več kot predlani. Obisk domačih gostov se je povečal za 18 odstotkov.

Največ prenočitev med tujimi gosti (49.860) so v letu 2024 ustvarili turisti iz Srbije, Nemčije, Hrvaške, Italije, Bosne in Hercegovine ter

Avstrije. Kot je še razvidno iz podatkov Zavoda za kulturne prireditve in turizem Celeia Celje, so največjo rast nočitev, in sicer za kar 60 odstotkov, lani v primerjavi z letom 2023 ustvarili gostje iz Poljske. Sledijo obiskovalci iz Avstrije ter Bosne in Hercegovine (25-odstotna rast), Francije (18-odstotna rast), Slovaške in Srbije (14-odstotna rast) ter Hrvaške (10-odstotna rast). Manj noči-

tev so ustvarili Madžari, Nemci in Romuni.

Kako je letos?

V destinaciji Celje so do konca junija letos zabeležili 15 tisoč prihodov turistov, kar je 12 odstotkov več kot lani tak čas. Tujcev je bilo 70 odstotkov, domačih gostov 30 odstotkov. Skupaj so ustvarili 28 tisoč nočitev oziroma 10 odstotkov več kot v prvih šestih mesecih leta 2024. »Največ turistov je iz sosednje Hrvaške, sledijo Avstriji in Nemci. Zaznati je mogoče rahel upad gostov iz Slovenije, kar pripisujemo številnim za-

poram na cestah in mostovih v lokalnem in širšem regionalnem okolju,« še navajajo v Zavodu Celeia Celje.

Zgodbe o Celjskih grofih

Najbolj obiskana turistična znamenitost je celjski grad, ki je hkrati ena najpomembnejših srednjeveških točk v Sloveniji. Lani ga je obiskalo 84.350 ljudi, kar predstavlja 16-odstotno rast v primerjavi z letom 2023, ko so jih naštel skoraj 73 tisoč. »Grad privablja obiskovalce s svojo izjemno lego, bogato zgodovino, zgodbami o Celjskih grofih ter

rednimi kulturnimi in družinskimi dogodki. Med poletnimi kulturnimi prireditvami velja izpostaviti koncerte, muzikal Veronika Deseniška in uprizoritve potopitvenega gledališča Celjski vsi. Posebno zanimanje letos vzbuja zgodba o Veroniki Deseniški, ki dodatno povezuje zgodovino z doživljajsko turistično izkušnjo,« še dodajajo celjski turistični delavci, pri čemer opozarjajo na projekt Žive zgodovine, ki privablja obiskovalce vsak konec tedna v juliju in avgustu. Srednjeveški dan bo tudi letos zadnja avgustovska sobota, decembra se v sklopu Pravljičnega Celja obeta Zimski srednjeveški dan.

Uspešni na razpisih

V Zavodu Celeia Celje na slovenskih in evropskih razpisih iščejo možnosti za izmenjavo dobrih praks, pridobivanje kompetenc ter zagotovitev dodatnih fi-

nančnih virov. »S projektom Living Castles 2.0 smo bili uspešni na razpisu Interreg Slovenija – Hrvaška. Za prostor začasne rabe in upravljanje mestnega gozda smo pridobili mednarodni naziv Urbactova dobra praksa ter se junija prijavili na razpis Urbactove prenosne mreže. Na javnem razpisu Slovenske turistične organizacije (STO) smo pridobili 21 tisoč evrov. S tem denarjem bomo lahko še okrepili promocijo Celja. S pridobljenimi 41 tisoč evri bomo v okviru Dežele Celjske s partnerji razvili in vzpostavili digitalno orodje za preprostejši dostop do doživetij na območju Dežele Celjske. Partnerji so na razpisu za letošnji skupaj namreč pridobili približno 124 tisoč evrov,« dodajajo. Če bo Zavod Celeia Celje uspešen na razpisu LAS Raznolikost podeželja, bodo lahko razvijali tudi vsebine na temo Alme M. Karlin.

Popravek prispevka z naslovom »Vsiljena naložba pod krinko zelenega prehoda?«, objavljenega v Novem tedniku 17. 7. 2025

»Projekt plavajoča sončna elektrarna (PSE) na Družmirskem jezeru je projekt širšega pomena, saj zasleduje tako cilje investitorja – nosilca zelenega prehoda v slovenski energetiki – kot tudi nacionalne in evropske usmeritve. Pomembno prispeva k zastavljenim ciljem iz Nacionalnega energetskega in podnebne načrta (NEPN), hkrati pa je podprt z zakonodajo – Zakonom o uvajanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije (Uradni list št. 78/23, s spremembami), ki je v skladu z načrtom RePowerEU, v okviru katerega države članice aktivno spodbujajo umeščanje sončnih elektrarn na degradirana območja, kot so umetno ustvarjene vodne površine, nastale zaradi odvzema ali izkoriščanja premoga. Hkrati je PSE del zelene energetske preobrazbe Šaleške doline, ki je skladna z načeli pravičnega prehoda, umeščena v strateške dokumente SAŠA regije in podpira razvojne usmeritve občine Šoštanj.

Zato ne drži trditev iz naslova članka, da gre za »vsiljeno naložbo pod krinko zelenega prehoda«. Takšno poimenovanje je zavajajoče, saj projekt nastaja v skladu z veljavno zakonodajo, sledi usmeritvam Republike Slovenije in Evropske komisije ter vključuje aktivno sodelovanje lokalnega okolja. Ves čas trajanja postopka priprave državnega prostorskega načrta (DPN) HSE kot investitor aktivno sodeluje z lokalnimi deležniki, kar se odraža tudi v dokumentaciji, saj DPN ne vključuje le postavitev PSE, temveč tudi spremljajoče prostorske ureditve, ki so namenjene celoviti in trajnostni rabi območja Družmirskega jezera.

Navedba, da so »ribiči med najbolj razočarani nad načrtovano postavitev PSE na Družmirsko jezero«, je zavajajoča in ne odraža celotne slike. V HSE se z ribiči aktivno pogovarjamo, saj se zavedamo, da gre za pomembnega uporabnika prostora in ključnega sogovornika v postopku umeščanja PSE v prostor. Naš skupni

cilj je najti rešitve, ki bodo omogočale sočasno rabo prostora in uskladišev interesov vseh vpletenih deležnikov.

Prav tako odločno zavračamo očitke Šaleškega Eko gibanja, ki so vključeni v prispevek, da naj bi bili predstavniki vodstva arogantni, podcenjujoči ali celo manipulativni. Takšne izjave so neresnične, neutemeljene in ne odražajo dejanskega načina delovanja vodstva investitorja. Kot investitor si dosledno prizadevamo za spoštljivo, odprto in transparentno komunikacijo z vsemi vpletenimi – tako z lokalno skupnostjo kot z deležniki, ki izražajo pomisleke do projekta.

Neresnična je tudi trditev Eko gibanja, da naj bi HSE zanikal obstoj podpisov nasprotnikov projekta – takšna izjava ni podprta z dejstvi in nima nikakršne oprijemljive osnove. HSE ni nikoli zanikal obstoja podpisov, temveč dosledno poudarja pomen vključevanja vseh stališč. Posebej zavračamo tudi navedbo, da naj bi HSE »grozil s tožbo« krajinski

arhitektki po tem, ko je ta predstavlila svoje poglede na projekt. Gre za napačno interpretacijo dejanskega dogajanja. HSE se je odzval na objavljen prispevek, ki je vseboval več netočnosti, ter v skladu z Zakonom o medijih podal zahtevo za objavo popravka. V tej zahtevi je bil naveden zakonski okvir in možne posledice v primeru neobjave popravka – kar je zakonita in običajna praksa v tovrstnih zahtevkih, nikakor pa tega ni mogoče razumeti kot grožnjo posamezniku na izražena stališča. V HSE spoštujemo pravico do izražanja različnih stališč in jih jemljemo resno, ob tem pa si želimo, da bi razprava potekala na osnovi preverjenih dejstev in ne pavšalnih obtožb.

Navedbe, da bomo z »eksperimentom PSE uničili Družmirsko jezero«, ne vzdržijo strokovne presoje in ne temeljijo na dejstvih. Naš cilj ni le izvedba energetske naložbe, temveč celovita in odgovorna ter trajnostno načrtovana preobrazba območja Družmirskega jezera v

prostor, ki bo imel širšo okoljsko, družbeno in razvojno vrednost – tudi za prihodnje generacije.

Plavajoče sončne elektrarne so uveljavljena praksa v številnih evropskih državah, kjer omogočajo dvojno rabo prostora – kot vir čiste energije in kot prostor za rekreacijo, izobraževanje in lokalni razvoj.

Za redno in neposredno obveščanje občanov imamo že več kot leto dni (vsak tretji torek v mesecu) vzpostavljeno informacijsko točko, kjer lahko prebivalci občine Šoštanj in drugi obiskovalci s strani strokovnjakov na projektu pridobijo informacije o projektu, zastavijo vprašanja ali izrazijo pomisleke. Vprašanja lahko javnost posreduje tudi na elektronski naslov: info@hse.si, osnovne informacije o projektu pa so dostopne tudi na spletni strani HSE. S tem želimo zagotoviti transparentno komunikacijo, omogočiti dvosmeren dialog in okrepiti sodelovanje z lokalno skupnostjo.»

Približno 16 tisoč ljubiteljev narave in pohodništva vsako leto obišče Planinski dom na Resevni. (Foto: Andraž Purg)

ŠENTJUR – V Planinskem domu Resevna spet iščejo novega najemnika

Najemnik odhaja, a planinski dom ostaja odprt

Med pohodniki zelo priljubljen in nedavno prenovljen Planinski dom na Resevni z bližnjim razglednim stolpom ostaja brez najemnika. Celjan Sašo Černic, ki je oskrbnik doma postal julija lani, predčasno odhaja 1. avgusta letos. Poudarja, da je razlogov za prekinitve sodelovanja več. Planinsko društvo Šentjur, ki je lastnik planinskega doma, z javnim razpisom že išče novega najemnika za petletno obdobje. Doslej neuspešno. »Tudi če se s Sašem Černicem ne bomo uspeli dogovoriti, da bi ostal še vsaj mesec ali dva, planinskega doma ne bomo zaprli. Obiskovalcem bo kljub temu na voljo najosnovnejša gostinska ponudba,« zagotavlja predsednik Planinskega društva Šentjur Peter Jevšnik.

BARBARA FURMAN

Planinsko društvo Šentjur je z novim oskrbnikom Planinskega doma Resevna Sašem

Černicem sklenilo najemno pogodbo lansko poletje za pet let – z enoletno poskusno

dobo. Te dni se je Černic odločil, da pogodbe ne bo podaljšal. »Prišlo je do sporazumne prekinitve sodelovanja,« pravijo v Planinskem društvu Šentjur.

Zakaj odhaja?

Sašo Černic, ki ima sicer dolgoletne izkušnje v gostinstvu, med razlogi za prekinitve sodelovanja izpostavlja predvsem slab zaslužek in neuresničene obljube o ureditvi prenočišč v planinskem domu. »Povpraševanje po nočitvah je precejšnje tako med domačimi pohodniki kot tudi med obiskovalci iz sosednje Hrvaške,« navaja Černic.

Na vprašanje, ali bi za mesec ali dva podaljšal vlogo oskrbnika planinskega doma, pravi, da se je o tem še vedno pripravil pogovarjati s predstavnikom Planinskega društva Šentjur.

Približno 16 tisoč ljubiteljev narave in pohodništva vsako leto obišče Planinski dom na Resevni, zato je ena najbolj priljubljenih izletniških točk na Šentjurskem.

Prijava na razpis

Potem ko je šentjursko planinsko društvo planinski dom z občinskimi, evropskimi in donatorskimi sredstvi predlani energetske prenovilo, želi v njem zagotoviti še prostore,

Sašo Černic, dosedanji upravnik Planinskega doma Resevna: »Razlogov za prekinitve sodelovanja je več. Izpostavljam slab zaslužek in neuresničene obljube o ureditvi prenočišč v planinskem domu. Povpraševanje po nočitvah je precejšnje tako med domačimi pohodniki kot tudi med obiskovalci iz sosednje Hrvaške.«

v katerih bodo gostje lahko prespali. Po besedah predsednika društva Petra Jevšnika bi za 57 ležišč in opremo sob potrebovali približno 80 tisoč evrov. »Naše društvo se je zato prijavilo na razpis projekta Lokalnih akcijskih skupin LAS za sofinanciranje v višini 50 tisoč evrov. Rezultati razpisa naj bi bili znani konec septembra. Če bomo na razpisu uspešni, bomo obnovitvena dela lahko začeli že v jesenskih mesecih. To pomeni, da bi bila ležišča gostom lahko na voljo že januarja naslednje leto,« pravi Jevšnik.

Doma ne bodo zaprli

V Planinskem društvu Šentjur upajo, da bodo čim prej našli novega oskrbnika planinskega doma. »Tudi če nam ga ne bo uspelo zagotoviti tako hitro, kot si želimo, bo planinski dom Resevna tudi po 1. avgustu ostal odprt. Pohodnikom bomo zagotovili vsaj prigrizek ter tople in hladne napitke,« zagotavljajo lastniki planinskega doma.

Na razpis za novega najemnika se je doslej prijavil le en kandidat. »Povabili smo ga na razgovor. Vendar se za najem planinskega doma ni odločil. Od kandidata pričakujemo, da ima izkušnje z delom v gostinstvu ter se spozna na gospodarsko vzdrževanje stavbe in okolice. Zaželeno je tudi znanje tujih jezikov. Obvezna sta vozniški izpit in lastno vozilo,« našteva predsednik šentjurskega planinskega društva Jevšnik

in dodaja, da bo razpis odprt, dokler ne bodo našli primerne kandidata.

Razgled do Triglava

Planinski dom Resevna stoji na nadmorski višini 673 metrov pod vrhom Resevne. V bližini je postavljen 22 metrov visok razgledni stolp, ki obiskovalcem ponuja čudovite razglede po bližnji in daljni okolici. Vzhodno je v bližini koničasti Rifnik, za njim sta Boč in Donačka gora, malo bolj južno je Bohor. S stolpa se vidi Slijeme pri Zagrebu, južno vidimo Kalobje, Lisco, Veliko Kozje in Kum nad Zagorjem, na jugozahodni strani v bližini Svetina je Tovsti vrh in v ozadju Malič, Šmohor ter posavsko hribovje, proti zahodu se v lepem vremenu vidijo Julijske Alpe s Triglavom in Kamniške Alpe, severozahodno pa Celjska kotlina ter hribovja nad Savinjsko dolino Gozdnik, Mrzlica, Raduha, bolj severno se nadaljujejo gorovja Kozjak, Plešivec in Peca, s stolpa se vidijo tudi Konjiško goro ter Pohorje z Roglo.

Gradnja Planinskega doma na Resevni se je začela leta 1961. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev je trajala več let, vendar je dom že od leta 1963 dajal zatočišče obiskovalcem. Prvo slovesno odprtje je bilo 20. septembra 1981 ob 30-letnici delovanja Planinskega društva Šentjur, ki danes šteje približno 150 članov. Leta 1991 so s prezidavami še izboljšali uporabnost prostorov Planinskega doma na Resevni.

»Da bi zagotovili denar za ureditev 57 ležišč v planinskem domu na Resevni, se je naše društvo prijavilo na razpis projekta Lokalnih akcijskih skupin LAS za sofinanciranje v višini 50 tisoč evrov. Rezultati razpisa naj bi bili znani konec septembra,« pravi predsednik Planinskega društva Šentjur Peter Jevšnik.

Gradnja telovadnice pod vprašajem

VELENJE – Dotrajana telovadnica Osnovne šole Gustava Šiliha ni več prostorsko ustrezna za kakovostno izvajanje športne vzgoje. Da bi Mestna občina Velenje lahko zgradila novo, se bo prihodnji mesec prijavila na razpis ministrstva za vzgojo in izobraževanje za pridobitev nepovratnih sredstev. Če na razpisu ne bo uspešna, se gradnje ne bo mogla lotiti.

V Osnovni šoli Gustava Šiliha Velenje zadnja leta številno učencev narašča. Demografske napovedi kažejo, da se bo njihovo število še povečevalo. Staro telovadnico naj bi porušili in na istem mestu zgradili novo. Ob njej je predvidena ureditev zunanje športne površine. »Projekt novogradnje ustreza vsem zahtevam s področja toplotne zaščite, energetske porabe, zvočne izolacije, zaščite pred vlago in nemotenega gibanja oseb z invalidnostjo,« še pravijo v občinski upravi.

Mestna občina Velenje se bo v začetku avgusta prijavila na razpis ministrstva za vzgojo in izobraževanje. Vrednost novogradnje je ocenjena na 3,4 milijona evrov. Velenjska občina bi zagotovila 900 tisočakov, 2,5 milijona evrov naj bi prispevala država. V velenjski občinski upravi upajo, da bodo na razpisu uspešni. V nasprotnem primeru izvedba projekta ne bo mogoča. BF

Kamnolom Paka bodo širili

VELENJE – Kamnolom Paka, ki je po zaprtju kamnoloma Selo edini še delujoč v mestni občini Velenje, bodo širili. Širitev bo podjetju RGP, ki ima koncesijo, omogočila nadaljnje obratovanje, saj bo lahko še naprej izkopal določit in apnenec. Pobudo za širitev kamnoloma je RGP podal pred približno tremi leti, a so bili vsi pogoji za potrditev občinskega odloka izpolnjeni šele letos junija.

Potem ko je RGP v letu 2022 podal pobudo za širitev kamnoloma, je leta 2023 sledila javna obravnava v Krajevni skupnosti (KS) Paka, kjer so krajanje podali pobude in predloge. Še isto leto je velenjski mestni svet sprejel sklep, v katerem je koncesionarija (RGP) pozval, da mora

s predstavniki KS Paka podpisati sporazume. Vseh pet podpisanih sporazumov je RGP junija letos posredoval Mestni občini Velenje ter podaljšano mnenje ministrstva za infrastrukturo.

Glavni namen širitve kamnoloma je nadaljnje izkoriščanje zaloga dolomita in apnenca. Trenutne zaloge naj bi zadoščale za 31 let obratovanja. Kot so še pojasnili predstavniki podjetja

RGP, bodo nove površine za izkopavanje zagotovili s širitvijo etaž proti jugovzhodu – vzdolž pobočja nad Puhovim potokom. V delu kamnoloma, ki ga ne bodo več izkoriščali, bodo zasadili avtohtone drevesa in grmovnice.

BF

Kamnolom Paka naj bi obratoval še 31 let. (Foto: MOV)

Nujna obnova sakralne zgradbe

Z novo streho in s prenovljenim oltarjem

Cerkev sv. Jošta na Paškem Kozjaku se ponaša s prenovljeno podobo. Mestna občina Velenje je zagotovila denar za zamenjavo dotrajane strehe. Prenovljen je tudi glavni oltar v cerkvi, ki je že stoletja vpeta v zgodovinsko in kulturno krajino Šaleške doline. Slovesnost ob koncu prenove je bila minulo nedeljo.

BARBARA FURMAN

Mestna občina Velenje se je odzvala na pobudo Župnišča sv. Jošta na Paškem Kozjaku za finančno pomoč pri obnovi cerkve, ki predstavlja pomemben del lokalne kulturne in duhovne dediščine.

Duh skupnosti

»Ker se v velenjski lokalni skupnosti zavedamo pomena

ohranjanja kulturnih spomenikov, je Mestna občina Velenje (MOV) na pobudo župana Petra Dermola sprejela odločitev, da projekt obnove sofinancira v višini 5 tisoč evrov. Ta prispevek bo namenjen izboljšanju stanja cerkve, ki ni le prostor za cerkvene obrede, ampak je prav tako pomemben prostor za srečevanje ljudi in ohranja-

nje duha skupnosti,« so sporočili iz MOV.

Cerkev sv. Jošta je v zadnjih letih kazala znake dotrajanoosti, predvsem pri strešni kritini, ki ni bila zamenjana že petinštirideset let. Ob zamenjavi strešne kritine je bil obnovljen tudi glavni oltar, kar predstavlja pomemben prispevek k ohranjanju sakralne dediščine na Paškem Kozjaku. S sofinanciranjem je MOV preprečila nadaljnje propadanje cerkve ter zagotovila, da bo tudi v prihodnje varno in dostojno služila svojemu namenu.

Kot še poudarjajo v Mestni občini Velenje, vzdržujejo spoštljive odnose z vsemi verskimi skupnostmi. »Podpiramo po-

bude, ki prispevajo k obnovi objektov z zgodovinsko in identitetno vrednostjo za lo-

kalno skupnost. Verjamemo, da s tovrstnim sodelovanjem krepimo povezanost, razume-

vanje in spoštovanje do dediščine, ki nas vse povezuje,« so zapisali.

Cerkev sv. Jošta je del kulturne in duhovne dediščine Šaleške doline. (Foto: MOV)

Zelo obiskani so tudi nastopi folkloristov iz domovine in tujine. (Foto: MOV)

Privabili skoraj 172 tisoč obiskovalcev

Javni zavod Festival Velenje, ki skrbi za razvoj, organizacijo in izvedbo kulturnega programa, je lani izvedel več kot tisoč dogodkov, ki so skupaj pritegnili približno 172 tisoč obiskovalcev. Vrstili so se koncerti, gledališke predstave, razstave, ustvarjalne

delavnice in številne druge prireditve. Poseben poudarek so namenili otroškemu in mladinskemu programu ter razvoju lastne produkcije.

Dom kulture v Velenju ostaja osrednje prizorišče za gledališke predstave, koncerte in filmske projekcije, med-

tem ko v poletnih mesecih festivalski utrip zaživi tudi na Titovem trgu, v mestnem parku in ob Velenjskem jezeru.

Mesto utripa z umetnostjo

Poletne kulturne prireditve vsako leto poskrbijo za glas-

bene in gledališke večere pod zvezdami, ki privabljajo številne domače in tuje obiskovalce. Jeseni je v mestu slišati otroški smeh, saj Velenje že vrsto let gosti Pikin festival, največji otroški festival v Sloveniji. »V prazničnem decembru se preobrazi v čarobno

mesto, ki združuje kulturne dogodke, ustvarjalne delavnice in družabna srečanja. Pomembno vlogo ima tudi sejemska dejavnost, ki ohranja tradicijo sejmov in bogati lokalno gospodarsko ter družabno življenje,« še navajajo predstavniki Festivala Velenje.

Še posebej so ponosni na lastno produkcijo s poudar-

kom na lutkovni, gledališki, vizualni in plesni umetnosti, ki jo soustvarjajo tudi domači ustvarjalci in strokovnjaki.

Za delovanje javnega zavoda Festival Velenje, ki upravlja kulturni dom, Galerijo Velenje in Kino Velenje, vsako leto Mestna občina Velenje zagotovi približno 1,5 milijona evrov.

BF

Stara glasba se vrača v knežje mesto

V Celju se bo 8. avgusta začel Festival Seviqč, ki je v Sloveniji sinonim za staro glasbo. Prvič so ga v knežjem mestu organizirali lani, ko je doživel ogromen obisk.

Celje bo obiskovalcem ponudilo priložnost, da doživijo staro glasbo v edinstvenih prostorih. Festival tako prispeva k ohranjanju in promociji stavbne in vizualne dediščine. (Foto: MOC/Robi Valenti)

Festival Seviqč je eden najpomembnejših kulturnih dogodkov pri nas, je tudi mednarodno visoko cenjen, saj gosti najuglednejše umetnike, ki izvajajo vrhunski program najvišje kakovosti. Velik pomen namenja razvoju stare glasbe v Sloveniji in si prizadeva slovenske umetnike povezovati z mednarodnimi. »S pomočjo različnih programskih sklopov predstavlja evropsko in svetovno glasbeno zapuščino od srednjega veka do začetka 20. stoletja. V ospredju je živa umetnost, kot pove tudi ime festivala. Njegov program sledi zgodovinski izvajalski praksi, koncerti so vedno v prostorih

slovenske kulturne dediščine,« pravijo v Mestni občini Celje.

Letošnji Festival Seviqč bodo odprli v petek, 8. avgusta, ob 19.30 v celjskem Narodnem domu, in sicer s koncertom ansambla Fortepiano Ensemble. Uro pred koncertom bo v Mestni kavarni klepet s člani zasedbe, ki je bila ustanovljena leta 2024 za nastope na koncertih v Italiji in na festivalih stare glasbe.

Do 20. avgusta bodo celjski dogodki Festivala Seviqč tudi v Stari grofiji, Glasbeni šoli Celje in cerkvi sv. Danijela, pogovore z umetniki bosta gostili Mestna kavarna Celje in Kavarna Oaza.

SŠol

Morilec 25-letne Sare Veber bo za zapahi sedel 29 let

Vrhovno sodišče potrdilo kazen Abramovu

Sebastien Abramov je partnerko po mnenju sodnikov umoril na zahrbtnen način in iz nizkotnih nagibov. (Foto: GP/Večer)

Vrhovni sodniki so zavrnilo zahtevo za varstvo zakonitosti v primeru umora 25-letne Žalčanke Sare Veber pred več kot desetletjem. Razvpit Ljubljčan Sebastien Abramov jo je po mnenju sodnikov umoril na zahrbtnen način in iz nizkotnih nagibov v večernih urah 15. marca 2015. Življenje ji je na krut način vzel v trenutku, ko je sedela na kavču v dnevni sobi hiše v Pernovem pri Žalcu, kjer je živel s svojimi starši. Abramov bo tako za zapahi presedel 29 let. Bo pa njegov odvetnik Antonio Novak vložil pritožbo na ustavno sodišče.

NT

Spomnimo, da je bil morilec 25-letne Sare, ki je delala kot fizioterapevtka, na celjskem prvostopenjskem sodišču 7. julija 2023 obsojen na 27 let zapora. Z vsemi preostalimi kaznimi, za katere je bil že obsojen, a jih še ni odslužil, ga je senat obsodil na skupno 30 let življenja za rešetkami. Na višjem sodišču so mu po pritožbi obrambe kazen znižali za leto. Vse skupaj je zdaj potrdilo tudi vrhovno sodišče.

Ustrelil jo je s polavtomatsko puško

Sebastien Abramov, takrat še Sebastjan Colarič, je usodnega nedeljskega marčnega večera v dnevni sobi družinske hiše Vebrovih v Pernovem pri Žalcu s polavtomatsko puško ustrelil svoje takratno dekle Saro Veber. Ves čas je krivdo zanikal in trdil, da je tedaj prišlo do nesreče, saj je popravil polavtomatsko puško, ki je bila po njegovem mnenju pokvarjena. Abramov je bil že pred to sodbo obsojen za še nekaj drugih kaznivih dejanj, med drugim za poskus zavarovalniške goljufije v aferi »odrezana roka« in za goljufijo na račun Sarine mame, ki je zanj vzela kredit, ki ji ga nikoli ni vrnil.

Abramov je s polavtomatsko puško Saro ustrelil v desno

polovico prsnega koša, posledično je izkrevavela in umrla. Še pred tem je skoval načrt, kako bo dogodek prikazal kot nesrečo. Že nekaj dni prej je zato razlagal, da z njegovo puško nekaj ni v redu, da »šteka«. Pred usodnim strelom je celo izklopil varovalo. Ko je Vebrova vstopila v dnevno sobo, ni mogla slutiti niti ni pričakovala, da je Abramov puško pripravil na streljanje. Ko je počilo, je izpraznil cev in puško mirno pospravil v kovček.

Dvoma o umoru ni bilo več

Sodišče je veliko časa namenilo razčiščevanju, ali je bilo z Abramovovo puško res kaj narobe in ali se je res zgodila nesreča, kot je ves čas sojenja zatrjeval Abramov. In tudi, ali je dejanje storil naklepno. Po vseh izvedenih dokazih je sodišče prišlo do zaključka, da s puško ni bilo nič narobe. Ko so svoja mnenja predstavili vsi izvedenci balistične, sodnomeedicinske, kliničnopsihološke in psihiatrične stroke, dvoma, ali je šlo v tem primeru za umor, ni bilo več. Imela sta trhlo zvezo, po mnenju sodišča ga je Sara tudi hotela zapustiti zaradi njegovih nezakonitih poslov. Sara je tudi vedela, da je v zvezi z Julijo Adlešič, ki je bila tudi ena od prič na sojenju v Celju.

Policista pomagala nosečnici

Policista Postaje prometne policije Celje sta v minulih dneh na poseben način pomagala nosečnici na poti v celjsko porodnišnico. Dogodek se je zgodil v torek, 16. julija.

»To je trenutok, ki ga ne bova nikoli pozabila. Zaradi zapleta v nosečnosti sva s partnerko v stiski in naglici na hitro odšla proti celjski porodnišnici. Malo pred 22. uro sta naju v Štorah, kjer sta imela nadzor prometa, opazila policista. Zapeljala sta za nama in že na Teharjah prepoznala resnost situacije. Brez oklevanja sta nama nudila spremstvo vse do porodnišnice,« sta zapisala Urban in Jasmina.

»Naslednje jutro sta se s carskim rezom rodila najina dvojčka Adam in Leon. Iskrena hvala policistoma za hiter odziv, razumevanje in podporo v trenutku, ko sva to najbolj potrebovala. Vajino dejanje nama bo za vedno ostalo v spominu,« sta novopečena starša zapisala celjskim policistom.

Kot je na družbenem omrežju zapisala Policijska uprava Celje, naj bi šlo za policista Jana in Benjamina. SŠol

je vozil 146 km/h. Zoper njega so podali obdolžilni predlog na pristojno sodišče, saj sta za prekršek predpisana stranski ukrep prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljena za vse kategorije motornih vozil, ki jih poseduje, in globa 1.200 evrov. Enaka kazen je doletela mladega voznika, ki je po Ljubljanski cesti vozil 127 km/h. Voznik začetnik je dovoljeno hitrost prekoračil za najmanj 50 km/h. SŠol

Goljufiv dobrodelnež

Šentjurski policisti preiskujejo kaznivo dejanje goljufije. Ženska s tamkajšnjega območja je namreč navezala stik s prevantom, ki je na spletu ustvaril lažni profil. Moški jo je prosil za denar, ki naj bi ga nujno potreboval za ustvarjanje dobrodelnih projektov. Kasneje se je ženska želela sestati z osebo, za katero se je goljuf predstavljal, a slednja o tem vedela ničesar. Policisti osumljenca še iščejo, saj je žensko oškodoval za več tisoč evrov.

Tudi druga spletna goljufija se je zgodila prav tako na območju Šentjurja. Prijaviteljica kaznivega dejanja je na spletu našla oglas, kjer je prodajalec za izdelek zahteval le četrtino cene. Ko je denar nakazala, izdelka ni prejela. Spletni oglas je bil izbrisan, telefonska številka prodajalca pa nedosegljiva. Z dejanjem je bila ženska oškodovana za več sto evrov. SŠol

Zaradi kršitev povzročali nesreče

Na Ljubljanski cesti v Celju se je pred dnevi zgodila nesreča, ki jo je povzročil motorist. Ta je zaradi vožnje z neprimerno hitrostjo zapeljal na nasprotno smerno vozišče in trčil v osebno vozilo, s katerim je voznik pravilno pripeljal nasproti.

V trčenju se je motorist hudo poškodoval, sopotnica v osebnem vozilu lažje. Hujša prometna nesreča se je zgodila tudi v Golobinjeku. Voznica osebnega vozila, ki je vozila iz smeri Imenega, ni omogočila varnega prečkanja vozišča kolesarju in je na označenem prehodu trčila vanj. Kolesarja je po trčenju odbilo na vetrobransko steklo vozila in nato še na vozišče. V trčenju se je hudo poškodoval. Hudo se je poškodoval tudi motorist, ki je padel na cesti v Topovljah na območju Žalca. Po prehitovanju vozila v ovinku je motorist zapeljal s ceste in padel. Vozil je neregistrirano motorno kolo in pod vplivom alkohola, imel je 1,70 promila alkohola v krvi. Pri padcu je dobil hude poškodbe.

Nesrečo s hudimi poškodbami so policisti obravnavali tudi zunaj Bukovžlaka. Povzročil jo je voznik tovornega vozila, ki je vozil iz Smeri Slanc. Pri vključevanju na prednostno cesto je izsilil prednost vozniku avtomobila. V trčenju se je voznik avtomobila hudo poškodoval, voznik tovornega vozila pa lažje. SŠol

Vloma v cerkvi

Na Celjskem sta bila pretekli teden dva vloma v cerkvi, in sicer na Gori Oljki in v Mariji Reki. Iz cerkve na Gori Oljki je storilec ukradel nekaj gotovine, v drugem primeru ni uspel ukrasti ničesar. V obeh primerih je škodo povzročil z vlamljanjem. SŠol

PRENESITE si aplikacijo Novi tednik!

Download on the App Store | GET IT ON Google Play

novi tednik

Nova spletna stran, isti zanesljiv vir

www.novitednik.si

Celjska »desetka« je zdaj Danijel Šturm. Vsekakor je pomembna pridobitev za Rierovo moštvo.

Sledita tekmi, ki lahko zelo vplivata na potek sezone

Danes v ciprski Larnaki, v nedeljo pri Olimpiji

Franko Kovačević je streljal dovolj močno in natančno, da gostujoči vratar ni imel pravih možnosti za obrambo.

Pred današnjim povratnim obračunom 2. kroga kvalifikacij za evropsko ligo na Cipru nobeno moštvo nima prednosti. Prvi dvoboj med Celjem in moštvom AEK iz Larnake se je končal neodločeno (1 : 1). Obe ekipi sta izkoristili svoji enajstmetrovki.

DEAN ŠUSTER

Če bo Celje napredovalo, ga v 3. kvalifikacijskem krogu čaka boljši iz dvoboja med češkim Banikom iz Ostrave in poljsko Legio iz Varšave. V primeru izpada bo v 3. kvalifikacijskem krogu konferenčne lige poraženec iz para Lugano – Cluj.

Nieto v svojem slogu

Začetek tekme je bil za Celjane zelo dober. Izbranci španskega stratega Alberta Riere so takoj prevzeli pobudo in so tekmece prvih deset minut stiskali na njihovi polovici. Pozneje so Ciprčani le uspeli vzpostaviti ravnotežje, a vratarja Žana Luke Lebna niso ogrožali. V 27. minuti je Valentin Roberge po podaji s kota v kazenskem prostoru zrušil Juanja Nieto. Žogo je na beli krogec postavil Franko Kovačević in z zelo natančnim strelom izkoristil enajstmetrovko za vodstvo. Pravih nevarnosti ne za enega ne za drugega vratarja do polčasa ni bilo več.

Dišalo po zmagi

Nadaljevanje je prineslo pobudo gostov in hitro izenačenje. Že po petih minutah je sodnik zaradi prekrška Danijela Šturma v kazenskem prostoru dosodil enajstmetrovko za AEK. Čeprav si je ogledal posnetek, svoje odločitve ni spremenil. Uspešen izvajalec je bil z natančnim strelom ob vratnici Hrvoje Miličević. Ponovno je sledilo daljše obdobje brez priložnosti, v 68. minuti je Nieto zaposlil Kovačevića, ki ni bil dovolj natančen iz zahtevnega položaja. Domači so v nekaj minutah nanizali še nekaj nevarnih akcij, toda Kotnika, Josifova in Kovačevića ni spremljala sreča. Malo pred koncem

tekme je priložnost za zmago zapravil Anomnachi Chidi. Ciprsko moštvo je izkušeno in tehnično podkovano, kar ne izključuje novega podviga Rierove čete.

Riera nedaleč od zelenice

V 2. krogu 1. slovenske nogometne lige ni bilo neodločnega izida. Izidi so bili: Bravo – Mura 2 : 0, Aluminij – Olimpija 0 : 3, Celje – Kalcer Radomlje 2 : 0, Domžale – Maribor 1 : 2 in Koper – Primorje 2 : 0. Vseh šest točk imajo Olimpija, Koper in Celje, ki ga bo po skupščini kluba še štiri leta v vlogi predsednika vodil Valerij Kolotilo. Obračun z Radomljami sta z goloma odločila Danijel Šturm in Anomnachi Chidi. Mlinarji na drugi strani niso izkoristili svojih priložnosti, v prvem polčasu so bili statistično celo za odtenek boljši. Drago sta jih stala napaka obrambe in posredovanje vratarja Pridigarja, ki je skušal pritegniti svojo nogo, a se je Milot Avdyli še pravočasno uspel spotakniti obnjo. Že v 14. minuti je žogo na beli krogec postavil Šturm. Le nekaj minut kasneje so bili gostje blizu izenačenja, zadeli so prečko, žoga se je odbila v bližino črte vrat. Riera je zaradi kazni tekmo spremljal z balkona bližnje stavbe. Pred njegovim moštvom sta gostovanji, ki že lahko nakažeta, v kateri smeri bo šlo dogajanje v tej sezoni.

Foto: Andraž Purg

Mario Kvesić je lepo zavrtel branilca Ekpola.

Prva enajsterica Celja proti ekipi AEK. Dres poškodovanega vratarja Simona Sluge sta držala Mario Kvesić in Juanjo Nieto.

Brez Žana Karničnika si je težko predstavljati moštvo Celja.

NK Celje proti AEK: Leban, Nieto, Vuklišević, Tutiškinas, Karničnik, Zabukovnik, Kvesić, Kotnik (od 89. Chidi), Josifov, Šturm (od 64. Avdyli), Kovačević.

Nikita Josifov je imel v končnici tekme lepo priložnost.

Nogometaši ciprskega moštva so bili ogorčeni nad sodnikovo odločitvijo.

Prošnje malčkov so zelo prikupne. Med njimi sta bila tudi sinova znane celjske pevke.

Celjske košarkarice domov z bronom

Slovenija je na Olimpijskem festivalu evropske mladine v Skopju osvojila sedem kolajn.

Ekipa deklet v košarki 3x3 je bila tretja. V njej so bile Celjanke Nika Blagus, Anja Močnik in Nika Ocvirk. Članicam Ženskega košarkarskega kluba Cinkarna Celje je pomagala Mariborčanka Lena Trantura. V boju za bronasto medaljo so bile v make-donski prestolnici boljše od Romunk z 18 : 11. DŠ

Tretje mesto so v Skopju osvojile košarkarice Cinkarne Celje Nika Blagus, Nika Ocvirk in Anja Močnik. (Foto: osebni arhiv)

Pojedli zajtrk in začeli trenirati

Za rokometase Celja Pivovarne Laško se je sezona začela v ponedeljek. Zbrali so se na skupnem zajtrku, nato so se osredotočili na izzive, ki jih čakajo v prihajajočih tednih. Ob začetku vadbe, ki bo v celoti v dvorani Zlatorog, sta igralcem spodbudne besede namenila predsednica kluba Alenka Potočnik Anžič in vršilec dolžnosti direktorja Nejc Ajdnik.

Fantom sta zaželela predvsem sezono brez poškodb, veliko ekipnega duha in poguma pri doseganju zastavljenih ciljev.

Trije na kadetsko SP

Že isti dan so opravili prva treninga, ki sta bila namenjena predvsem preverjanju trenutne telesne pripravljenosti. Skrb zanjo je zdaj v rokah Tomaža Ocvirka, nekdanjega trenerja članskega moštva. Trener Klemen Luzar je na uvodnem treningu pozdravil večino ekipe; manjkali so le Aljuš Anžič, Mai Marguč in Matevž Mlakar, ki se trenutno na pripravah mudijo s slovensko kadetsko reprezentanco do 19 let, s katero jih čaka nastop na svetovnem prvenstvu. Vsi drugi igralci so se vrnili dobro pripravljeni, zdravi in polni energije. »Kader je skoraj nespremenjen, tako v ekipi kot v strokovnem štabu, in to prinaša tudi nekatere prednosti. Verjamem, da jih bomo znali izkoristiti. Verjeti mora-

Za telesno pripravo skrbi Tomaž Ocvirk.

mo vase in v to, kar počnemo, ker smo lahko tako zelo uspešni. Pomembno je, da v ekipi ohranimo dobro vzdušje, saj to prinaša tudi boljše rezultate. Želimo zmagovati, se iz tekme v tekmo izboljševati in seveda ciljati na najvišja mesta,« pravi Luzar.

Štiri prijateljske tekme

Ekipa je okrepljena z mladinskim podmladkom (Aljuš Anžič, Bor Bradeško), v celj-

ski dres sta se prej posojena v druga kluba vrnila Lucijan Korošec in Maj Jelen, pridružil se je tudi novinec Matevž Mlakar. »Ogrodje ekipe je ostalo skoraj enako. Imamo novega trenerja, ki ga skoraj vsi dobro poznamo. Verjamem, da bomo z dobrim delom nadgrajevali posamično in skupinsko pripravljenost. Sistem tekmovanja, ki ga že poznamo, prinaša odločitve o uvrstitvi na koncu, a je treba do tja priti čim bolj pripravljen. Treba bo resno odigrati vsako tekmo in se iz vsake napake, poraza in zmage nekaj naučiti. Novincem bomo pomagali, da čim hitreje spoznajo celjsko miselnost in da se v celjskem dresu tudi pokažejo v najboljši luči,« je povedal kapetan Žiga Mlakar. Znani so že datumi štirih prijateljskih tekem: 8. avgust (v Balatonfüredu) Ferencvaros – Celje, 19. avgust (v Velenju) Alkaloid – Celje, 22. avgust Celje – Csurgoi, 29. avgust Celje – Ormož.

DŠ, foto: Slavko Kolar

Kmalu bo končana prenova stadiona

Prenova Mestnega stadiona Velenje se je začela konec junija, v občini pa izpostavljajo, da jim je klub gradbenim delom uspelo zagotoviti tako rekoč nemoteno vadbo športnikov.

Ob prenovljenih tribunah bodo športniki tam dobili tudi sodobne slačilnice, fitnes, sanitarije in druge spremljevalne prostore. Poskrbljeno bo tudi za ustrezne dostope za invalide. Skupna vrednost projekta znaša 1.296.298,73 evra brez DDV. Od tega je Mestna občina Velenje že preje-

Velenjski stadion je pred osmimi leti obiskal tudi sloviti Sergej Bubka, nekdanji izjemen skakalec s palico. (Foto: arhiv NT/Sherpa)

la 500 tisoč evrov sredstev od ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport, v postopku pa so še prijave za dodatna sredstva Fundacije za šport in Nogometne zveze Slovenije. Uradno odprtje stadiona bo 23. septembra, na dan slovenskega športa. V Velenju napovedujejo še gradnjo novih pokritih športnih površin in nove upravne stavbe, ki bo še okrepila pogoje za šport v mestu. DŠ

Matic Ian Guček z mamoj Mojco, očetom Matjažem, mlajšo sestro Ivo in hišno ljubljeno, psičko Ruby

Z veseljem sta Matic Ian Guček in njegov trener Miro Kocuvan prva zareza v veliko torto.

Matic Ian Guček na celjski stezi v nedeljo ob 16.35

V Celju sprejem za slovenski atletski biser

Celjski atlet Matic Ian Guček je na evropskem prvenstvu za mlajše člane v norveškem Bergnu osvojil bronasto medaljo v teku na 400 metrov z ovirami, ko je s časom 48,34 sekunde izenačil svoj članski državni rekord. Obenem je dosegel sedemnajsto slovensko medaljo na teh prvenstvih. To je bil seveda razlog za ponovni sprejem na stadionu Atletskega društva Kladivar Celje.

DEAN ŠUSTER

Za Gučka je bilo to prvo tekmo po poškodbah. Priznal je, da ni vedel, kako je sposoben teči. Zadnji treningi so bili sicer dobri, a so manjkali trije tedni vadbe v juniju.

»Vse je še pred njim«

Njegov trener Miro Kocuvan je doma spremljal njegove nastope v Bergnu: »To, kar je storil Matic, je zame glede na vse okoliščine izjemno. Želel je, da bi potoval z njim, a imam težave s hojo, nočem, da me reprezentančni tabor čaka in se obremenjuje z menoj. Z Maticem sva bila povezana, večkrat sem ga vprašal za mnenje in mu tudi prepustil možnost odločitve. Dovolj je že zrel.« Olimpijec iz leta 1972 je glede svojega varovanja dodal: »Pričakujem, da bo še hitrejši. To bomo videli že kmalu na naslednjih tekmah. Strah nas je lahko le poškodb. Pri 22 letih je še

vse pred njim. Najbrž kmalu tudi tek, hitrejši od 48 sekund. To bi ga že približalo najboljši deseterici na svetu.«

»To je zavidanja vredno«

Predsednik Atletskega društva Kladivar Celje Stane Rozman tudi med poletjem nima miru in je moral skrajšati morske počitnice: »Ko je Matic osvojil tretje mesto na

tekmi diamantne lige, nam je bilo jasno, da je odlično pripravljen. Potem se je poškodoval. Moral je celo mirovati. Na evropsko prvenstvo smo ga pospremili z mešanimi občutki.

Toda izkazalo se je, da je še bolje pripravljen, kot smo najprej ocenili. Njegova izenačitev državnega rekorda je zavidanja vredna. Na državnem prvenstvu v Celju pričakujemo vse najboljše slovenske atlete. Naša člana Tina Šutej in Matic Ian Guček sta že izpolnila normi za nastop na svetovnem prvenstvu. Upam, da se bo Tina v Tokiu spogledovala z medaljo, Maticu pa v izjemno iz-

»Moj čas v finalu evropskega prvenstva za mlajše člane je bil takrat 16. najboljši na svetu v članski konkurenci. Če bi v Tokiu ponovil ta dosežek, bi se lahko uvrstil v polfinale svetovnega prvenstva. Čeprav potihno razmišljam še o nečem večjem ...«

ostreni konkurenci želim uvrstitev polfinale. Obenem upam, da bo kdaj kasneje blizu tudi uvrstitvi v finale.«

»Veselim se nedeljske tekme«

»Moj čas v finalu evropskega prvenstva za mlajše člane je bil takrat 16. najboljši na svetu v članski konkurenci. Če bi v Tokiu ponovil ta dosežek, bi se lahko uvrstil v polfinale svetovnega prvenstva. Čeprav potihno razmišljam še o nečem večjem ...« je bil zelo odkrit slovenski atletski biser, široko nasmejan, saj so bili na sprejemu njegovi najbližji. »Pozornost s trenerjem usmerjava v drugi vrhunec sezone, ki bo šele v septembru. Veselim se že naslednje tekme, ki bo v nedeljo na mojem stadionu, kjer želim pred domačimi gledalci pokazati, česa sem sposoben.« Pravi, da se lahko izboljša na vseh področjih, da je lahko še boljši v hitrosti, vzdržljivosti in moči. Zato se veseli prihodnjih sezon, ko seveda načrtuje nov državni rekord.

»Že četrti sprejem letos«

Matic Ian se je z mislimi vrnil v čas pred evropskim prvenstvom: »Lažje bi mi bilo, če bi imel prej nekaj tekem za okrepitev samozavesti. Sam sem to moral storiti med prvenstvom, in sicer v kvalifikacijah in polfinalu. Vesel sem, da se je vse zelo dobro izšlo. S trenerjem, ki ni bil na prvenstvu, sva se pogovarjala vsak dan, kar mi je olajšalo delo. Že prej je poskrbel, da sem bil zelo dobro pripravljen v pravem trenutku. Na medaljo sem zelo ponosen. Vanjo sem vložil ogromno truda. Moram pa nekaj priznati. Nisem pričakoval, da bo državni rekord dovolj le za bronasto odličje.« Na sprejemu je spregovoril predsednik Športne zveze Celje Matej Polutnik: »Celje ima letos odlične športne rezultate. Že četrtič smo se udeležili sprejema na atletskem stadionu. Čestitam vsem na čelu s predsednikom društva. In seveda Maticu Ianu za odličen čas na evropskem prvenstvu, čeprav je bil dolgo časa poškodovan. Potožil mi je, da je bil potek pregledov in zdravljenja počasen. To bo treba urediti tako pri nas kot tudi na državni ravni.« V Celju bo posamično državno prvenstvo v soboto in nedeljo.

Foto: Andraž Purg

Poroke

Žalec

Poročili so se: Tea DELENA in Dean KAJNIH, oba iz Pongraca pri Žalcu, Aneja KAČIČNIK iz Pečovja pri Štorah in Nik ČATER iz Šempetra.

Laško

Poročila sta se: Monika KOLAR in Janez POČIVALŠEK, oba iz Obrežja pri Ra-dečah.

STROJI

PRODAM

VEČ kmetijskih strojev, so lepo ohranjeni, prodam. Telefon 041 980-188. L 21

NAKLADALKO Sip 19, dobro ohranjeno, in kosilnico Bcs (bencin-petrolej) prodam. Telefon 070 738-979. 349

KOSILNICO Husquarna, staro eno leto, neuporabljano, z garancijo, prodam za 900 EUR. Branko, telefon 041 420-297. 354

Teško je verjeti,
še težje sprejeti,
da minevajo štiri leta,
kar si odšel od nas.

V SPOMIN

Minila so štiri leta žalosti, kar te,
dragi mož IVAN, ati, deda, tast in
stric, ni več med nami.

IVAN TRATNIK

Zlateče 9a, Nova Cerkev
(25. 1. 1937–28. 7. 2021)

Vsem, ki postojite z lepo mislijo ob njegovem grobu,
prisrčna hvala.

V globoki žalosti z ljubeznijo v spomin: vsi njegovi
domači.

351

Zašlo je naše sonce,
izgubili smo naš največji zaklad,
nehalo je biti
tvoje plemenito srce.

ZAHVALA

V 71. letu nas je nenadoma in nepričakovano zapustil naš dragi in ljubeči mož, ati, stari ata, tast, zet in svak

RUDI SAKELŠEK

(12. 12. 1954–21. 7. 2025)

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in bivšim sodelavcem GŠ Šentjur, ki so nam v tem težkem trenutku stali ob strani, nam izrazili ustna in pisna sožalja ter darovali cvetje, sveče in za svete maše. Zahvala še posebej velja NMP Šmarje pri Jelšah za njihovo pomoč. Hvala pogrebni službi Zagajšek in gospodu župniku za lepo opravljeno pogrebno slovesnost, gospe Zdenki Orač za poslovilne besede, gospodu Andražu Frečetu za zaigrano skladbo na harmoniko in skupini Eros za sočutno odpete in zaigrane pesmi.

Še enkrat vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Žalujoči: žena Darja, hčeri Anja in Maja z družinama
in vsi njegovi najbližji

355

RAZNO

NUDIM urejanje okolic, košnjo trave, čiščenje pleveli, prekopavanje vrtov, obrezovanje živih mej. Anže Kovačič, s. p., Osrednek 15, Šentjur, telefon 040 175-349. p

PODIRANJE nevarnih dreves, košnja, mulčenje zaraščenih površin. Telefon 070 711-680. GG KORO, d. o. o., Cesta Kozjanskega odreda 49, 3230 Šentjur. p

sport@nt-rc.si

VODOVOD KANALIZACIJA

**ŽE 20 LET
OHRANJAMO
ČISTO VODO
ZA PRIHODNJE
RODOVE**

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
8.00-10.00 in 11.00-14.00
PETEK:
8.00-10.00 in 11.00-13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

ZIMSKI česen in ptujsko čebulo (bio) prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 210-119. 331

PŠENICO v zrnju prodam. Telefon 041 222-438. 346

SVEŽE kozje mleko, možna je tudi dostava, prodam. Telefon 041 980-188. L 21

VINO, rdeče, prodam. Telefon 041 720-499. p

ZAPOSILITEV

IŠČEM delo na domu: sestavljanje, pakiranje. Samo resne ponudbe na telefonsko številko 041 766-489. 343

IŠČEMO pomivalko/pomivalca posode. Za več informacij pokličite 031 880-897. Gostilna Kolar, Obrtniška cesta 12, Ljubecna. 348

KUPIM

TRAKTOR, kosilnico Bcs, motokultivator Gorenje Muta in ostalo mehanizacijo, v kakršnem koli stanju, kupim. Telefon 041 255-834. p

POSEST

PRODAM

V BLIŽINI Celja (Bukovžlak) prodamo zemljišče v velikosti 1.800m² z dvema objektoma: delavnica v velikosti 12 x 12 m in gospodarsko poslopje (garaža za tovornjak) v velikosti 10 x 7 m. Objekta sta primerna za poslovno dejavnost. Posest je ob glavni cesti Teharje-Bukovžlak in v neposredni bližini avtocestnega priključka Celje - vzhod. Cena 190.000 EUR. Telefon 040 450-178. p

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice, jarkice, rjave, grahaste, črne in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

KOKOŠI nesnice, rjave, leghorn bele, grahaste, črne in peščene, prodamo in dostavimo. Kmetija Šraj, telefon 031 751-675. n

PRAŠIČE, težke od 50 do 120 kg, prodam. Možen tudi prevoz. Telefon 041 996-166. 341

MLADE račke, stare dva meseca, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 502-857. 344

KOZO, staro dve leti, brez rogov, in kozla, stara eno leto, brez rogov, prodam zaradi svoje bolezni. Telefon 051 204-169. 352

DVA bikca, stara 3 mesece, pasma ls/lm, prodam. Telefon 031 497-410. 353

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. p

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

novi tednik

Smrti

Žalec

Umrli so: Daniel PODGORŠEK iz Grajske vasi pri Braslovčah, 67 let, Hedvika URH iz Grajske vasi pri Braslovčah, 94 let, Marija POLAJŽER s Polzele, 73 let.

Laško

Umrli je: Maksimiljan STOPAR iz Spodnje Rečice pri Laškem, 88 let.

Velenje

Umrli je: Ivanka LIPIČNIK iz Šoštanja, 92 let.

**POIŠČITE RADIO
CELJE NA SVOJEM
DIGITALNEM
SPREJEMNIKU**

Radio Celje vedno z menoj v vsej vzhodni Sloveniji.

www.radiocelje.si

radio celje

Vedno z menoj!
TUDI DIGITALNO **dab+**

NAJ.VIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek
ob 20.00
na programu
VTV
Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@iol.net
www.vtvstudio.com
www.youtube.com/vtvstudioslo
www.facebook.com/najviza

Prst med prsti

Vsak ponedeljek ob 11:20 na Radiu Celje

radio celje

30 LET

tvc

**Ponosni prejemnik
bronastega
celjskega grba 2024**

Jana

Lady

Rože&VRT

ČVEK
V KRIŽANKAH

Narocniška akcija

Ob naročilu na Novi tednik
za najmanj pol leta oz.
do preklica vam podarimo
2 meseca brezplačne naročnine
na eno izmed revij:
Lady, Jana, Rože in vrt ali
Čvek v križankah.

novi tednik

Prijavite se še danes
na narocnine@nt-rc.si
ali 03/422-51-71 in uživajte
v najboljših vsebinah.

Več na:
www.novitednik.si

Skeniraj me!

NAVDUŠITE NAS S POTOPISEM!

Z Novim tednikom naokrog

Radi potujete in spoznavate nove kulture?
Delite vtise s svojega potovanja z nami in se potegujte za nagrado.

Potopise bomo objavljali
do 14. avgusta!

S svojim potopisom nas popeljite po utrinkih svojega sanjskega potovanja po deželah
na drugem koncu sveta ali po bližnji okolici, ki vas je očarala.
Avtorje najboljših treh potopisov bomo bogato nagradili.

Potovalni kovček Travel&More,
siv, mehek, srednja velikost 70 l
in termovka s slamico MIAU

Nahrbtnik za prenosnik
Arctic Hunter 20 l
in termovka s slamico MIAU

Potovalni kovček
Travel&More, moder, trd,
kabinska velikost 35 l
in termovka s slamico MIAU

NAGRADE!
GALANTERIJA
BAGS & MORE
PIRNICA
OFFICE & MORE

Potopis pošljete na naslov tednik@nt-rc.si.
Besedilo naj bo dolgo največ deset tisoč znakov. Ob njem naj bo vsaj osem fotografij obiskane dežele.

Šentjurčan Bogdan Rahten vabi na prav posebna doživetja v naravi

Dobrodošli v Vilinski dolini!

Skupina zadovoljnih obiskovalcev
Vilinske doline (Foto: Metka Napotnik)

V gozdnatem svetu med Resevno, Šentrupertom in Svetino je na stičišču občin Šentjur, Laško in Štore kanjon rečice Kozarice. Do nedavnega so ga poznali le prebivalci sosesčine. V tamkajšnjem vintgarju, ki spada v območje zaščite Natura 2000, je Bogdan Rahten zaznal lepoto, ki jo na poseben način predstavlja obiskovalcem. Poimenoval jo je Vilinska dolina. Daleč od vsakodnevnega vrveža in hrupa izvaja doživljajska vodenja za manjše skupine. Vas mika?

BARBARA FURMAN

Bogdan Rahten vidi priložnost v poglobljenem zelenem turizmu. (Foto: Marjetka Mihelčič)

Kot pravi Bogdan Rahten, se je pred približno desetletjem v tamkajšnjih tolmunih prvič okopal in od takrat se vsako poletje vrača na prijetno osvežitev.

»Čutil sem, da območje potrebuje poimenovanje. Med premišljevanjem so k meni prileteli kačji pastirji. Skozi drevje je nanje posijalo sonce in tisti čarobno lep modrikast odsev me je osupnil. Takrat sem se odločil, da bom ta prostor poimenoval Vilinska dolina,« se spominja sogovornik in doda, da je bilo še nedolgo nazaj v njej veliko smeti, ki jih je vztrajno odnašal in narava ga je na poseben način nagradila.

Ženski in moški princip

V pisnih virih je prebral, da je svetovno priznan umetnik Marko Po-

gačnik vzpetino Rifnik v bližini rečice Kozarice označil kot vilinsko goro. Ta podatek je Bogdana navdušil k nadaljnjemu raziskovanju in razvijanju zamisli o vodenih doživetjih v tem prostoru.

»Spodnji del kanjona z nežnimi krivinami in s kamni z rdečimi pikami me spominja na žensko, zgornji del na moško moč. Pogačnik piše o Resevni kot o ženskem počelu in o tem, da je povezana s skrivnostjo menstruacije ter sposobnostjo obnavljanja moči življenja. Pot skozi Vilinsko dolino vidim kot simbolič-

no potovanje med moškim in ženskim principom, ki ju nosimo v sebi in ju je vredno uravnovesiti. Tu je tudi preslikava enega od ozvezdij (Kefej, o. p.), ki jih je na širšem Kozjanskem osmislil dr. Karl Gržan, in celo tu obstaja vsebinska povezava,« pojasni Rahten.

Poglobljeni zeleni turizem

Prepričan je, da Slovenija lahko ponudi edinstvena zelena doživetja. To mu je na izobraževanju za turističnega vodnika potrdila tudi mentorica Ilona Stermecki, nekdanja direktorica Slovenske turistične organizacije. »Skoval sem pojem poglobljeni zeleni turizem, kar pomeni, da gre za doživetje, kjer se povsem umirimo, da lahko začutimo sebe in okolico. Priporočam bosonogo hojo v čisti vodi, kar ima številne blagodejne učinke na naše zdravje in dobro počutje. Takrat se odpirajo energetski centri v našem telesu, poveča se naša senzorična zaznava.«

Bogdan ob tem doda, da gre za izkušnjo, v kateri udeleženci obu-

dijo notranjega otroka, ob čemer spoznavajo vilinske razsežnosti prostora.

»Na koncu poti je naravni oltar, ob katerem opravimo darovanje bitjem prostora oziroma sebi. Tako obujamo starodavno romanje. Zaradi vsega naštetega lahko rečem, da gre za poglobljeno celostno doživetje.«

Škrat Vilko in vila Mila

Vodeni sprehodi po Vilinski dolini bodo mogoči do konca poletja, torej tudi še v septembru, če bo vreme dopuščalo. »Prijave sprejemam na spletni strani. Število udeležencev je omejeno, saj so tovrstna doživetja primerna za manj številne skupine. Opažam, da udeleženci navežejo lepe stike. To me veseli. Tako odrasle kot otroke med sprehodom po Vilinski dolini nagovorita škrat Vilko in vila Mila.«

Kot še pravi Bogdan, sledi načelom trajnosti, saj obiskovalci prejmejo lahek obrok, ki ga pripravi Romanca Rečnik, v embalaži za večkratno uporabo. »Z Romanco sodelujem pri vsebinski in organizacijski pripravi celodnevnega doživetja na njenem ekološkem rodovnem posestvu.«

Naravna kopalna
kad s prho čiste
vode (Foto: osebni
arhiv B. R.)

Lesk ljubezni in trajnosti

Str. 23

Po sledih bogov, junakov in filozofov

Str. 24-25

»Želimo ohraniti poseljenost podeželja«

Str. 22

Novomašnik Ambrož Brezovšek

Od sanj o Hollywoodu do duhovniškega plašča

»Bog ima smisel za humor. Velikokrat me je potisnil v kakšno preizkušnjo, za katero sem mislil, da je ne bom zmogel, nato se je vse lepo izšlo.«

»Bog ima smisel za humor. Velikokrat me je potisnil v kakšno preizkušnjo, za katero sem mislil, da je ne bom zmogel, nato se je vse lepo izšlo.« Tako pravi Ambrož Brezovšek, ki je imel konec junija v celjski stolnici duhovniško posvečenje in prvo nedeljo julija še novo mašo v vojniški župnijski cerkvi. Otroštvo je preživel med celjskimi mestnimi ulicami. Kot velikega filmskega navdušenca ga je mikala ideja, da bi postal filmski igralec, za to se je v tujini tudi izobraževal. Nato je spoznal, da je duhovništvo njegovo poslanstvo, kjer bo lahko najbolj polno živel življenje na Zemlji. Že nekaj časa deluje v kapucinskem samostanu sv. Frančiška Asiškega v Vipavskem Križu.

TINA STRMČNIK

Pogovor sva posnela, ko je bil z mladimi na romanju v italijanskem Assisiju in se je vzpenjal v eno od svetišč, kjer so nato imeli puščavo. To pomeni, da se je vsak zase umaknil v tišino in premleval o besedah svetega pisma. Tudi 37-letni Brezovšek je precej časa premišljeval, ali je to, da svoje življenje posveti veri, prava izbira. Oseben odnos z Bogom je sicer tkal že vse od otroških let. »Odločitve nisem sprejel v trenutku, ampak je v meni zorela dolgo z vsemi preizkušnjami, s katerimi sem se srečeval ali sem si jih postavljali, da sem ugotavljal, koliko mi vera dejansko pomeni. Preizkušal sem, koliko sem pripravljen narediti za to. Na koncu sem videl, da je to del mene in da brez tega ne morem.« Tudi o duhovništvu je premišljeval od nekdaj in tudi to odločitev je zelo temeljito prečistil, preizkusil. »Na koncu sem spoznal, da je duhovništvo moje poslanstvo, kjer bom lahko najbolj polno živel življenje na Zemlji. Da sem torej v službi Boga in ljudi.«

Kakšne so bile te preizkušnje, ko ste svoje odločitve postavljali na tehtnico?

Včasih se nisem držal kakšnih stvari, kakšnih zapovedi. Preizkušal sem, ali je moja vera le moč navade. To navado sem želel preizkusiti, da to ne bi bilo le nekaj, kar počnem avtomatsko, ampak da to dejansko živim, da se lahko s tem poistovetim, da to vzamem za svoje.

Druge preizkušnje so bile povezane z mojo ugotovitvijo, da tudi ljudje, ki sestavljamo cerkev, nismo popolni. Spraševal sem se, ali ljudje

Novo mašo je prvo julijsko nedeljo imel v vojniški župnijski cerkvi.

v cerkvi dejansko pomenimo to, kar bi morali predstavljati – božje kraljestvo. Ob takih doživljajih ali ob tem, kar sem slišal, sem tehtal o tem, ali želim temu posvetiti svoje življenje in ali je to vredno. Na koncu sem vedno prišel do tega, da je osnova odnos z Bogom. Iz tega živim svojo vero in njemu sem podaril to, da sem lahko duhovnik – sicer v službi ljudem, ampak ne zaradi njih.

Prihajate iz številne družine, imate dve sestrin in tri brate. Kakšno je bilo vaše otroštvo?

Povsem naravno se mi je zdelo, da nas je bilo več skupaj. Kot otroci smo si delili otroške sobe, igrače, sladkarije. To je del mene. Zato sem še pred odločitvijo za duhovništvo sprejel odločitev za redovništvo. Tudi v redovništvu namreč obstaja skupnost, v katero si postavljen in s katero živiš oziroma poskušaš graditi odnose in delati za nekaj večjega. To, da sem odraščal v veliki družini, mi je bilo zelo všeč. Zelo mi je všeč, da z družinskimi člani še vedno ostajamo zelo povezani, da se te vezi niso čisto nič oslabi-

le. Morda so se malo spremenile, a so še vedno trdne. Tudi temelji, ki sem jih dobil v družini, mi pomagajo, da lahko zdaj živim tako, kot sem se odločil. Odprt sem za ljudi, za sodelovanje, za življenje v skupnosti.

»Bog ni sodnik, ki kaznuje, če se kdaj zmotiš. Ni oddaljen opazovalec, ki mu moraš prinašati darove, da se mu odkupiš ali da ti nato nekaj da. Je dobri oče, ki si želi pristen odnos z vsakim posameznikom.«

Živel ste v Celju, nato ste se preselili v Vojnik.

Moja družina je v središču Celja živela približno dvajset let. Obiskoval sem III. osnovno šolo Celje. Srednjo šolo sem obiskoval v Štorah in postal medijski tehnik. Z družino smo obiskovali župnijo sv. Danijela, sedanjo stolnico. Le nekaj korakov od tam sem obiskoval glasbeno šolo, šest let sem se učil igrati klarinet. Ko se je družina preselila v Vojnik, od koder izvira moj oče, sem že študiral grafično in medijsko tehniko v Ljubljani, v prestolnici sem opravljal še študentsko delo in sem bolj malo hodil domov. Vojnik poznam bolj malo, kolikor ga poznam, ga zato, ker sem prej tam veliko igral nogomet.

Vera je bila pri vas doma očitno močno prisotna. Vaš oče je diakon, kaj to pomeni?

Oče je povabilo, da bi postal diakon, prejel šele, ko sem se jaz že pridružil kapucinom. In ko smo bili že vsi, torej tako jaz kot moji bratje in sestre, že nekako na svoji poti. Da je postal diakon, je moral opraviti večletno izobraževanje, nekakšen prilagojen program teološke fakultete. To je bila verjetno posledica tega, ker smo bili vsi zelo dejavni v župnijah, kjer smo živeli, torej najprej v Celju in nato v Vojniku. Tudi doma smo se spraševali, kaj dejansko pomeni opravljati službo diakona, saj nam to ni bilo domače. V bistvu gre za laika, ki pomaga škofu oziroma duhovnikom. Diakon lahko na primer podeljuje nekatere zakramente. Ta vloga v cerkvi obstaja že dolgo, zdaj jo cerkev uporablja, ker se število duhovnikov močno zmanjšuje, potrebe pa vseeno ostajajo velike.

Kako sta vas starša vzgajala v veri, kakšne navade so bile pri vas doma?

Pri nas je bila prisotna redna molitev, vsak večer smo skupaj molili. Otrokom se nam včasih

zvečer ni ljubilo, a prav ta molitev je verjetno pomagala, da še danes ostajamo tako močno povezani. Drugače nas starša nikoli nista silila k čemu. Jaz nisem na primer nikoli imel odpora hoditi k maši. Verjetno tudi zato, ker sem se kot ministrant ali udeleženec v mladinskih skupinah imel tako lepo, da sem z veseljem obiskoval mašo, saj je bila ta del našega druženja.

Pri nas doma religija oziroma cerkev ni bila nikoli absolutizirana. Menim, da je to ogromno pripomoglo k mojemu zdravemu odnosu do Boga. Z Bogom oziroma Jezusom sem stopil v odnos prijateljstva. On sam je rekel »jaz pa sem vas imenoval prijatelje, ker sem vam povedal vse, kar sem slišal pri očetu«. Čeprav sta starša vsak pri sebi doma imela bolj tradicionalno versko vzgojo, sta nam otrokom vero znala približati tako, da smo doumeli, da Bog ni sodnik, ki kaznuje, če se kdaj zmotiš. Ni oddaljen opazovalec, ki mu moraš prinašati darove, da se mu odkupiš ali da ti nato nekaj da. Starša sta nam približala pogled, da je Bog dobri oče, ki si želi pristen odnos z vsakim posameznikom. In da je vsak posameznik lahko točno tak, kot je. Prav iz teh temeljev poskušam živeti z vero. Slednje je namreč treba vedno znova vzgajati, kljub službi, ki jo imaš, kljub posvečenju in vsemu drugemu.

V mladosti ste bili menda upornik. V kakšnem smislu?

Mislím, da je večina mladostnikov upornikov. To je verjetno posledica tega, ker na neki točki odraščanja kot najstnik prideš v spor z avtoriteto – bodisi s starši, bodisi z učitelji, bodisi s cerkvijo ali z Bogom. Tudi zato lahko nato s to avtoriteto vzpostaviš zdrave odnose. Jaz sem res bil upornik, verjetno sem marsikomu skrajšal življenje za nekaj let ali poskrbel za to, da je kdo zaradi mene dobil sive lase. Žal mi je, da sem druge prizadel. Ampak je bilo po moje potrebno, da sem prehodil to pot in da sem lahko zdaj tu, kjer sem, in da sem tak, kot sem.

Sploh s šolo in z izobraževanjem ste imeli kar nekaj izzivov, kajne?

S šolo nikoli nisva bila prijatelja. V osnovnošolskih letih nisem bil motiviran, ker bi si želel vedeti nekaj več. Vemo, kako je naravnan šolski sistem, treba je sedeti in poslušati, jaz pa nisem mogel biti pri miru, prav tako nisem mogel sedeti za knjigami. Ko sem končal fakulteto in sem se odločil za redovništvo, me je čakala še ena fakulteta oz. magisterij. Takrat sem se predal. Sploh ko sem bil na študiju v tujini, sem se zelo navdušil. Že na začetku sem se odločil, da bom to izobraževanje imel zase, da bom to znanje črpal, da mi bo kdaj v življenju prav prišlo. Ni-

S sošolci, s katerimi je bil na izobraževanju v Italiji.

Utrinek z duhovniškega posvečenja v Celju

»Mojo odločanje o duhovništvu je spremljalo veliko preizkušenj. Tudi sam sem si jih postavljaj. Mojo odločitev so močno postavile na tehtnico. A je bila zato naposled še bolj prečiščena.«

sem se več trudil, da bi znal vse, kar so povedali profesorji, točno ponoviti za njimi. Ampak bolj zato, da bi to poglobilo mojo vero. Seveda so prišle tudi težave. Včasih sem moral »žuliti« knjige, čeprav tega nisem bil navajen. Bilo je kar težko. A ker sem si zadal cilj, sem videl tudi pot. Morda je bilo zato malo lažje.

Ko danes gledate na prehojeno pot, ugotovljate, da ima Bog velik smisel za humor. Velikokrat ste se morali spopasti ravno s tistim, čemur bi se na daleč izognili.

Šola je bila vsekakor takšen izziv. Že takrat, ko sem končal prvo diplomu, sem si rekel, da ne bom nikoli več študiral. In potem me je doletelo to, da sem moral opraviti še teološko fakulteto, enega najdaljših študijev, ki traja šest let. Še ena takšna šala je bila, da mi tuji jeziki nikoli niso dobro šli, angleščino sem imel zaključeno komaj zadostno ali dobro. Še preden sem vstopil v samostan, sem odšel za leto v Anglijo. Takrat sem videl, da v bistvu pri jezikih sploh nisem tako slab in da sem se angleško kar dobro naučil. Nato sem moral iti v Italijo, in to na študij filozofije, kar je bilo zame kar malo preveč. Če bi od začetka vedel, kaj me čaka, bi verjetno takoj vrgel puško v koruzo. A ko sem začel študirati, sem se prepustil, začel sem zaupati, da bo šlo, in je res nekako šlo.

Prav tako nikoli nisem bil dovolj samozavesten, da bi imel pred ljudmi govore, pridige, da bi o nečem javno govoril. Zdaj je to del moje ga poklica. Tako da se mi res zdi, da ima Bog smisel za humor. Velikokrat me je potisnil v kakšno preizkušnjo, za katero sem mislil, da je ne bom zmogel, nato se je vse lepo izšlo. Tukaj se pokaže v bistvu Božja moč oziroma njegova moč v človeku.

Poigravali ste se z mislijo, da bi bili filmski igralec. S tem je bilo namreč povezano potovanje v Anglijo, držijo?

Sem velik filmski navdušenec in navdušen sem nad delom, ki je potrebno, da neka vloga oživi. O igralški poti sem razmišljal, saj me zanima podoživljanje značaja nekoga drugega. Raziskoval sem, kako stopiti v čevlje nekoga drugega in jih nositi na njegov način. Zanima me tudi, kakšen je občutek, ko lahko prikažeš nekoga drugega. Nisem si želel slave, ampak da bi se lahko posvetil ustvarjanju vlog. Da bi zgodba, zapisana na papir, lahko tudi z mojo pomočjo oživila, da bi jo lahko ljudje videli, začutili, doživeli.

Sanje o igrilstvu sem dal na stran, saj sem čutil klic v redovništvo oz. v duhovništvo. Ta klic me je spremljal že od malih nog, a sem ga skušal v sebi utišati. Naposled sem ugotovil, da je to tisto, za kar mislim, da sem ustvarjen. Zamisel o igralškem poklicu mi je postala manj pri srcu tudi, ko sem med izobraževanjem v tujini od inštruktorja, ki je zdaj igralski agent, dobil notranje informacije, kako deluje filmska industrija. Takrat sem dobil še dodatno potrditev, da to ni zame.

Preden ste se odločili za redovništvo, ste imeli tudi dekle. Kako ste ji predstavili svojo izbiro, da se boste povsem predali veri?

Tega mi vsekakor ni bilo lahko povedati. Gotovo je bilo tudi za njo zelo težko, da je spre-

jela mojo odločitev. A vedel sem, da moram biti iskren. In iskren sem samo tako, da povem po resnici, tudi če resnica boli. Res je bilo zelo težko, a sem to videl kot edino možnost, saj se nikakor ne bi mogel pretvarjati. Resnica je edino, kar lahko ozdravi, tudi če najprej zada rane.

Mladi ste. Kaj pa želje po partnerstvu, družini? Kaj storite, ko pridejo tovrstne misli?

Rekli so mi, da se takšna razmišljanja ne hajo pojavljati približno po 115. letu (smeh). Take misli vsekakor pridejo in še vedno čutim svoje boje. Tako je življenje. Včasih težko osmislim svojo izbiro, a tukaj sta na prvem mestu molitev in odnos, ki ga gojim z Bogom. Le to lahko da smisel takemu načinu življenja, kot ga imamo redovniki in duhovniki.

Pripadate kapucinom. Zakaj ste se odločili za ta red, so pravzaprav oni izbrali vas ali vi njih? Kakšno je življenje v tej skupnosti?

To vprašanje, kdo je koga izbral, je res zanimivo. Za kapucine sem vedel že od nekdaj, saj so bili sosednja župnija v Celju, ampak nisem imel z njimi nikoli veliko stika. V enem od pogovorov z rodnim bratom se mi je prikrdala misel, da bi se pridružil kapucinom, in mi nato ni dala miru. Na koncu je ta misel ostala kot edina možnost. Šlo je za dolg proces odločanja, prečiščevanja in na koncu sem ostal pri tej odločitvi. Mislim, da sem se prav odločil.

Kako je vaša družina sprejela, ko ste se dokončno odločili, da boste duhovnik?

Da imam to željo, je družina vedela, že odkar sem se odločil za redovništvo pri kapucinih. Moja odločitev se je še kar nekaj časa prečiščevala, saj sem vmes mislil, da mogoče duhovništvo vendarle ni moja pot. Pri redovnikih namreč služba duhovnika ni obvezna, naše prvo poslanstvo je biti redovnik. Ena od možnosti v redovništvu je še služenje v duhovništvu. Glede na to, da sem bil že kar nekaj let redovnik, moja odločitev za duhovništvo za družino v bistvu ni bila nobeno posebno presenečenje.

Kaj pomeni biti kapucin? Kako je videti vaš vsakdan? Ste bolj osredotočeni na delo v samostanu ali se posvečate tudi delu z verniki?

V našem bratstvu živimo po ne-

kem urniku. Imamo skupne molitve, skupne obroke, ob večerih imamo druženja. Vsak ima svoje zadolžitve. Od posvečenja so med mojimi nalogami med drugim maše, prej sem se posvečal študiju. Nekateri skrbijo za župnije, jih upravljajo. Pastoralno pomoč opravljamo tudi drugod, med drugim vodimo duhovne vaje, spovedujemo, pomagamo v kateri od župnij. Vedno je dovolj dela – bodisi delamo na sebi bodisi delamo za druge. Treba je gojiti še molitev in si zanj vzeti čas, tako kot si ga je treba vzeti za vsak odnos. Včasih grem v tišino in sem sam z Bogom.

Kje se najbolj čutite poklicanega za svoj doprinos ljudem, vernikom?

To je vprašanje, ki si ga tudi sam zastavljam. In še vedno ugotavljam, kakšen je odgovor. Z enkrat poskušam dati vse od sebe tam, kjer me potrebujejo, odidem tja, kamor me pokličejo. Delo je zelo raznoliko in z vsemi področji se je treba malo spoprijateljiti. Med dru-

gim skrbimo za samostane. V

Vipavskem Križu imamo

velik vrt, tako da se

lotim tudi takšnih

opravil, kosim travo

in podobno. Poskrbeti je

treba tudi za administracijo, »urediti

papirje«, skrbeti za

finance. Če se dela človek

loti z veseljem, potem ni

nič težko.

So vaši dnevi popolnoma posvečeni veri? Lahko razvijate tudi svoja zanimanja?

Vsak moj dan je obarvan z vero, ampak v

to vero spadajo tudi moja osebnost, moje želje, moja zanimanja ... Vera ne izključuje dopusta, prostih dni ali prostega časa. Vsak od nas ima nekaj dopusta, da si nabere moči, da si lahko prisluhne in poskrbi zase. Jaz grem rad na kolo, rad se ukvarjam s športom ali si vzamem nekaj dni prosto, da se spočijem. Ob vseh dejavnostih se mi namreč velikokrat zgodi, da premalo spim. Bratje kapucini smo spodbujeni k temu, da si vzamemo čas za sebe, da v sebi najdemo mir in moč..

Kako se soočate s samoto, z oddaljenostjo od doma, družine?

Odkar sem šel študirat, sem se vsako leto manj vračal domov. Še preden sem šel v samostan, sem bil v tujini. Tudi v tem obdobju smo imeli z družinskimi člani manj stikov, večinoma smo poklicali drug drugega, nismo pa se videli tudi do osem mesecev. Med bivanjem v tujini sem izgubil stik z nekaterimi prijatelji iz domačega okolja, v tujini sem prišel v stik z drugimi ljudmi. Ampak se mi zdi, da moraš vezi tkati tam, kjer si. Živeti moraš v sedanjem trenutku, ne zazrt v preteklost, prežeto z nostalgijo glede tega, kar je bilo nekoč. Seveda kdaj pridejo trenutki osamljenosti. A ker sem redovnik, sem ves čas obkrožen z ljudmi, zaradi česar te občutke lažje premagujem. Ko si želim družbo, lahko potrkam na vrata katerega od sobratov in greva na primer skupaj na pivo.

Kot ste že omenili, se cerkev sooča s pomanjkanjem duhovnikov. Se vam zdi morda smiselno, da bi zrahljala svoja pravila glede celibata, da bi se več ljudi odločilo za duhovniški poklic?

Mislim, da ima cerkev zelo malo pravil. Če pogledamo na primer redove, lahko vidimo, koliko različnih karizem je pod njenim okriljem, na koliko različnih načinov vse deluje. Danes je cerkev zelo odprta družba. Ni ravno liberalna, vendar ima veliko spektrov, ki jih sprejema kot darove Svetega Duha. Vsak je lahko človek za sebe, ljudje niso uniformirani, vsak lahko živi kot samostojna osebnost, se razvija kot posameznik v skupnosti.

Možnosti je zelo veliko, pravil je po mojem opažanju malo, a so nekatere posledice. Tako je tudi v zakonskem življenju – če se z nekom poročiš, se ne poročiš več z drugimi. Posvetiš se eni osebi in poskušaš z njo graditi življenje. Vsi radi vidimo, kako se starejši pari v parku primejo za roke, vsem se to zdi lepo. A velikokrat spregledamo večkrat trnjevo pot, ki so jo morali prehoditi, da so prišli do tega. Veseleje v starosti je v bistvu vse to – sprejemanje križev in težav v življenju. Če to sprejmemo, nekatere posledice pridejo.

Tako je pri nas neporočenost, celibat, orodje za to, da lahko deluješ kot duhovnik. Če bi bilo vse dovoljeno, bi bilo po mojem mnenju še manj duhovnih poklicev, saj bi se izgubila opora, pomoč, ko je treba vztrajati na tej poti. To je tako, kot bi človeku, ki ga boli noga, vzeli berle ali palico, s katero si pomaga pri hoji. Zato pravil v cerkvi ne dojemam kot verige ali bremena, ampak kot ograjo, ki se je lahko oprimem, ko se znajdem pred preizkušnjo.

Izbrali ste si geslo Oče, v tvoje roke. Kaj vam pomenijo te besede?

Jezus je bil vse življenje popolnoma poslušen očetu, izvršil je njegov načrt, ker je bilo to nekaj popolnega. Besede, ki sem jih izbral za svoje geslo, je Jezus izrekel tik pred smrtjo, ko je v bistvu najbolj trpel. Vmes je še molil za tiste, ki so ga mučili. Čisto na koncu, ko ni imel ničesar več – ne dostojanstva, ne obleke, ne sorodnikov, saj so ga vsi zapustili – je svojo dušo izročil očetu, ki vse tisočkrat povrne. Vse da nazaj, vse poplača in vse povrne. Gre torej za krik, ki ga je Jezus zakričal na križu. Te besede odražajo hudo trpljenje, a tudi v tem trpljenju imamo upanje, ki ne osramoti.

Foto: osebni arhiv

»Sem filmski navdušenec. Najbolj me nagovarja delo Heatha Ledgerja. Ko sem pogledal njegove vloge v filmih, kot so Vitez teme, Gora Brokeback in Vitezova usoda, me niso pustile ravnodušnega.«

Cerkvenih pravil ne dojemam kot verige ali bremena, ampak kot ograjo, ki se je lahko oprime, ko se znajde pred preizkušnjo.

PRAZNIČNO
Z OBČINO

LJUBNO

Ob občinskem prazniku Občine Ljubno z županom Franjem Naraločnikom

Ljubenski župan Franjo Naraločnik občino vodi že četrti mandat.

»Pričakovanja moramo uskladiti z resničnim stanjem«

Tudi minulo leto je bilo v občini Ljubno v znamenju odpravljanja posledic poplav, ki so pred dvema letoma v kraju pustile globoke sledi. V tem času so ob poplavlni obnovi uspeli narediti že veliko. Prvi dve družini sta se že vselili v nadomestni hiši, dve sta tik pred tem, občina medtem ureja tudi nova zemljišča za varno gradnjo. Ob tem v občini vzporedno uresničujejo druge pomembne razvojne projekte. Še pred začetkom novega šolskega leta bodo uradno odprli 1,4 milijona evrov vreden Športni park Foršt, končujejo ureditev igrišča na Gmajni in obnavljajo manjše skakalnice. V prihodnje si bodo na Ljubnem prizadevali še za gradnjo centra za zaščito in reševanje ter za gradnjo nove sodobne skakalnice – a bo o teh obsežnejših naložbah končno besedo imela država.

SINTIJA JURIČ

Praznovanje občinskega praznika so v ljubenski občini začeli že minuli petek s tradicionalnim, letos že 65. Flosarskim balom. V teh dneh so v občini številne športne, kulturne in etnološke prireditve. Vrhunec dogajanja bo to nedeljo, 3. avgusta, z udiranjem in s spustom »flosa« po Savinji ter s tradicionalnim »flosarskim« krstom. »Program bala je letos nekoliko krajši, saj so društva nekatere dogodke pripravila že pred balom ali bodo sledili za njim. Tudi Flosfest bomo letos na željo študentov pomaknili v sredino avgusta,« je v dneh pred občinskim praznikom povedal ljubenski župan **Franjo Naraločnik**, ki je z lanskim opravljenim delom občine zadovoljen. A kot pravi, jih čaka še veliko izzivov – predvsem na področju poplavalne obnove, ki bo v ospredju ostala še vsaj tri leta.

Občina Ljubno je ena prvih, ki je takoj po poplavih

avgusta 2023 začela iskati morebitna mesta za gradnjo nadomestitvenih zgradb. Prvi poplavljeni družini iz vaše občine tako zdaj že bivata v novih domovih.

Res je. Gradnje se je lotilo že sedem gospodinjstev. Najsrečnejši smo, da sta dve gospodinjstvi že preseljeni, dve sta zelo blizu temu. V občini hkrati pripravljamo spremembe prostorskih aktov in pre kategorizacijo zemljišč za še 16 dodatnih zgradb, ki so bile naknadno uvrščene na seznam za rušitev. Če od tega odštejemo t. i. »vikendaše« in tiste, ki so si stanovanja že poiskali, bomo morali nadomestitvena mesta za gradnjo poiskati še za približno deset gospodinjstev. Z njimi se že pogovarjamo, iščemo rešitve ter preverjamo, na katerih zemljiščih je mogoče varno graditi. Najpomembnejše je namreč, da so zemljišča varna za življenje, zato imamo v občini glede tega še kar nekaj odprtih stvari. Dela imamo

še ogromno, zato upam, da nam bo država pri tem stala ob strani.

Večji projekt v vaši občini je tudi protipoplavna zaščita Rastk. Zakaj je tako pomembna za občino?

Omenjena protipoplavna zaščita bo pomembno povečala poplavno varnost za naselje Ljubno in posledično tudi za naše proizvode obrate v industrijsko-poslovni coni. Gre za izvedbo celotne protipoplavne

zaščite Rastk, v kar sta vključeni tudi cestna in komunalna infrastruktura. V občini smo kot prvi v državi izdelali celovit projekt takšnega obsega. Vreden je približno 15 milijonov evrov in ga bomo izvajali z direkcijo za vode. Sredstva naj bi bila sproščena v prihodnjem letu, začetek izvedbe je predviden v začetku leta 2026.

Ob poplavlni obnovi med večje naložbe v občini sodi tudi ureditev Športnega parka Foršt. Kaj bo obsegal?

Obnova našega športnega igrišča na Forštu zajema več igrišč. Osnovno je naše veliko travnato nogometne igrišče, ki smo ga prilagodili normam Nogometne zveze Slovenije. Ob njem so tudi manjše pomožna igrišča z umetno travo, ki bo namenjena treningom, košarkarsko in odbojgarsko igrišče ter sodobno otroško igrišče. Na severnem delu je urejeno tudi parkirišče. V ce-

»Zaradi izrednih vlaganj v poplavalno obnovo smo v občini v težki finančni situaciji, saj nekaterih sredstev še nismo dobili povrnjenih.«

Občina Ljubno

Zibelka splavarstva
in ženskih smučarskih skokov

E tic@ljubno.si
T (03) 839 17 70

Kdo so letošnji občinski nagrajenci?

Na svečani proslavi ob občinskem prazniku, ki bo jutri, 1. avgusta, v prireditvenem prostoru Vrbje, bodo v občini Ljubno podelili tudi priznanja najzaslužnejšim občanom.

Naziv častne občanke Občine Ljubno za leto 2025 bo prejela **Helena Kralj** za nesebično razdajanje kul-

turi vse življenje in s tem za vsestransko obogatitev kraja Ljubnega in širše. Srebrno priznanje Občine Ljubno bo prejel **Božidar Kumprej**, ki povezuje sokrajane pri izvedbi delovnih akcij in kulturnih prireditvah v občini. Bronasto priznanje Občine Ljubno bo prejel **Radenko Teša-**

novič za dolgoletno prizadevno delo v občinski upravi Občine Ljubno, na področju turizma, kulture ter zaščite in reševanja.

Priznanje župana Občine Ljubno za leto 2025 in denarno nagrado bodo prejeli **Študentska delovna brigada Univerze v Mariboru**, **Društvo brigadirjev Vele-**

nje in devetošolci, ki so vsa leta dosegali najboljši učni uspeh: **Ajda Blekač**, **Lana Bolko**, **Zala Kladnik** in **Maja Zagradišnik**. Priznanje župana bo prejela tudi **Eva Detmar**, ki je šolanje na Gimnaziji Celje – Center v programu predšolska vzgoja končala kot zlata maturantka.

lotnem projektu poseben poudarek namenjamo tudi zeleni infrastrukturi, torej ozelenitvi površin in uporabi naravnih materialov. Ob igrišču urejamo tudi naravni zeleni park, ki bo služil tako vrtčevskim kot šolskim otrokom. Za igrišča trenutno pridobivamo uporabno dovoljenje in morajo biti še tehnično pregledana. Predvidevam, da bi lahko športni park v uporabo predali še pred začetkom novega šolskega leta.

Celoten projekt je sicer ocenjen na približno 1,4 milijona evrov, za ureditev pomožnih igrišč bomo odšteli še približno 300 tisoč evrov. Od tega je kar 600 tisoč evrov prispevalo ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport, 800 tisoč evrov smo dobili iz dogovora za razvoj regij, 75 tisoč evrov je prispevala fundacija za šport, nekaj je primaknila tudi Nogometna zveza Slovenije. Občinski delež pri tem ni majhen, a upoštevajoč celotno naložbo, smo občinski denar zelo dobro oplemenitili.

Kako daleč je gradnja igrišča na Gmajni?

To igrišče moramo končati septembra. Če nam bodo vremenske razmere naklonjene, se ne bojim, da tega ne bi izvedli v roku. Tam namreč urejamo samo pomožno igrišče, okoli katerega bo zeleni park. Park je pravzaprav že narejen, saj gre za gozd. V njem moramo urediti še samo steze in dodati nekaj opreme. Tudi na igrišču so zemeljska dela že končana, zato bodo zdaj sledili še gradbena dela, postavitve mrež in položitev trave.

Med poplavami so bile močno poškodovane tudi skakalnice. Ste že uspeli obnoviti vse skakalnice, tudi manjše?

Večjo skakalnico smo s poštvovalnimi prostovoljci uredili že lani, da smo lahko na njej izvedli tekme za svetovni pokal. Še vedno obnavljamo manjše skakalnice, kjer se srečujemo s pomanjkanjem financ in del ne izvajamo tako, kot bi si vsi želeli. Ampak tudi to bomo uredili v nekem času.

Tik pred občinskim praznikom je FIS uradno podprl tudi gradnjo nove 160-metrске skakalnice na Ljubnem. Kako pomemben projekt je to za vašo občino?

Zelo. Dobili smo izjemno podporo predsednika FIS, gospoda Pertila, glede tega, da je smiselno graditi skakalnice v okolju, v katerem se poistovetimo s tem skakalnim športom. Že pred tem smo se povezali z ljubljansko ekonomsko fakulteto, ki je analizirala izvedljivost tega projekta. Izkazalo se je, da lahko ta izjemno pozitivno vpliva na razvoj kraja, Savinjske doline in celotne Slovenije, saj gre za čisto nov pristop k strategiji smučarskih skokov. Takšne skakalnice bodo v prihodnosti magnet ne samo za dekleta, temveč še bolj za fante. S tem bi Ljubno dobilo povsem drugačno pozornost, sponzorstva in tudi televizijske pravice, ki danes pomenijo ogromno.

To bi lahko bil tudi zelo dober športni turistični produkt v državi, a se zavedamo, da je ta stvar za našo lokalno skupnost preprosto prevelika. Projekt je

v prvi fazi vreden vsaj 15 milijonov evrov, v končni fazi pa malo več kot 20 milijonov. Na Ljubnem živimo s tradicijo smučarskih skokov, imamo znanje, a takšno naložbo mora kot svoj strateški projekt prepoznati država. In tudi vodenje mora biti profesionalno ter zapupano državnim ustanovam.

V občini načrtujete tudi gradnjo centra za zaščito in reševanje, ki bi skrbel za

varnost celotne doline. Kako daleč ste s tem?

Zemljišča za to smo že pridobili in zdaj pridobivamo še gradbeno dovoljenje za ta center, ki bo lepo arhitekturno umeščen v naš kraj. Stal bo ob glavni prometni žili in bo namenjen oskrbi Zgornje Savinjske doline. Ob gasilskem društvu naj bi bili v njem tudi ekipo nujne medicinske pomoči in jamarske reševalne

»Vsi si želimo, da bi se zadeve uredile čim prej, a nekatere stvari potrebujejo svoj čas. Upam, da bomo čez leta videli, da je bilo vredno čakati in da smo zato dobili bolj trajnostne rešitve.«

službe, prav tako tudi službi Karitas in Rdečega križa. Pogovarjamo se tudi z drugimi udeleženci, ki bi lahko sodelovali pri tem. Časovnice dela zaenkrat še nimamo, saj se projekta lotevamo racionalno in želimo najprej poiskati ter zagotoviti zadostne vire financiranja, ki nam bodo omogočili gradnjo centra. Zavedamo se, da moramo vsaj gasilskemu društvu čim prej zagotoviti prostore za čim boljše delovanje.

V zadnjih letih ste veliko vlagali tudi v zdravstvo. Ste zdaj zadovoljni z zdravstveno oskrbo v občini?

Zelo. Resnično bi pohvalil naše zdravstvo, saj menim, da imamo glede tega izjemno dobro stanje. V občini imamo vse primarne službe. Ob splošni ambulanti imamo tudi referenčno in pediatrično ambulantno, dva zobozdravnika, ginekologinjo in svojo lekarno. Prav tako imamo ekipo nujne medicinske pomoči, ki ni samoumevna in je zelo pomembna. Vesel sem, da so vsa vlaganja, ki smo jih v preteklih letih namenili v obnovo našega zdravstvenega doma in tudi v skupen prizidek Zdravstvenega doma v Nazarjah, obrodila sadove.

Čemu boste ob že omenjenih naložbah v prihajajočem letu posvečali največ časa?

Ob vsem naštetem se v občini na pobudo občinskih svetnikov v tem poletno-jesenskem času pripravljamo tudi na posodobitev sedmih odsekov lokalnih cest, ki je velik finančni zalogaj, a je potrebna tudi zaradi naših občanov, ki se vsakodnevno vozijo po teh cestah. Sicer pa sem vesel, da v občini delujemo dobro. Podjetje Rihtar gradi na Janezovem polju blok z 20 stanovanji, ki naj bi bila vseljiva do konca letošnjega leta. Vidi se, da je potreba po stanovanjih velika, saj so jih večinoma kupili domačini. Na Ljubnem zelo dobro deluje tudi podružnica Glasbene šole Nazarje, zaradi katere opazamo, da se je zanimanje otrok za glasbeno izobraževanje še dodatno povečalo. Pohvaliti moram tudi delovanje Zavoda Savinja, ki je vodilni partner naše lokalne akcijske skupine savinjsko-šaleške regije, izjemno dobro delujeta tudi naši dve kulturni društvi. Zelo veseli smo, da imamo v kraju kongresni center KLS z muzejem, v katerem je zelo veliko prireditev in strokovnih srečanj. K nam v občino po zaslugi celjskega škofa Maksimilijana zdaj prihaja tudi nov stalen župnik, česar smo zelo veseli, saj je verska tradicija na podeželju zelo močna.

Foto: Andraž Purg

V Športnem parku Foršt je ob velikem travnatem igrišču tudi manjše pomožno igrišče z umetno travo. Športni park bodo v uporabo predvidoma predali še pred začetkom novega šolskega leta.

kls

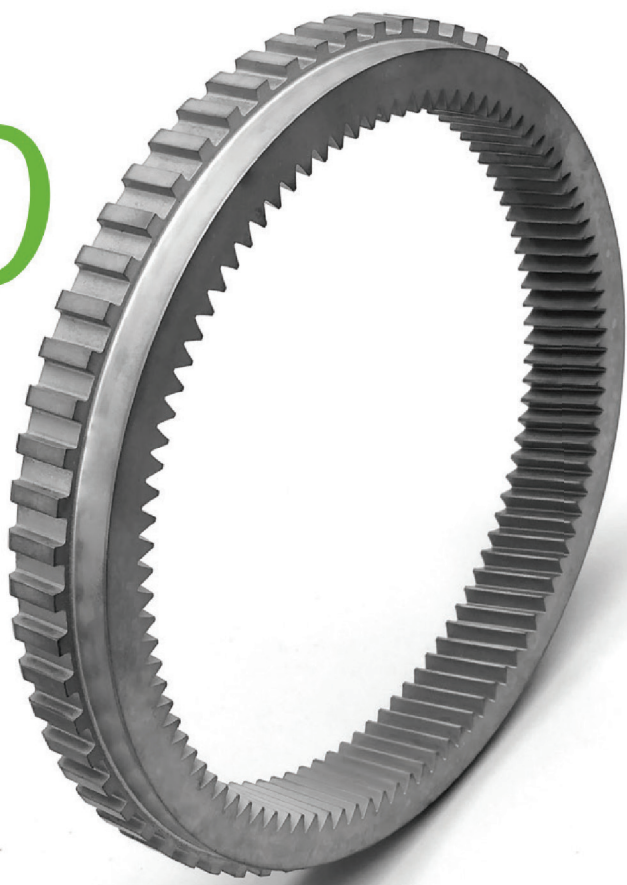
50

KLS je specialist za zobate obroče in proizvaja različne obroče za zagon in pogon avtomobilov že od leta 1978. Do danes smo jih proizvedli že več kot 200 milijonov. Naši proizvodi so vgrajeni v avtomobile vseh pomembnejših OEM-ov.

Stalni napredek, kakovost naših proizvodov in storitev, visoka fleksibilnost dobav in konkurenčne cene so naši argumenti v prodaji.

Razvijamo nove, učinkovite in zanesljive proizvodne procese ter proizvodimo visoko kakovostne zobnike in obroče, sposobne prenosa velikih moči ob visoki obrabni obstojnosti, za pogon v električnih in hibridnih vozilih.

Naš uspeh in napredek temeljita na zlahtnem družinskem podjetništvu družine STRAŠEK.

PRAZNIČNO
Z OBČINO

SOLČAVA

Ob občinskem prazniku Občine Solčava z županjo Katarino Prelesnik

»Naša največja prioriteta je ohraniti poseljenost podeželja«

V občini Solčava je v zadnjih dneh vladalo praznično razpoloženje. Sredi meseca so občani slavili ponovno odprtje Petrolove bencinske črpalke, ki je za obmejno podeželsko občino ključna za vsakodnevno mobilnost občanov, turistov in za potrebe gospodarstva. V okviru občinskega praznika so konec minulega tedna sledili še tradicionalni Solčavski dnevi, ki so letos trajali tri dni, a zato niso bili nič manj doživeti. Obiskovalci so si lahko ogledali razstavo o Solčavskem na platnu, se podali na voden pohod in sodelovali na nogometnem ter šahovskem turnirju. Preizkusili so se lahko tudi v polstenju, od blizu so lahko spoznali metulje in med drugim izvedeli več o užitnih rastlinah in zeliščih v naravi. V nedeljo je po tradicionalni sveti maši sledilo še druženje ob lokalnih dobrotah, domačih izdelkih in sproščenem vzdušju, kot ga znajo pripraviti le Solčavani.

SINTIJA JURIČ

»Vsako leto nas praznik občine spomni, kako pomembno je, da si znamo vzeti čas – ne le za delo, temveč tudi za pogled nazaj, hvaležnost in praznovanje. V preteklem letu smo skupaj ustvarjali, obnavljali, skrbeli za skupnost in postavljali nove temelje. Ohranitev poseljenosti podeželja je naša največja prioriteta, skupaj z ohranitvijo osnovne infrastrukture in storitev za dostojno življenje tudi na podeželju. Živimo na območju, kjer nas narava vsak dan opominja, kako dragoceno je sobivanje z njo. Solčavsko ima namreč bogato naravno in kulturno dediščino,« je v dneh pred občinskim praznikom uvodoma povedala solčavska županja Katarina Prelesnik.

V poletnih mesecih vašo občino obiščejo številni turisti. V zadnjem letu je Logarska dolina zaradi močnih neurij utrpela dve

večji škodi. Je zdaj tam za obiskovalce vse urejeno?

Logarska dolina ostaja ena najbolj priljubljenih naravnih znamenitosti Slovenije in vsako leto nas obišče veliko domačih in tujih gostov, še posebej v poletnih mesecih. Zaradi dveh izredno močnih neurij v preteklem letu je bila dolina resnično na preizkušnji. A lahko z zadovoljstvom povem, da smo z javnimi službami, lokalnimi izvajalci in s prostovoljci hitro začeli obnovo. Poti so na novo označene in prehodne, infrastruktura je obnovljena in narava – kot vedno – očara z vso svojo mogočnostjo. A kljub vsemu se moramo zavedati, da za celovito obnovo narava potrebuje svoj čas. Ob tem bi se še enkrat zahvalila vsem, ki so pomagali pri obnovi, in vsem, ker spoštujejo naše okolje in prebivalce, ki tu živimo z naravo in ne nad njo.

Za vstop v Krajinski park Logarska dolina ste zvišali tudi vstopnino. Zakaj in ali ste zadovoljni s trenutno letošnjo turistično sezono?

Res je. Letos se je po več kot desetletju spremenila višina vstopnine v Krajinski park Logarska dolina. Kljub dolgoletnemu ohranjanju

»Zavedati se moramo, da so nedavna neurja vplivala tudi na prostorsko načrtovanje, saj se zaradi naravnih omejitev območja, kjer bo sploh mogoče graditi, zmanjšujejo. Vseeno ostajamo zavezani iskanju rešitev za stanovanjske potrebe v občini.«

iste cene smo se zaradi višjih stroškov dela ter storitev odločili za prilagoditev zneska. Vstopnino zdaj zaračunavamo za vsa vozila, tudi za e-vozila. Polnilnica za vozila je brezplačno na voljo pri Ticu Logarska, a gradnjo e-polnilnice načrtujemo tudi pod slapom Rinka. Prav tako smo v zaključni fazi pridobitve soglasij k projektni dokumentaciji za obnovo kanalizacijskega omrežja v Logarski dolini skupaj z novo čistilno napravo Plest. Letošnja turistična sezona se je v krajinskem parku začela odlično in upam, da bomo v tem ritmu zdržali še pozno v jesen.

V teh dneh obeležujemo drugo obletnico uničujočih poplav, ki so močno prizadele tudi Solčavo. Kako ocenjujete storjeno delo na tem področju?

Izdelava projektne dokumentacije na področju obnove po poplavah avgusta 2023 je dolgotrajen postopek in pot do izvedbe projektov je administrativno zahtevna. A kljub vsemu smo uspešni. Dokončali smo dva projekta, in sicer usad na cesti v Robanov kot ter cesto do kmetije Rebrnik. Potrjen imamo tudi projekt obnove mostu Opresnik, ki smo ga začeli izvajati, prav tako čakamo na potrditev projekta obnove kanalizacijskega omrežja in čistilne naprave v Logarski dolini ter projekta cesta Račnik. V občini smo uspešni tudi pri obnovi gozdnih cest. Če bo šlo vse po načrtu, bomo njihovo obnovo končali v septembru. Skupna vrednost obnove gozdnih cest je 1,6 milijona evrov. Obnova druge javne infrastrukture, ki

jo načrtujemo še letos, znaša približno milijon evrov.

Ob mostu Opresnik ste v občini v poplavah izgubili še tri mostove. Ste jih že uspešno nadomestili?

Most Opresnik, ki ga v občini trenutno obnavljamo, bo dokončan oktobra letos. Most Račnik smo dokončali že konec lanskega leta. Za dva montažna mostova bomo začeli delati projektno dokumentacijo.

Čemu ste v občini v preteklem letu namenili največ časa in denarja in kateri so največji izzivi, ki vas čakajo v tem in prihajajočem letu?

Največ časa in denarja smo v preteklem letu namenili obnovi po neurjih, vzdrževanju in izboljšanju cestne infrastrukture ter podpori turizmu in trajnostnemu razvoju. Velik poudarek smo namenili tudi skrbi za lokalno skupnost, od vrtca do oskrbe starejših, ter podpori delovanju lokalnih društev. V tem in prihajajočem letu bo v ospredju predvsem dokončanje obnove po neurjih, dokončanje OPN in s tem možnost komunalne ureditve za gradnjo novih stanovanjskih hiš.

Načrtujete v občini tudi nova stanovanja? Morda v hiši Šturm ali naselju Medica v Robanovem kotu?

Kar zadeva hišo Šturm v Solčavi, so žal še vedno nesoglasja z lastnicami, zato do danes še nismo pridobili soglasja za rušitev, ki je nujno za kakršnokoli nadaljnje načrtovanje. V naselju Medica v Robanovem kotu širitev nastična sezona se je v krajinskem parku začela odlično in upam, da bomo v tem ritmu zdržali še pozno v jesen.

V občini se lahko vsako leto pohvalite z vrsto priznanj. Tako z zlatim certifikatom ISSO, zlatim znakom Zelene sheme slovenskega turizma ... Lani ste v okviru Evropskega tedna mobilnosti prejeli tudi nagrado za najbolj aktivno majhno občino.

Ta priznanja nam veliko pomenijo – ne kot cilj sam po sebi, temveč kot potrditev, da delamo v pravo smer. So priznanje našemu trudu, povezovanju in dolgoročnemu razmišljanju, a tudi odgovornemu odnosu do narave, turizma in kakovosti življenja v občini. Še posebej smo ponosni, da za temi dosežki stojijo številni posamezniki, društva in ustanove, ki s svojim delom prispevajo k temu, da je

Županja Občine Solčava Katarina Prelesnik

»Živimo na območju, kjer nas narava vsak dan opominja, kako dragoceno je sobivanje z njo.«

Solčava kljub svoji majhnosti prepoznana kot zgled dobre prakse.

Se nameravate v prihodnosti turistično povezovati tudi s sosednjimi občinami?

Turistično povezovanje s sosednjimi občinami vsekakor vidimo kot priložnost, a verjamemo, da mora takšno sodelovanje temeljiti na konkretni pobudi iz lokalnega okolja, torej od gospodarstva, ponudnikov in prebivalcev. Če bo želja in potreba po povezovanju prišla z njihove strani, bomo kot občina to z veseljem podprli in soustvarjali skupne zgodbe, ki bodo imele smisel tako za turiste kot za domačine. Menim, da je lahko povezovanje zelo uspešno, a le če temelji na skupnih interesih, sodelovanju in spoštovanju lokalne identitete vsakega kraja.

Foto: Andraž Purg

Poplavalna obnova javne infrastrukture, ki jo v občini načrtujejo za letos, znaša približno milijon evrov.

OBČINA SOLČAVA

Spoštovane občanke in občani,

ob prazniku Občine Solčava in Solčavskem farnem prazniku vam izrekamo iskrene čestitke.

Županja Katarina Prelesnik s sodelavci

Foto: Primož Šenk

Mlad nadarjen kuhar Tom Čopar se je razveselil zelene Michelinove zvezdice

Poseben lesk ljubezni in trajnosti

Kuharja Janez
Bratovž in Tom
Čopar.

Na krožniku so srna, gomoljna
zelena, ajda, gozdne gobe in
smrekovi vršički.

»Prihajam iz Mozirja, poročil sem se na Rečico ob Savinji, v enega najlepših slovenskih krajev, kjer smo malo »za cajtom«, vendar v najbolj dobronamernem smislu. Življenje pri nas je na srečo precej bolj umirjeno kot v mestih, sosedje se poznamo, pozdravljamo in si pomagamo,« pravi Tom Čopar, ki od malega rad dobro je in se je zato zelo želel naučiti kuhe. Najprej je gledal pod prste babici in mami, nato se je kalil v prestižnih restavracijah. Obožuje domačo hrano in trajnostno kulinariko. To filozofijo zdaj vsak dan uresničuje v Restavraciji Plesnik v Logarski dolini, kjer ustvarja z ekipo hotela in s chefom Janezom Bratovžem. Njegovo delo je prepoznala tudi slovita Michelinova žirija in hotelu Plesnik podelila zeleno Michelinovo zvezdico – priznanje za vrhunsko kulinariko in zavezanost trajnosti.

ANDREJA COMINO

»Ko sem izvedel novico o Michelinu, je bilo, kot bi vame treščil komet. Najprej sem ostal brez besed, potem sem začel klicati sodelavce in jim sporočati odlično vest. Po podelitvi smo nazdravili in se ozrli na vse garanje, ki stoji za takšnim nazivom. Do slovite zvezdice vodi dolga (delavna) pot, vendar ni nič težko, če imaš to delo rad,« pove simpatičen 28-letni Tom, ki se z nostalgijo spominja svojih kulinarčnih začetkov.

Od kolin do mladega krompirja

»Ves čas sem kupal, kaj sta na kuhinjskem pultu počeli mama in babica. In seveda pomagal. Lepa plat podeželja je tudi, da so hiše obkrožene z vrtovi, njivami in rastlinjaki, kjer pridelamo vse, kar gre potem v lonec. Pripravljamo pač tisto, kar trenutno raste,« razlaga Tom, ki so mu kot otroku najbolj dišali domači štruklji, enolončnice, cmoki in podobne dobrote.

»V bistvu je bilo vse dobro, odvisno od letnega časa. Pozimi, ko so bile kolone, smo imeli najboljše krvavice, spomladi, ko je zacvetel bezeg, sta mama in babica ocvrli res veliko bezgovih cvetov in zelo so mi šli v slast. Poleti smo nabirali gobe in tudi te so končale v loncih, prav tako številna samorasla zelišča, pravi praznik je bil, ko se je začel mlad krompir,« pripoveduje. Užival je tudi, ko so v Mozirskem gaju lovili ribe in stikali okoli bližnjega jezera. Gostinska šola v Celju je bila nekako logična izbira.

Naporen, a lep poklic

»Čisto malo sem prestar, da bi pripadal generaciji, ki se je nad gostinsko šolo navdušila zaradi šova Masterchef, saj ga takrat, ko sem se odločal za šolanje, še ni bilo. Ko si danes pogledam kakšno epizodo, se mi zdi super, saj s kuhanjem v studiu nagovarjajo mnoge mlade, da se v resničnem življenju odločijo za ta napo-

ren, a lep poklic,« pove Tom, ki je, ko je šel v srednjo šolo, tudi šel od doma.

»Ta svoboda mi je prijala, da sem počel, kar sem si želel, a naučil sem se tudi odgovornosti in samostojnosti, kar mi še danes pride zelo prav. Vesel sem, ker sem imel krasne profesorje, ki so me veliko naučili. Gostinstvo me je zanimalo, zato v šoli nisem imel težav. Zlahka sem opravil z njo, že v prvem letniku sem začel nabirati tudi izkušnje. Naziv organizator poslovanja v gostinstvu in turizmu se sliši imenitno, toda to v resnici pomeni veliko dela. To se je potrdilo tudi v višji strokovni šoli BIC Ljubljana,« v pojočem savinjskem narečju razlaga bradat Tom. Prve izkušnje je dobival v Hiši Raduha pri Martini Breznik, tam se je prvič srečal z visoko kuhinjo in tam je v njem tudi dozorela želja, da bo kuhar. Pozneje je izkušnje nabiral v Vili Herberstein, v restavraciji La Raza v Španiji, posebna izkušnja pa je bila pri Janezu Bratovžu,

s katerim sta postala sodelavca in prijatelja – zmaga mladostne iskrivosti in zagnanosti ter modrosti in izkušnosti.

Ponudba, ki se ji ni mogel upreti

Pred letom in pol je dobil povabilo v Hotel Plesnik, ki letos slavi trideseto obletnico. »Takšne ponudbe ne zavrneš. Vendar je bil to velik skok iz »cone« udobja v prestižen hotel z najzahtevnejšimi gosti in na začetku je bilo zame precej stresno,« prizna. Z Janezom Bratovžem, pionirjem slovenske sodobne kulinarike, je začel uvajati spremembe v gastronomski ponudbi. Goste sta želela navdihniti s prepletom tradicije, trajnosti in prvovrstnih lokalnih sestavin. Najprej sta obiskovala kmetije v Logarski in Zgornje Savinjski dolini ter na Solčavskem in z domačini stkala vezi. Z nekaterimi so skupaj ustvarili tudi nove izdelke. »V veliko veselje nama je bilo nadgraditi jedi Logarske in Zgornje Savinjske doline, mednje sodijo tudi tradicionalne jedi Solčavskega, kot so grušavi žlinkrofi in beračeva torba, ki je danes na voljo tudi kot del zajtrkovalnega menija – iskren poklon kulinarčni dediščini doline.«

Nastali so odlični krožniki: od sirneka z divjimi zelišči do mavrahov, ki rastejo za hotelom, tradicionalnih zgornjesavinjskih žlinkrofov v suhi župi do srnjega fileja s konfitirano gomoljno zeleno, ajdovo rezino z gozdnimi gobami in sirupom smrekovih vršičkov. Veliko je mlečnih izdelkov (sirneka, pinjenca, domače fermentirane kozje skute), divjačine, govedine ... Jedi so odsev bližnjega gozda, nepokošenega travnika, hotelskega vrta in sosednjih kmetij. Spremembe jedilnika narekujejo narava in letni časi. Trudita se biti trajnostna in sobivati z okoljem, kar jima je tudi prineslo zeleno Michelinovo zvezdico. Tom je Janezu hvaležen, da mu je vedno pripravljen priskočiti na pomoč, in mu ni težko v službi preživeti veliko časa, kot zahteva kuharski poklic. »Celotna ekipa v kuhinji je pri tem neprecenljiva – Tomaž je s svojo ustvarjalnostjo prinesel sveže ideje in se ukvarja s fermentacijo, naša »sous chefinja« skrbi za brezhibno organizacijo in tehnično izvedbo krožnikov, drugi sodelavci vsak po svoje prispevajo k vsakodnevni odličnosti, ki jo gostjeokusijo na krožniku.«

Prekrasne torte sladke Nike

»Če to rad počneš, ni težava. Res je, da sem pred letom postal oče malega Oliverja in zelo uživam tudi v trenutkih z njim,« veselo pove Tom, ki mu je gostinstvo dalo tudi ženo. Svojo drago Niko, ki je po poklicu slašičarka, je spoznal v šoli. Navdušila ga je s prijaznostjo, pozitivnostjo, pripravljenostjo pomagati in ne nazadnje s slašičarsko virtuoznostjo. Nika izdeluje torte po naročilu.

»Doma kuham le redko, saj se me Nika velikokrat usmili in pripravi kosilo. Moram jo pohvaliti. Ne samo da je odlična slašičarka, tudi zelo dobro kuha. Naredi najboljše zeljne krpice na svetu. Še posebej mi je lepo, ko mi vsakič za rojstni dan naredi prekrasno torto,« pove Tom, ki poleg domače savinjske hrane obožuje sredozemsko kuhinjo – hobotnice, škampe in ribe na vse načine. Kar nekaj rib ujame tudi sam. Vendar ne morskih, temveč sladkovodne, njegov konjiček je namreč ribarjenje. »Največkrat v bližnjem jezeru ujamem krape, a ti ne končajo v loncu – vržem jih nazaj v jezero,« v smehu zaključuje mlad kuhar.

Foto: Suzan Gabrijan

Tri desetletja ponovnega odprtja

Letošnje leto je za Hotel Plesnik nekaj posebnega – obeležuje namreč 30 let, odkar ga je leta 1995 v novi podobi ponovno obudila Martina Plesnik, naslednica družinske tradicije in vizije. V treh desetletjih je z ekipo, domačini in s partnerji ustvarila zgodbo, ki temelji na spoštovanju narave, pristni gostoljubnosti in trajnostnih vrednotah. Leto 2025 je za Hotel Plesnik prelomno tudi na kulinarčnem področju. V sodelovanju s chefoma Janezom Bratovžem in Tomom Čoparjem so oblikovali novo kulinarčno filozofijo, ki temelji na sezonskih, lokalno pridelanih sestavinah, spoštovanju tradicije in kreativni interpretaciji zgodbe Zgornje Savinjske doline. Njihovo predanost so prepoznali tudi najuglednejši kulinarčni vodniki, saj so prejeli zeleno Michelinovo zvezdico. SJ

Ekipa, ki v Hotelu Plesnik
skrbi za dobre jedi.

Celinska Grčija – od Aten do Delfov

Po sledih bogov, junakov in filozofov

Oljka boginje Atene –
darilo modrosti in miru

Konec letošnjega maja sem se odpravil v Grčijo. Ne na otoke, ampak v tisto pravo Grčijo, kjer zgodovina diha z vsakim kamnom, kjer miti niso le pripovedi, temveč del pokrajine, in kjer se starodavni svet prepleta s sodobnim življenjem. Odločil sem se za organizirano potovanje z željo, da bom morda končno obiskal kraje, ki so me od nekdaj zanimali.

FILIP ZULE

S skupino smo v osmih dneh prevozili velik del celinske Grčije – od antičnih središč do manjših pogosto spregledanih koticov, ki so s svojo pristnostjo in tišino povedali še več. Spoznal sem deželo, kjer človek hodi skozi plasti časa – mimo ostankov templjev, čez tlakovana mesta, skozi oljčne nasade in ob obalah, kjer so se nekoč izkravali junaki iz Homerjevih pesnitev.

Vrvež v Atenah

Atene sem si dolgo predstavljal kot skupek zgodovinskih razglednic, poln stebrov, templjev in sončne svetlobe, vendar so se izkazale za mnogo več – za živo mesto, polno nasprotij, mešanico zgodovine in sodobnega nemira. Naš začetni korak v antični svet so bile prve sodobne olimpijske igre – postanek pri stadionu Panatinaiko, zgrajenem iz belega marmorja s preprosto, a mogočno obliko, kjer je leta 1896 ponovno oživela olimpijska ideja. Do templja olimpijskega Zevsa, kjer se stebri dvigajo visoko v nebo, smo prišli skozi velik mestni park, kjer se je med palmami in eksotičnimi drevesi zrak ohladil, naši koraki pa so se upočasnili. Drevesa so bila polna zrelih pomaranč in limon. Prispeli smo do Hadrijanovega slavoloka ter nato do trga Sintagme, kjer smo ujeli menjavo straže pred grškim parlamentom. Stražarja z resnima obrazoma, oblečena v tradicionalno grško uniformo z značilnimi čevlji s cofki, sta stopala počasi in usklajeno. Nadaljevali smo mimo Schliemannove hiše, danes numizmatičnega muzeja. Heinrich Schliemann je bil (amaterski) arheolog, ki je s strastjo in trmo verjel, da Homerjeve pesnitve niso le mit, in prav on je v 19. stoletju odkril ru-

ševine Troje in Miken. Ogledali smo si procelja treh mogočnih in pomembnih stavb – atenske univerze, narodne knjižnice in akademije, ki jih obkrožajo kipi grških bogov, mitoloških junakov ter filozofov in mislecev antičnega časa. Pravi vrhunec Aten je seveda akropola – in že sam vzpon nanjo je posebno doživetje. Pot do vrha vodi po zlizanih kamnitih stopnicah in tlakovanih poteh, med sencami stoletnih oljk, ki kot nemi čuvaji spremljajo korake obiskovalcev. Na vrhu sta tišina in mir med starodavnimi stebri in ruševinami Partenona, templja, posvečenega boginji Ateni, ki so ga zgradili v petem stoletju pred našim štetjem. Nedaleč stran stoji skrita med ruševinami stara oljka, ki naj bi jo zasadila prav Atena, ko se je pomerila z bogom Pozejdom za zaščito mesta. Oljka tiho in trmasto kljubuje času kot dokaz, da včasih zmaga modrost.

Med nasadi oljk in pomaranč

Preko Korintskega prekopa, ozkega in strmega kanala, vklesanega med dve morji, smo vstopili na Peloponez in s tem v drugo Grčijo. Za nami so ostale mestne ulice Aten, pred nami je bila pokrajina, v kateri se je čas začel upočasnjevati. Med vožnjo po vijugastih cestah smo opazovali zalive, ki so se odpirali med griči, in nasade oljk ter pomaranč, ki so se raztezali daleč, kolikor je segel pogled. Pozno popoldne drugi dan smo prispeli v Navplij, nekdanj za kratek čas prestolnico Grčije in mesto, kjer človek hitro izgubi občutek za čas. Tlakovane ulice so nas očarale z majhnimi trgovinami in s čudovitimi bugenvilijami, ki so v rožnati, rdeči in vijolični barvi prekrivale zidove in balkone hiš.

akropolo, ter sprehod med ruševinami palače in starodavnih hiš. Tam so pred nami oživele legende o Perzeju, ustanovitelju Miken, in Agamemnonu, vojskovodji trojanske vojne. Kasneje smo nadaljevali pot proti Šparti, a tiste prave, mitološke Špate danes ni več. Današnje mesto je sodobno, nekoliko neizrazito. Če ne bi bilo veličastnega kipa kralja Leonidasa, ki s sulico in ščitom zre v daljavo, bi le malo stvari pričalo o nekdanji neustrašni mestni državi, ki je vojaško vzgojo postavila pred vse drugo. Navdušila nas je Mistra, starodavno mesto iz bizantinskega obdobja, ki je bilo nekoč eno najpomembnejših mest tistega obdobja in je danes vpisano na seznam Unescove svetovne kulturne dediščine.

Polotok Mani

Pot nas je vodila še dlje proti jugu, vse do Monemvasie, čarobne trdnjave sredi morja, ki ji pravijo grški Dubrovnik. Ker je bilo že pozno, smo si večerjo privoščili v eni od gostiln ob morju, naslednje jutro pa smo si jo ogledali že navsezgodaj v tišini, ko je bilo na kamnitih ulicah te srednjeveške vasi le malo prebivalcev. Monemvasia, ki je bila stoletja vidna le z morja, je v zgodnjih urah kazala svoj pravi obraz – skromna, tiha, skoraj skrivnostno lepa. Kasneje je mestece le zaživelo. Turisti in domačini so zaradi prepovedi prometa znotraj mesta morali nositi svoje stvari v rokah ali jih prevažati z ročnimi vozički, s samokolnicami in celo z oslički, ki so mirno stopali po ozkih uličicah.

Povzpeli smo se še na vrh 300 metrov visoke skalnate vzpetine, kjer sameva cerkev sv. Sofije. Zgrajena je bila v 11. stoletju in sodi med najstarejše ter najlepše primere bizantinske arhitekture v Grčiji. Na vrhu vzpetine se je pred nami odprl dih jemajoč razgled na Egejsko morje, strehe spodnjega mesta in polotok Mani. Po dopoldanskem raziskovanju smo se odpravili proti obmorskemu mestu Gytheio, kjer naj bi po legendi prvo noč skupaj preživela Paris in Helena.

Polotok Mani je eden najbolj surovih, a hkrati očarljivih delov Grčije. Tam masovni turizem še ni pustil svojega pečata in pokrajina deluje kot zadnji neukročeni del celine. Hribi so kamniti in posejani z nizkimi oljkami ter grmovjem žajblja in origana, med njimi se dvigajo kamnite stolpaste hiše, ki spominjajo na nekakšne trdnjave. Zgradbe so iz sivega kamna, z majhnimi okni in ravnimi strehami. Vasice so redke, pogosto skoraj zapuščene, a v njih še vedno živi nekaj stare Grčije. So brez prodajaln s spominki, a polne duše. Obiskali smo mestece Areopoli, ki je posvečeno Aresu, grškemu bogu vojne. Sprehodili smo se po ozkih ulicah z mnogimi gostilnami, pred katerimi so na večerno življenje čakali barvaste mize in stoli. Čas je tekel počasneje. Pot nas je nato vodila do obmorskega mesteca Kardamili, kjer je nekoč nekaj časa bival Nikos Kazantzakis, eden najpomembnejših grških pisateljev, avtor Grka Zorbe. Takoj nam je bilo jasno, zakaj je v tem obmorskem mestecu, obdanem s tišino in svetlobo, našel navdih za svoje premissljevanje o življenju, svobodi in smrti.

V Kalamati smo se ustavili na lokalni tržnici, kjer je dišalo po zrelih breskvah in češnjah, po ribah, ki so počivale na ledu, suhem origanu in sveže pečenem kruhu. Največ pozornosti so seveda pritegnile črne olive – tiste prave, mesnate, s polnim, rahlo grenko-sladkim okusom. Zavili smo še v majhno pekarno, kjer smo si privoščili spanakopito, potem smo posedeli

Malo sledi o nekoč mogočni Sparti

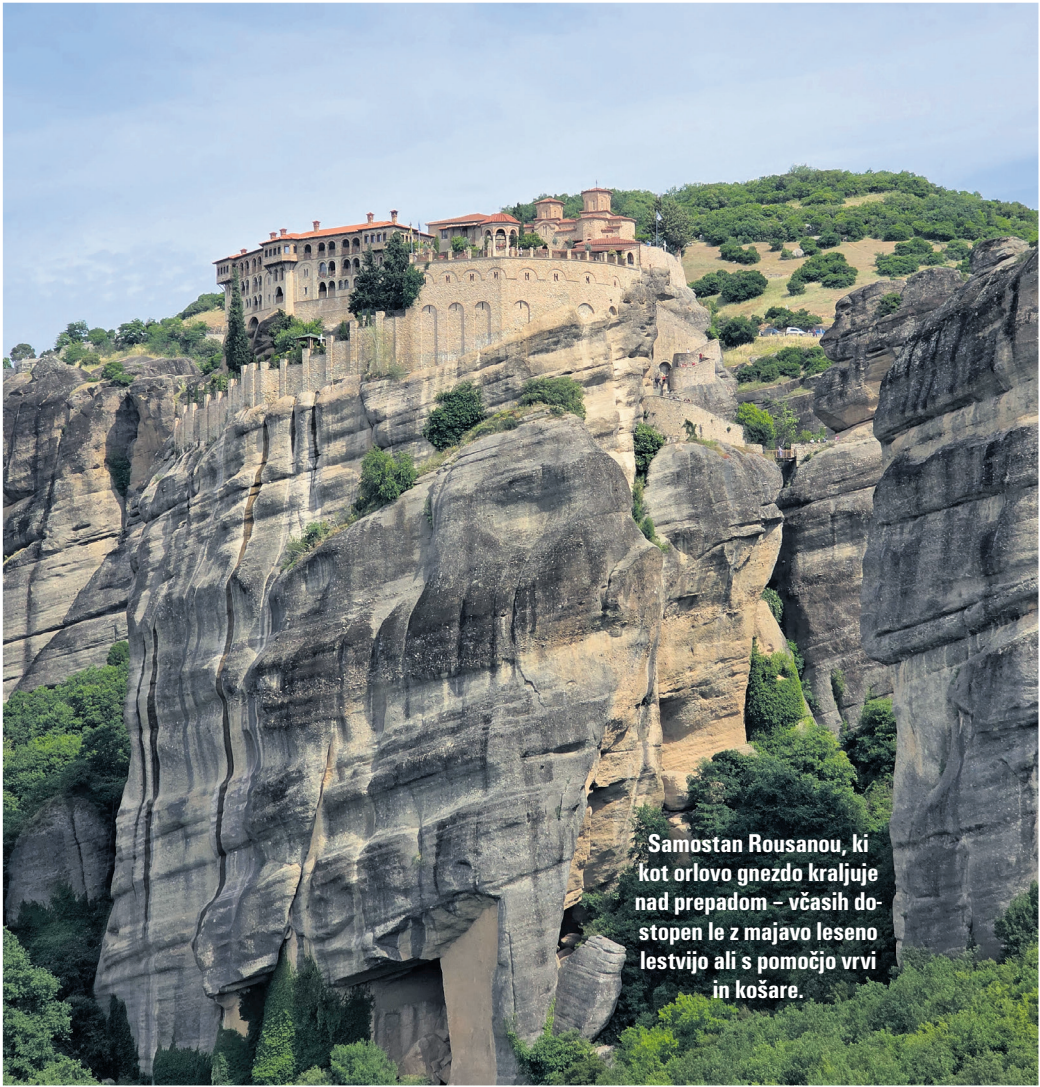
Mikene smo obiskali naslednji dan, ko je bila pokrajina še zaspana in ovita v jutranjo megličasto svetlobo. Kratek postanek pri Atrejevi zakladnici, mogočnem kupolastem grobu, vklesanem v pobočje hriba. Notranjost je bila hladna, poltemačna in tiha. Sledila sta vzpon do Levjih vrat, ki še vedno stojijo mogočno in z nemim pogledom varujejo vhod v mikensko

Prikupen gostilniški vrt v središču Areopolija – idealen za spanakopito in klepet ob kavi

Sončni Gythio, med turkiznim morjem in starimi hišami, kjer še vedno odmevajo antične ljubezenske zgodbe.

Samostan Rousanou, ki kot orlovo gnezdo kraljuje nad prepadom – včasih dostopen le z majavo lesenostestvijo ali s pomočjo vrvi in košare.

na trgu s kozarčkom café fredda in opazovali mestni vrvež, ki je bil hkrati sproščen in živahen.

Med olimpijskimi bogovi

Olimpija je eno najpomembnejših arheoloških najdišč na svetu. Vse tam – zrak, zemlja, tišina med ruševinami – človeka navda s spoštovanjem. Najprej smo obiskali muzej, kjer se v veličastnih dvorinah nizajo kipi bogov, junakov in atletov – izjemne podobe, ki so nekoč krasile templje in svetišča. Med njimi so tudi bronasto orožje, čelade, ščiti in oklepi, razne podobe, ki so jih darovali bogovom, in drugi predmeti iz vsakdanjega življenja. Vsak od njih pripoveduje zgodbo o antičnem človeku – o njegovi veri, telesu, tekmovalnosti, občutku za lepoto in dojemanju življenja. Zatem smo se sprehodili med razrušenimi stebrišči in po stezah, kjer so hodili atleti že pred več kot dva tisoč leti. Filipejon, edini okrogel spomenik v svetišču, posvečen kralju Filipu in njegovi družini, danes molče straži mimoidoče. Herin tempelj še vedno stoji v spoštljivih ostankih kot spomin na čase,

ko so boginje čistili s cvetjem in z molitvami in kjer še danes prižigajo olimpijski ogenj. Nato pa – olimpijski stadion s kamnito startno črto, s katere si vsak za trenutek zaželi steči. Dan smo sklenili na najlepši možen način – z večerom pod veliko oljko in z nastopom lokalnih glasbenikov. Njuna počasna melodična glasba, polna otožnosti in veselja hkrati, je v nas vzbudila občutek pripadnosti, četudi smo bili tujci.

Odgovori v šelestenju listja

S Peloponeza smo se vrnili na celino, v zahodno Grčijo, ki je bolj redko obiskana, a nič manj očarljiva. Pot nas je vodila do mesta Arta, kjer nas je pričakal znamenit kamnit most čez reko Arahthos, eden najlepših primerov tradicionalne grške arhitekture. Most, zgrajen še v osmanskem obdobju, naj bi po legendi stal še, ko so v temelje zazidali ženo glavnega mojstra. Pot smo nadaljevali do Dodone, kraja, ki ga obdaja posebna tišina. Tam je stalo eno najstarejših preročišč antične Grčije. Najprej je bilo posvečeno boginji Gei, materi vseh bogov, kasneje Zevsu.

Sprehodili smo se med ostanki nekoč mogočnega svetišča, antičnega gledališča in med drobci kamnitih napisov, ki so nekdanj oblikovali red tega skrivnostnega kraja. Poseben trenutek je bil ob hrastu, ki po legendi raste na istem mestu, kjer naj bi starodavni obiskovalci na bakrene tablice oraklju zapisovali svoja vprašanja o prihodnosti, ljubezni, zdravju in bojih ter jih navezovali na veje svetega drevesa. Zevs naj bi odgovarjal s šelestenjem listja. In ravno, ko smo tam tiho stali, je zapihal rahel veter in listje mogočnega hrasta je začelo šumeti. O stvareh, ki so bile ali morda še bodo?

Kot bi jih tja postavili angeli

Zadnji dan našega potovanja smo se podali proti severu v osrčje tiste Grčije, ki jo zaznamujejo skale, meglice in samota. Naš cilj je bila Meteora, eden največjih krajev v vsej deželi. Že od daleč smo uzrli osamljene skalne gmote, ki kot kamniti stebri rastejo iz zemlje naravnost proti nebu. Na vrhovih teh skal, na skoraj nemogočih mestih, stojijo samostani, kot bi jih tja postavili angeli, ne ljudje.

Danes si je težko predstavljati, da so včasih pravoslavni menihi in nune do njih prihajali po lesenih lestvah, privezanih na rob skal, ali pa jih je do vrha vlekla zanka na ročnem dvigalu, nihajoča nad prepadom. Takrat so vstopili le tisti, ki so zares želeli priti – če so le lestve in vreče zdržale njihovo težo. Obiskali smo ženski samostan Rousanou in moški samostan Varlaam. Oba sta bila kot iz pravljice – skrbno obnovljena, z drobnimi kamnitimi detajli, s slikovitimi kupolami in z okrašenimi balkoni, s katerih so viseli grmi rdečih, rožnatih in belih pelargonij, lonci dišečih zelišč in cvetja, ki je nežno mahajoče pozdravljalo obiskovalce. Tišina in spokojnost je preglasila le množica turistov iz vsega sveta.

Zadnji postanek – Delfi

Popoldne smo začeli v Termopilah, kjer se je pisala ena najpogumnejših zgodb antičnega sveta. Ob kipu kralja Leonidasa, ki nepremično zre v dolino, smo pomislili na bitko, v kateri se je stotnica pogumnih Špartancev postavila po robu celotni perzijski vojski. Prav zato še danes Grki govorijo o njih z največjim spoštovanjem. Naš zadnji postanek so bili Delfi, kraj, ki so ga antični Grki imeli za središče sveta. Že prihod tja vzame dih. Ozka dolina, polna oljk, in pobočja mogočnega Parnasa, ustvarjajo skoraj nadzemljsko podobo.

Najprej smo vstopili v arheološki muzej, kjer je shranjeno bogastvo, ki so ga tisočletja prinašali verujoči iz vse Grčije: kip Sfinge z otoka Naksosa, bleščeči bronasti voznik iz Delfov, eden najbolj dovršenih kipov antičnega sveta, zlata Apolonova maska, a tudi čelade in oklepi ter celo kipa, ki spominjata na egipčansko kulturo. Vsaka dvorana muzeja je pripovedovala novo zgodbo Delfov – o veri, pogumu, umetnosti in iskanju usode. Mimo stebrov in kamnitih podob, ki so nekoč budno čutili svetišče, smo prispeli

do ostankov veličastnega Apolonovega templja, kjer so nekoč odgovore na svoja vprašanja iskali kralji, vojskovodje in navadni ljudje. Mlade svečenice pitije so v transu sedele nad razpoko v zemlji, iz katere naj bi se dvigali sveti plini (danes vemo, da je pod templjem geološki prelom), in izgovarjala skrivnostne besede, ki so jih nato razlagali svečeniki. Vsako vprašanje je bilo zapisano na bronasto ploščico, odgovori so pogosto določali usode celih narodov.

Pogled z vrha Delfov je jemal dih. Na eni strani mogočne gore, na drugi morje v daljavi, spodaj oljni gaji. Kraj, kjer se zdijo bogovi skoraj resnični. Ob odhodu iz Delfov me je prežemal občutek, da zapuščam nekaj, kar se me je zares dotaknilo. Celinska Grčija ni zgolj zbirka zgodovinskih dejstev in ruševin, temveč prostor, kjer se tiho učimo o minljivosti in vztrajnosti, o iskanju smisla in lepote v preprostosti.

Foto: osebni arhiv

Delfi – kraj, ki je odločal o usodi Grčije in drugega sveta.

NAVDUŠITE NAS S POTOPISOM!

Z Novim tednikom naokrog

Avtorje najboljših treh potopisov čakajo

LEPE NAGRADE!

GALANTERIJA

BAGS & MORE

PAPIRNIC

OFFICE & MORE

Pokrovitelj akcije

Ob kipu kralja Leonidasa ni težko začutiti veličine zgodbe o neomajni zvestobi domovini.

Ne boj se, zasveti!

Poletje je čas oratorijev. Letos je njihova tema blaženi Lojze Grozde, slovenski mučenec. Tudi v Salezijanskem mladinskem centru smo se pridružili množici letošnjih oratorijev. Prvo skupino smo gostili od 30. junija do 4. julija, drugo skupino od 7. do 11. julija. Obeh oratorijev se je skupno udeležilo 130 otrok in 30 animatorjev.

Dneve smo začeli z dvigom zastave ob petju himne, nato smo si ogledali del filma o oratorijski zgodbi. Po ogledu zgodbe je sledil skupni uvod v katehezo, kjer smo se prvi dan spoznali in izvedeli navo-

dila za lažje preživljanje tedna. Drugi dan smo se že posvetili oratorijski zgodbi in spoznali pomen dostojanstva, ki ga je predstavljal simbol krone, temu so v naslednjih dneh sledili še budilka, ki je postala simbol

odločnosti, sveča, ki je predstavljala darovanje, most, ki nas je opominjal na odpuščanje, in telefon, ki smo ga povezali s priporočanjem svetnikom. Resnim pogovorom v katehezah so sledile ustvarjalne delavni-

ce, kjer smo izdelovali svoje diplome, avtomobile, okraševali sveče, se z izdelovanjem rok spremenili v robote, kot simbol dostojanstva smo izdelali svoje krone, naredili spominske nalepke in različne živali.

Po kosilu so sledile težko pričakovane velike igre. Četrty dan oratorija smo si ogledali prostore in opremo Poklicne gasilske enote Celje. V petek smo druženje zaključili s kopanjem na celjskem bazenu.

Po uspešnem prvem tednu oratorija smo organizirali še enega. Tudi v tem tednu so

dnevi potekali po podobnem urniku. V petek smo druženje zaključili s kopanjem v Aqualuni.

Dvorišče mladinskega centra je bilo tako iz dneva v dan polno smeha, dobre volje in prijateljstva. Želimo si, da bi ta prijateljstva še naprej svetila.

KLEMENTINA FIDLER

Učenci Osnovne šole Griže in njihov razrednik

Med urejanjem albuma fotografij sem našla posnetek učencev 4. razreda Osnovne šole Griže in njihovega razrednika. Fotografija je bila posneta leta 1952.

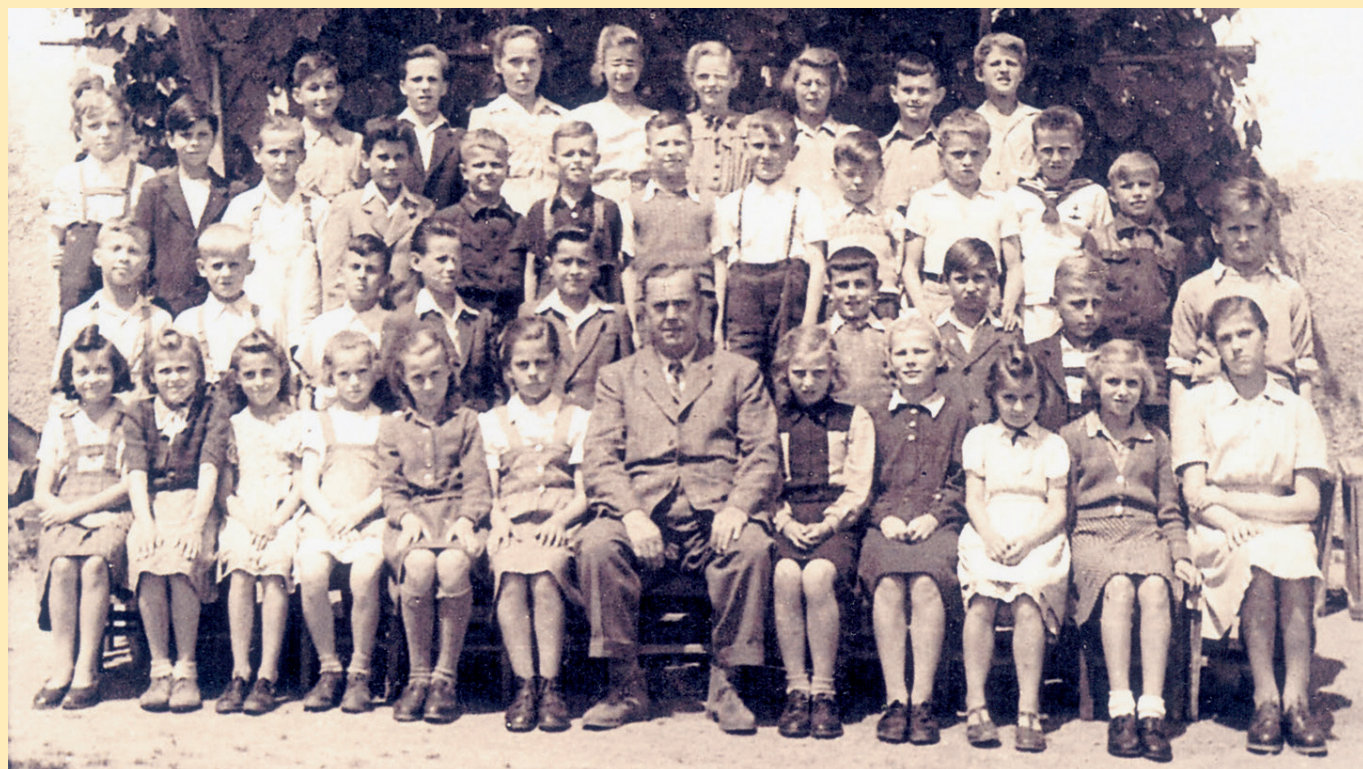
Na njej so: (prva vrsta zgoraj) Jože Hribar, Matevž Babič, Milka Obrez, Marija Landekar, Marta Lorger, Dragica Tratnik, Marjan Sanda, Silvo Gorišek.

V drugi vrsti od zgoraj: Stanko Skarlin, Ivan Petrovc, Drago Pušnik, Janko Grobelnik, Leopold Tkavc, Vinko Čater, Dani Hlastec, Ivan Fonda, Pepi Korent, Mitja Urisek, Ivo Volk, Ivan Hostič.

V tretji vrsti od zgoraj: Rudi Veligošek, Štefan Safran, Stojan Šuler, Jože Krajnc, Bini Laznik, Heri Krušnik, Darko Zabovnik, Andrej Uranjek, Jože Baloh.

Sedijo: Marica Grm, Štefka Tkavc, Marija Kortnik, Geli Poteko, Mira Luknar, Ana Arnšek, profesor Raspotnik, Marta Užmah, Nada Kortnik, Marija Žnidar, Breda Turnšek, Ida Žnidar.

VANJA VOLK

Šentlokov lokostrelski tabor na Boču 2025

V obsegu mogočne narave, pod zelenimi pobočji Boča, kjer se spokojnost kraške pokrajine srečuje z utripom mladostne energije, je Društvo Šentlok iz Šentvida pri Grobelnem že drugič letos uspešno organiziralo mladinski lokostrelski tabor, namenjen mladim lokostrelcem in lokostrelkam do 18. leta.

V tednu dni dolgem taboru, prežetem z znanjem, vztrajnostjo in s pristnim športnim duhom, se je 20 mladih udeležencev potopilo v svet lokostrelstva na prav poseben, poglobljen in doživet način. Boč, ki se dviga kot osamelka kraška lepota, je s svojo divjo, a prijazno naravo in z mirno energijo ponujal popolno kuliso za

vsak lokostrelski korak – od prvih strelcov do resnih priprav na tekmovanje.

Izjemno okolje in razgiban program

Kljub oblačnim začetkom in občasnim dežnim kapljam je bil tabor prežet z živahnostjo, radovednostjo in dobro voljo. Mladim lokostrelcem ni bilo nikoli dolgčas – nji-

hov vsakdan je bil poln najrazličnejših dejavnosti, ki so bogatile njihovo znanje, spodbujale sodelovanje in krepile pripadnost lokostrelski skupnosti. Pester in razgiban program je vključeval predavanje o Himalaji, ki je odprlo okno v oddaljene svetove in preizkušnje, izdelavo tetiv in praktično delavnico servisiranja opreme, ki je

marsikomu prvič pokazala, kako pomembna je tehnična skrb za lok, nočni pohod na vrh Boča, postavljanje AH-proge, ki je udeležencem predstavila ustvarjalne oblike lokostrelstva. Lotili smo se še košnje trave in priprave strelišča, kar je krepilo odgovornost in skupinski duh, imeli smo teoretična predavanja o viziranju in ocenjevanju razdalj, s čimer smo utrdili tehnično znanje. Športne in družabne igre so poskrbele za smeh, gibanje in povezovanje.

Vadba med planinci in čudovita kulisa Boča

Strelišče, ki je bilo v času tabora postavljeno v neposredni bližini planinskega doma na Boču, je vsak dan gostilo intenzivne in premišljene treninge. Mladi lokostrelci so s svojo zbranostjo, trudom in z natančnostjo pritegnili poglede številnih planincev in mimoidočih, ki so z navdušenjem opazovali prizadevnost in predanost, ki ju mladi vlagajo v ta šport.

Poseben čar dogodku je dajal Boč – ta skrivnostna gora, polna legend in naravnih zakladov, ki je vsak dan

postregla s čudovitimi razgledi, čistim zrakom in spokojnostjo, kakršno potrebuje vsak pravi lokostrelcelec.

Tekmovalni vrhunec: slovenski pokal v poljskem lokostrelstvu

Celoten tabor je bil usmerjen proti velikemu finalu – sobotni tekmi v poljskem lokostrelstvu, ki je štel za slovenski pokal. Na progo, speljano po naravnih poteh in gričih okoli planinskega doma, se je podalo kar 121 tekmovalcev iz Slovenije, Avstrije in Hrvaške.

Navdušenje nad tehnično domiselno postavitvijo proge, izjemno naravno kuliso in toplo gostoljubnostjo organizatorjev je bilo mogoče čutiti na vsakem koraku. Tekmovalci so pohvalili profesionalno izvedbo, odlično logistiko in predvsem okusne, domače obroke, ki so jih z občutkom pripravili prijazni gostitelji planinskega doma na Boču.

V Društvu Šentlok se z velikim ponosom in s hvaležnostjo zahvaljujemo vsem, ki so se tabora udeležili, in vsem, ki so pomagali pri njegovi izvedbi. Vse v zlato!

BORUT BEVC

Oratorij na Gomilskem

Na letošnjem oratoriju z naslovom **Ne boj se, zasveti, ki ga je pripravila Župnija Gomilsko, se je družilo 106 otrok in 38 animatorjev.**

Oratorij je trajal od ponedeljka 14. julija, do nedelje, 20. julija. Njegove nepogrešljive sestavine so bile molitev, petje, dramska zgodba, kateheza, ustvarjalne delavnice in igre. Sodelujoči so s tremi avtobusi za en dan odšli v Prekmurje, kjer so se družili ob Bukovniškem jezeru in obiskali adrenalinški park. En dan so preživeli na ranču Mustang v Grajski vasi, kjer so imeli piknik in vodne igre, ohladili pa so jih gasilci PGD Trnava in Gomilsko.

V goste so povabili zunanje izvajalce, ki so pripravili delavnice (ZD Žalec, Društvo kmečkih žena Gomilsko-Trnava, Velenje Black Miners, PGD Gomilsko, Judo klub Žovnek). Vsak dan so otrokom nudili zajtrk in kosilo ter vmesne prigrizke (sadje, piškote, napolitanke ...).

TT

novi tednik

Prvi v regiji

V Stopniku koncert vrhunskih glasbenikov iz Amsterdama

V soboto, 19. julija, je po družnična cerkev sv. Mohorja in Fortunata v Stopniku gostila koncert klasične glasbe v okviru 17. Vranskih poletnih večerov 2025 – oživimo kulturno dediščino. Nastopili so člani kraljevega orkestra Concertgebouw iz Amsterdama – violinistka Hani Song, violistka Otoh Tabata ter violončelist Yong-Jun Lee in Izak Hudnik Zajec.

Na drugem koncertu od štirih je bila na sporedu glasba pozne ruske romantike. Osrednje mesto je zavzemal Godalni kvartet št. 2 Antona Arenskega, posvečen Čajkovskemu. Izak Hudnik Zajec, idejni vodja projekta Glasba gre v svet, je bil vesel odziva treh vrhunskih glasbenikov, sicer svojih kolegov iz kraljevega orkestra, kjer je pred kratkim začel službovati. Povedal je še, da je namen

teh koncertov, da vrhunsko klasično glasbo približajo tudi tistim, ki tega še niso bili deležni. Tako so po Sloveniji izpeljali tri koncerte, in sicer v centrih za osebe z motnjami v duševnem razvoju in v domu starejših krajanov. Glas o projektu in njegovem namenu je segel tudi do Amsterdama, kjer so že izpeljali podobne koncerte.

Zavod za kulturo, turizem in šport Vransko s tem pro-

jektom bogati kulturno dogajanje v občini ter oživlja podružnične cerkve z vrhunsko umetnostjo. Naslednji

koncert v okviru Vranskih poletnih večerov bo 6. septembra v podružnični cerkvi sv. Martina v Šmartnem ozi-

roma Podvrhu in v cerkvi sv. Mihaela na Vranskem.

TT

Poklon umrlim na Rabu

Povezanost z otokom Rabom me spremlja že od malih nog. Železarna Štore je imela tam svoj dom za letovanje zaposlenih že okoli leta 1956. Prvič smo na Rabu letovali v letih 1957/58. Sem tretja generacija železarjev iz naše družine in seveda vsako leto smo letovali na Rabu. Tudi letos. Sicer na drugi lokaciji, ker je zdaj dom iz meni neznan razlogov zaprt, tako kot mnogi drugi, ki so jih zgradila slovenska podjetja za svoje delavce.

Vsako leto obvezno obiščemo tudi grobove Slovencev, ki so izgubili svoja dragocena življenja v fašističnem koncentracijskem taborišču Kampor na Rabu. Nikakor nimam namena opisovati podrobnosti, saj je vse napisano na spletu in v literaturi. Predvsem je pomembna sporočilna vrednost, da se na te dogodke nikoli, res nikoli ne pozabi in da se venomer opozarja na grozote fašizma in nacizma.

Kakšno leto nisem mogel priti do teh grobov in se

pokloniti žrtvam. Priznam, nekako me je pekla vest ... Pred dnevi sem bil s hčerkino družino na tem prostoru, prižgali smo svečo in se sprehodili med grobovi. Priznam iskreno in iz srca, čutil sem neko olajšanje. Naj jim bo lahka hrvaška zemlja. Mestu Rabu se zahvaljujem za vsa spominska obeležja iz druge svetovne vojne, ki jih resnično vzorno ureja in skrbi zanje.

SREČKO KRIŽANEC, predsednik KO ZB za vrednote NOB občine Štore

Predstavitev štorskih strelcev na bazarju društev

Občina Štore vsako leto odlično organizira bazar društev v športnem parku na Lipi. Tako imamo društva idealno priložnost, da se širše predstavimo krajanom.

Na stojnicah, ki nam jih v ta nemem pripravijo, se društva predstavijo s svojo de-

javnostjo. V štorski občini je neverjetno veliko dejavnih društev in mednje zagotovo

sodimo tudi člani strelskega društva Kovinar Štore, veterani, člani ZB za vrednote NOB in člani častniške organizacije. Predstavimo zračne puške in drugo pripadajočo opremo, ki je potrebna za to pomembno dejavnost.

Imamo avtomatsko strelišče za zračno puško in pištolo z osmimi strelskimi mesti. Vse leto organiziramo kar precej strelskih tekmovanj, ki se jih udeležujejo strelci iz naše regije. Mladinci praviloma posegajo po najvišjih mestih na republiških tekmovanjih. Tako je optimizem za strelsko dejavnost v naši občini popolnoma upravičen.

Bazar društev poteka v izjemnem vzdušju, za kar seveda poskrbijo otroci osnovne šole in vrtca ter veliko število krajanov. Zaključek bazarja je vedno veličasten, saj poteka ta dan skozi našo lepo občino tudi kolesarka dirka Po Sloveniji.

SREČKO KRIŽANEC, predsednik domoljubnih društev občine Štore

Kulturne prireditve	
ČETRTEK, 31. 7.	
10.00	in 17.30 Paviljon Tempel Rogaška Slatina Anin festival 2025: Musica Camerata <i>Koncerti vsak dan razen ponedeljka do 13. 8.</i>
19.30	Pomol ob Vista baru Velenje Ostal bom muzikant <i>Predstavitve knjige Alfija Nepiča, pogovor bo vodila Tanja Vidic Goršak; sledil bo glasbeni nastop</i>
PETEK, 1. 8.	
18.00	Fontana piv Zeleno zlato Žalec Krigl fest: Svetovni dan piva <i>Animacija Radia Fantasy in zabava s skupino Mambo Kings; v primeru slabega vremena odpade</i>
18.00	Kulturni dom in Kongresni centr KLS Ljubno Proslava ob občinskem prazniku Občine Ljubno <i>Po končani proslavi bo sledila pogostitev in druženje z Ansablom Obisk</i>
20.30	Žička kartuzija Šank rock Akustika <i>Koncert</i>
21.00	Pri Domu kulture Velenje Prizma <i>Koncert primorske skupine</i>
SOBOTA, 2. 8.	
10.00	Travniki pri Domu kulture Velenje Sobotne lutkarije: Pajek Kveku Anasi <i>Lutkovno-igrana predstava Priposednega gledališča gdč. Bazilike; v primeru slabega vremena odpade</i>
19.00	Fontana piv Zeleno zlato Žalec Krigl fest: Svetovni dan piva <i>Koncert skupine Slow Monkeys in legendarni Orleki; V primeru slabega vremena odpade</i>
NEDELJA, 3. 8.	
19.00	Dom svetega Jožefa Celje Večeri v atriju: Župljani župljanom <i>Na poletnem koncertu boste prisluhnili izvrstnim glasbenim ustvarjalcem z Jožefovega hriba in drugim.</i>
Poletje v Celju	
ČETRTEK, 31. 7.	
20.00	Vodni stolp Celje Zmelkoov <i>Koncert</i>
PETEK, 1. 8.	
20.00	Restavracija Cankarjeva Celje Trekvenca <i>Koncert; v primeru slabega vremena odpade</i>
radio celje	
Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan	

SOBOTA, 2. 8.	
10.00–17.00	Spominska hiša Alme M. Karlin
	Sobotnica v Hiši Alme Karlin <i>Alma je potovala daleč, a največja potovanja je opravila v sebi; vabljeni, da spoznate svet, kot ga je doživljala Alma.</i>
10.00–19.00	Celjski grad
	Živa zgodovina na Celjskem gradu <i>Grajska tiskarna, druženje z vitezi in dvornimi damami, grajska kuhinja, mečevanje, srednjeveška glasba in ples; tudi v nedeljo ob istem času</i>
20.00	Restavracija Cankarjeva Celje
	Večer slovenske glasbe: BK Studio akustik <i>Večer najlepših slovenskih pesmi od zlate dobe do sodobnih uspešnic</i>
NEDELJA, 3. 8.	
11.00	Pokrajinski muzej Celje, Knežji dvor
	Grofje Celjski <i>Javno vodstvo po razstavi</i>
PONEDELJEK, 4. 8.	
19.00	Celjski grad
	Veronika Deseniška v dialogu <i>Skrivnostna in usodna – literarni pogovori s priznanimi literati, zgodovinarji in publicisti; Gostja pogovora: Mija Oter</i>
TOREK, 5. 8.	
20.00	Celjski grad
	Veronika Deseniška na poti <i>Ljubezen, ki je premagala čas – prisluhnite Veroniki Deseniški in na vodenju po gradu spoznajte njeno zgodbo</i>
20.30	Vodni stolp Celje
	Etno Histeria World Orchestra <i>Glasbeno srečanje Etno Histeria, ki bo 84 vrhunskih glasbenikov iz 21 držav povežalo v Etno Histeria World Orchestra 2025</i>
SREDA, 6. 8.	
10.00	Celjski grad
	Slikarska razstava na gradu <i>Umetniki so upodobili grad, ki ni le arhitekturni spomenik, temveč simbol identitete, ponosa in zgodb.</i>
19.30	Dvorišče Knežjega dvora
	Celeia klasika: Duo Flauccord <i>Sofija Mihailović, flauta, in Kiara Janko, harmonika, v primeru slabega vremena bo koncert v Celjskem domu; vstop prost</i>
Druge prireditve	
ČETRTEK, 31. 7.	
10.00	Muzej novejše zgodovine Celje
	Počitniško ustvarjalno društvo v Hermanovem brlogu <i>Družina je vrednota ob občasni razstavi Svet Hermanovih prijateljev</i>

10.00 – 14.00 Mladinski center Šentjur	Actionbound iskanje zaklada po Šentjurju, igranje družabnih iger in sladoledna osvežitev <i>Brezplačne aktivnosti so namenjene otrokom, starejšim od 12 let</i>
PETEK, 1. 8.	
8.00 Trubarjevo nabrežje Laško	Laški sejem
10.00 Tehnopark Celje	Počitniško varstvo v Tehnoparku <i>Možnost varstva in udeležba na raznovrstnih tematskih delavnicah ob srednjeveških torkih, ustvarjalnih sredah, tehničnih četrtkih, detektivskih petkih.</i>
12.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan Celje	Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
16.00 Parkirišče pred gasilskim domom Rimske Toplice	Domači kottiček
21.00 Celjski mladinski center	FTE 2025: Sveta krava! <i>Brezplačna projekcija filma</i>
21.00 Paviljon Tempel Rogaška Slatina	Anin festival 2025: Poletni kino <i>V primeru dežja odpade</i>
SOBOTA, 2. 8.	
8.00-12.00 Ploščad Centra Nova Velenje	Sobotna mestna tržnica
8.00-12.00 Mestna tržnica Žalec	Podeželska tržnica
8.00-12.00 Tržnica Laško	Tržnica
9.00 in 12.00 Fotohiša Pelikan Celje	Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
9.00-12.00 Mladinski center Žalec	Napihljiva igrala
10.00 Grilova domačija Lipje pri Velenju	Odpрта vrata Grilove domačije
19.30 Župnija Marije Snežne na Svetini	Šentoščevo slavlje Svete Marije Snežne <i>Slovesna maša, sledi procesija s kipom Marije Snežne, igra Godba Svetina, slovesnost vodi Martin Golob</i>
NEDELJA, 3. 8.	
9.00 Župnija Marije Snežne na Svetini	Šentoščevo slavlje Svete Marije Snežne <i>Sveta maša, ob 10.30 slovesna škofova maša, sledi procesija s kipom Marije Snežne, igra Godba Svetina, slovesnost vodi škof dr. msgr. Stanislav Lipovešek</i>
10.00 Velenjska plaža	Nedelja – dan za družine <i>Animacijski program, ustvarjalne delavnice, predstavitev potapljaške dejavnosti</i>
11.00-17.00 Pozojevo otroško igrišče na Visti Velenje	Ogled Pikine hiše vila Čira-Čara

14.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan Celje	Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
PONEDELJEK, 4. 8.	
9.00 Galerija sodobne umetnosti Celje	Poletne ustvarjalne delavnice
10.00 – 12.00 Večnamenska dvorana Rimske Toplice	Domača beležnica <i>Ustvarjalna delavnica</i>
18.00 Velenjski grad	Joga v grajskem parku <i>Vodi Nina Časl; v primeru dežja poteka vadba v prostorih muzeja na gradu</i>
21.00 Ploščad pri Domu kulture Velenje	Zvezde pod zvezdami: Maria <i>Biografska drama; v primeru slabega vremena v veliki dvorani Kina Velenje</i>
TOREK, 5. 8.	
10.00 Muzej novejše zgodovine Celje	Počitniško druženje v MnZC <i>Vodeni ogled in igrivo raziskovanje za otroke po razstavi Svet Hermanovih prijateljev</i>
10.00 in 17.00 Travnik pri Domu kulture Velenje	Torkove igrarije: Ustvarjamo iz gline <i>Pod mentorstvom članov Društva šaleških likovnikov</i>
12.00 in 16.00 Fotohiša Pelikan Celje	Javno vodstvo po Fotohiši Pelikan
18.00 Mladinski center Žalec	Bobnarska delavnica
SREDA, 6. 8.	
10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku	Možganska telovadba za otroke <i>Brainobrain, zabavna in privlačna možganska telovadba za otroke od 7. do 12. leta</i>
10.00 Knjižnica Velenje	Naredimo si zeliščni šopek <i>Zabavna sredo s člani Društva zeliščarjev Velenje</i>

Razstave

Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Stara grofija: »Prevzeto v zaščito« Poskus rekonstrukcije provenience predmetov na primeru Zbirke vzhodnoazijskih predmetov Pokrajinskega muzeja Celje, Obtežilniki za papir, spregledana steklarska dediščina Slovenije; do nadaljnjega, Grb grofov Celjskih in sistem kvaternijev; do nadaljega

Pokrajinski muzej Celje, Razstavišče Knežji dvorec: Otroci ustvarjamo - kolišča in situle; do maja

Muzej novejšje zgodovine Celje: spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do 3. 9.

Otroški muzej Hermanov brlog Celje: občasna razstava Svet Hermanovih prijateljev; do 31. 12. 2026

Osrednja knjižnica Celje: gostujoča razstava Janez Puhar (1814-1864): Prvi slovenski fotograf in izumitelj fotografije na steklo; do nadaljnjega

Galerija Božena Celje (FHP): občasna fotografska razstava Odmevi zmage; do nadaljnjega

Dvorec Novo Celje: razstava Ostaline preteklosti - za drugačno uporabo možganov; do 5.10.

Stalna postavitev Procesi spominjanja in pozabe; do 5. 10.

Razstavišče Kulturnega centra Laško: območna likovna razstava, Ekološki oditisi; do nadaljnjega

Muzej Laško: 80 let vzgoje in izobraževanja v Laškem; do nadaljnjega

Savinov likovni salon Žalec: Uroševi obrazi, razstava likovnih del Uroša Kocelija (1955 - 2023) ob 70. obletnici rojstva; do 8. 8.

Hiša generacij Laško: Klekljarska razstava »Kitice«; do nadaljnjega

Galerija Zgornji trg Šentjur: Od morja do gora, slikarsko-kiparska razstava dveh akademskih umetnikov slikar iz Nepala Birman Shrestha in kipa iz Hrvaške Mata CROata; do 1. 8.

Knjižnica Šentjur: Podobe Resne, razstava Likovne krožka Ljudske univerze Šentjur; do 31. 8.

Mestni trg Slovenske Konjice: ulična razstava Žička kartuzija 860: Dva pogleda, ena zgodba; do 31. 12.

Anina galerija Rogaška Slatina: What's the story?, likovna razstava Zvonimirja Haramije Hansa; do 31. 8.

Mestna galerija Kulturnega centra Rogaška Slatina: Petindvajseto poletje, jubilejna likovna razstava DLLU Mavrica; do 7. 9.

Dom kulture Velenje: Podobe Doma kulture Velenje, fotografska razstava; do 31. 8.

Muzej na Veleškem gradu: Poslednjič »Srečno!«?: Rudarska dediščina: osebno; do 31. 8.; **Rondela Veleškega gradu:** Venček intimnosti, skrinja pravil in duhovi na pragu: Nevestina bala skozi čas; do oktobra 2025

Podhod Pesje: fotografska razstava Valterja Kolenca: Skrivnostna stavba Klasična; do 31. 8.

Razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 31. 8.

Podhod Pošta: Pravični prehod v SAŠA regiji, Šaleški grad; do 31. 8.

Podhod pri Vili Bianci: Mesto se spominja, fotografska razstava; do 31. 8.

Knjižnica Velenje: Osrednje razstavišče: Zdravilne rastline in začimbnice v Šaleški, razstava Društva zeliščarjev Velenje; do 31. 8.; Sončna stena: Moja Jordanija, razstava Stanke Ledinek; do 31. 8.; Oddelek za odrasle: S knjigo na potep, izposojna razstava; do 31. 8.; Mladinska soba: V poletje z grafiko, likovna razstava učencev OŠ Šalek; do 31. 8.; Steklena dvojčka: Bralka poletja: Urška Stropnik Šonc; do 31. 8.; Otroški oddelek: Ciciban skozi otroške oči, razstava likovnih del otrok Vrta Velenje ob častiljivi obletnici revije Ciciban; do 31. 8. Domoznansko razstavišče: Vila Herberstein, razstava Andreje Jurkovnik; do 31. 8.

Muzej premogovništva Slovenije Velenje: Vezna soba: Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brežčasn zapis narave avtorice Kate Laštro; do 31. 12.; **Podzemni del muzeja 1:** Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur; do 31. 12.; **Ligijev salon – jamski del salona:** Poetična podzemna proga – poezija na predstavitevnihih tablah avtorjev, ki so ustvarjali v podzemlju: Tatjana Pregl Kobe, Zlatko Kralič, Božica Jelušič, Tomaz Letnar, Kristian Koželj, Vlado Poreduš in Stojan Špegel; do 31.12.; **Muzejski park:** Rudarji, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika; do 31. 12.; 70 let revije Rudar, naslovnica revije skozi leta; do 31. 12.

Avla Mestne občine Velenje: Šah mat, slikarska razstava ljubiteljske ustvarjalke Urške Jernej; do 31. 8.

Razstavišče vila Bianca Velenje: Sto dejstev o Kajuhu, zapisanih z zeleno tinto, razstava ilustriranih kratih zapisov; do 20. 8.; Malo-levi, družinska razstava lesenih izdelkov in zelenih slik; do 31. 8.

Z VAMI VSAK PRVI PONEDELJEK V MESECU

8 / AVGUST 2025

naša žena

slovenska in ŽENSKA družinska revija

UROŠ BUH: VSI NA KOLO

MAMINO TELO IN VAŠE ZDRAVJE

SE PREHITO STARATE?

NARAVNO: DIŠI PO ZDRAVJU

VRT: KAKO REŠITI TEŽAVE S PRIDELKOM?

TEMA MESECA:

POČITEK

ŽE V PRODAJI!

SLABE VESTI

Prva slovenska ženska in družinska revija.

Naročite se na brezplačni telefonski številki 080 4321 ali na www.trafika24.si

www.salomongroup.si

Podjetje NT&RC, d. o. o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in
agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Saša Pukl
Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Barbara Furman, Sintija Jurič,
Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

sprejemil oglasov po elektr. posli: agencija@ml-ic.si

voudja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodih) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri OTP banka d. d.: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasia@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabar z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali križank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabar na www.mediabar.si.

Predhodnica šmarske čitalnice – Društvena knjižnica političnega društva Naprej

Narodna čitalnica v Šmarju pri Jelšah (3)

Franc Skaza je v družbi slovenskih domoljubov, ki jih je srečeval na taborih in v čitalnicah, spoznal zdravnika in politika dr. Josipa Vošnjaka. Povabil ga je v Šmarje za zdravnika.

Dr. Vošnjak je v Šmarju leta 1870 zasedel tudi mesto načelnika okrajnega zastopa. Med prvimi slovenskimi društvi v Šmarju je septembra 1870 ustanovil napredno politično društvo Naprej. Na prvem občnem zboru 27. novembra 1870 so za predsednika izvolili

Josip Vošnjak – zdravnik v Šmarju pri Jelšah od leta 1870 do 1872

Dr. Josip Vošnjak je bil prvi doktor medicine, ki je deloval v Šmarju pri Jelšah kot okrožni oz. požejski zdravnik. Rodil se je 4. januarja 1834 v Šoštanju. Gimnazijo je obiskoval v Celju in Gradcu, srednješolsko izobrazbo je končal z odliko na Dunaju, kjer se je vpisal na medicinsko fakulteto. Leta 1858 je bil promoviran za doktorja medicine in kirurgije. Prvo leto se je zaposlil kot civilni zdravnik v ljubljanski vojaški bolnišnici, kjer je pomagal pri oskrbovanju in operiranju ranjencev. Po sprejetju ustave leta 1861 je na pobudo dr. Bleiweisa v Kranju začel zbirati podpise za podporo narodnemu programu za Zedinjeno Slovenijo. Kranj je kmalu zapustil in se zaposlil kot okrajni zdravnik v Slovenski Bistrici, s katero je ostal povezan vse do svoje smrti, saj si je tam ustvaril družino.

dr. Josipa Vošnjaka, v obor pa Franca Skazo, Kar-

la Jagodiča, Huga Tančiča, Janeza Anderluha in druge

šmarske pomembneže. Ob tej priložnosti je Šmarje obiskal tudi oče slovenskih taborov dr. Valentin Zarnik ter s svojim spodbudnim govorom navduševal šmarsko občinstvo. V okviru političnega društva je bila ustanovljena tudi društvena knjižnica, ki je bila prva javna knjižnica v Šmarju, deloval je tudi pevski zbor. Dr. Vošnjak v Šmarju z zdravniško prakso ni mogel zaslužiti dovolj za preživetje, zato se je kmalu preselil v Ljubljano. Kljub temu pa je med svojim kratkim bivanjem v Šmarju v Francu Skazi in še nekaterih svobodomiselnih Šmarčanih spodbudil narodno misel.

Mateja Žagar,
Knjižnica
Šmarje pri Jelšah

Se nadaljuje.

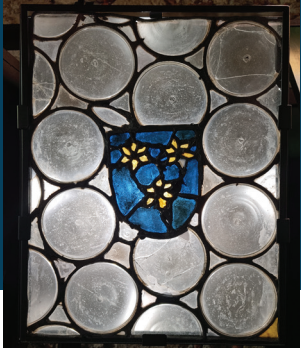
Josip Vošnjak

JAVNO VODSTVO

NEDELJA, 3. AVGUST IN NEDELJA, 24. AVGUST 2025 |
OB 11.00 | KNEŽJI DVOR

GROFJE CELJSKI

ODPIRALNI ČAS:
TOREK - NEDELJA: 10.00 - 18.00
PONEDELJEK, , PRAZNIKI: ZAPRTO

VSTOPNINA
ODRASLI: 9€
MLADINA: 5€
UPOKOJENCI: 7€

INFORMACIJE:
WWW.POKMUZ-CE.SI / MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962 / 031 612 618

klikni!

novi tednik
Vedno z menoj!

Prve in verodostojne
informacije iz savinjske regije

www.novitednik.si

MOJA IZBIRA JE
BRANJE

ŽE IMAŠ NAČRT
ZA POČITNICE?

**IZBERI SI
BRANJE**

OSREDNJA
Knjižnica Celje

Poskrbi za dobro bralno kondicijo
tudi med počitnicami! V juniju, juliju
in avgustu si izberi 15 bralnih
aktivnosti, ki ti jih ponujamo na naši
zgibanki Moja IZBIRA je BRANJE.

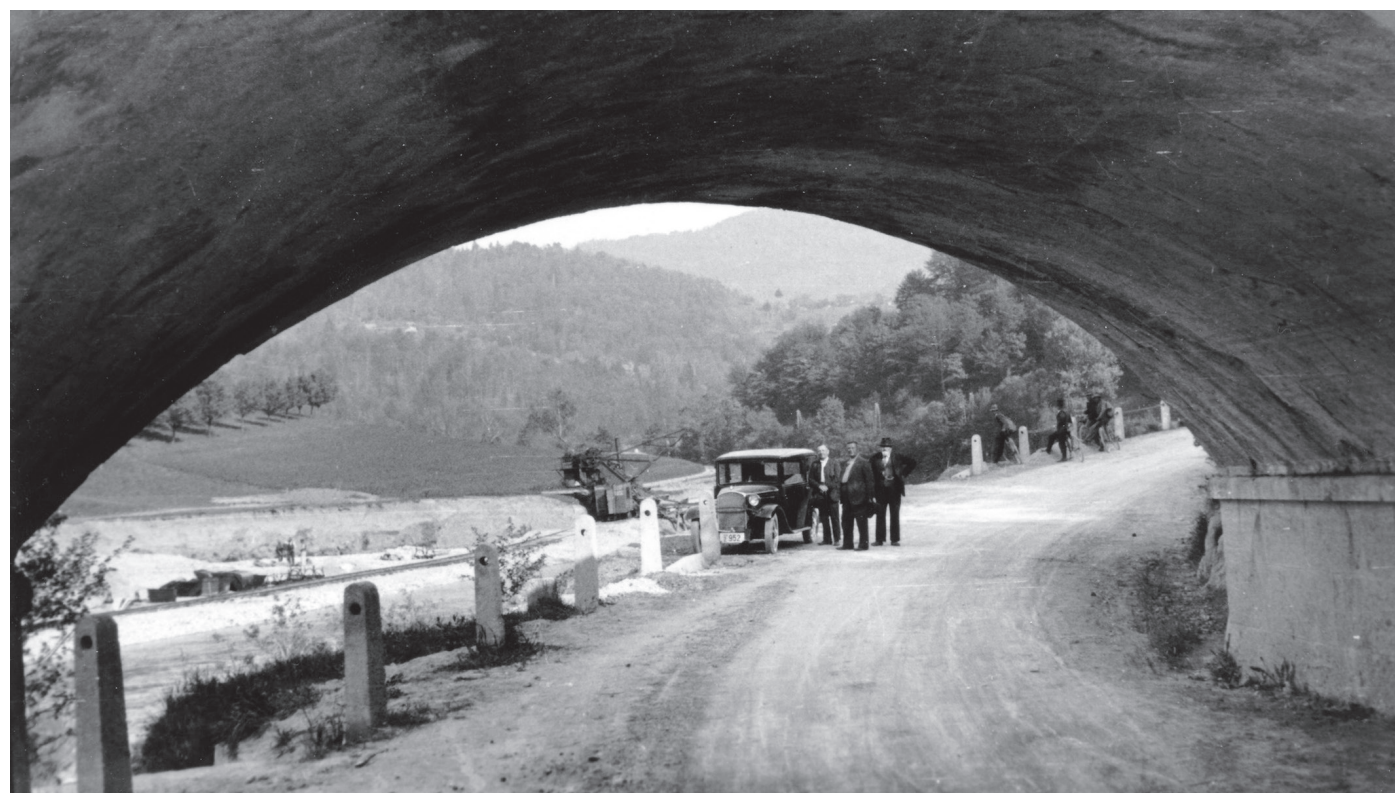
Preberi vsaj 5 knjig, izpolni
zavihek na zgibanki in ga do
15. septembra 2025 oddaj v
Knjižnici pri Mišku Knjižku.
Osvoji nagrado!

SE VIDIMO NA ZAKLJUČNI PRIREDITVI 20. SEPTEMBRA V KNJIŽNICI!

Počitniška
nagradna igra
v Knjižnici pri
Mišku Knjižku

Moja IZBIRA je BRANJE!
Zgibanka z navodili in več
informacijami o nagradni
igri te čaka v Knjižnici pri
Mišku Knjižku ali na
povezavi:
www.knjiznica-celje.si.

Beri ...
sodeluj ...
tekmuje ...
ZABAVAJ SE!

ALBUM S CELJSKEGA

Podvoz v Tremerjah, 1930–1940

Fotograf Viktor Berk, uslužbenec v Pokrajinskem muzeju Celje, je izdelal fotografijo na osnovi plošče, ki jo je pridobil poleti 1945 iz ateljeja Martini, 1930–40, fotopapir, črno-bela preslikava, 10 x 15 cm, fotograf: Foto Martini, Celje, PMC, inv. št. F 37.

Priprava: mag. Damir Žerič in Nataša Žmaher (Pokrajinski muzej Celje)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek
Osrednje knjižnice Celje

INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Vir: www.kamra.si,
Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Fotografija prikazuje podvoz pri Tremerjah in regulacijo reke Savinje v ozadju. Podvoz je bil kot del glavne ceste med Celjem in Laškim zgrajen ob gradnji južne železnice sredi 19. stoletja.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje ali na mail tajnistvo@nt-rc.si in če se bo tudi nam zdelo smešna, jo bomo objavili.

Preživel nesrečo pri 250 km/h.

Povlekel ga je za majico.

Kaj imajo skupnega
moški in oblaki?
Ko odidejo, je zmeraj
lepo vreme.

Končno dva »mulčka« brez
mobitela v roki.

Pride sosed iz službe in pravi:
»Žena, kaj bo danes za kosilo?«
»Nimam pojma, odlepila se je
etiketa na konzervi.«

»Čestitam, sem slišal,
da si postal očka?«

»Ja, sem!«

»In kako se počuti žena?«

»V redu, še ne ve.«

Koliko mora biti moški
visok in koliko mora tehtati, da bi
ga imele vse ženske rade?
Okoli 55 cm visok in težek 3 kg.

Kako se oglašča muca?
Mijav, mijav.
Kako se oglašča kuža?
Hov, hov.
Kako pa se oglašča kača?
Ne, ne greš na pivo s prijatelji!

Oven

Pomembno bo, da boste znali slediti srcu, tako boste našli v sebi ravnovesje in v odnosu blagostanje. Srčni izvoljenec vam bo pomagal do notranje modrosti, in sledili bodo harmonični uvidi. Modro bo, da najdete rešitve, ki so vezane na denarne zadeve; naredili boste korak naprej. Po zvezdnih namigih boste več na poti in med ljudmi, sledili bodo preobratu na bolje. Kljub temu, da boste imeli pozitivne uvide, bo dobro še malo počakati.

Bik

Srčni izvoljenec vam bo odločno povedal svoje mnenje. Roko na srce, najboljše se boste počutili doma, kjer bo precej romantično. Venera vam bo podarila dodaten namig, kaj morate spremeniti za lastno srečo. Saturn vam bo podaril lekcijo vztrajnosti in vas nagradil za tisto, kar boste osvojili. Podporo vam bo ponudila zelena barva in čas bo, da boste naredili tudi sami korak naprej. Jasno je, da se boste do konca tedna znali postaviti zase, vseeno bo v ospredju preudarnost.

Dvojčka

Venera bo okrepila prijetne besede, kar bo polepšalo vaš odnos. Informacije, ki vam bodo dane, boste sprejeli na odprti način in tako napredovali v odnosu. V osebno pomoč vam bodo sodelavci, tako boste znali sprejeti in uvideti širšo sliko. Na delovnem mestu vas bo spremljala paleta informacij. Retrogradni Merkur vam bo pomagal, da boste naredili tudi osebno bilanco. V tem tednu boste razpeti med tišino in komunikacijo. Ravno ravnovesje bo tisto, ki vam bo podarilo zaupanje, s čimer se vam bodo odprle prijetne povezave. Odkriti morate tudi svojo notranjo moč in čas bo primeren, da boste predelali nekaj iz preteklosti.

Rak

Romantična energija bo tista, ki vas bo polepšala in vam bo podarila določeno voljo. Po zvezdnih namigih boste znali slediti sebi in svojim občutkom. Brezpogojna ljubezen vam bo prinesla zaupanje in skladne preobrate na bolje. Sodelavci vam bodo pomagali razumeti širšo sliko. Mars vam bo prinesel nekaj dinamike in tudi plodnih rešitev. Preobrat se bodo v tem obdobju vrstili drug za drugim in jasno je, da boste ponosni nase. Srečo boste našli v globini srca in pomembno je, da boste začutili svojo moč. V ospredju bodo znanja, ki so vezana na osebno ali duhovno rast.

Lev

Bogate besede bodo obrodile sad, toda vseeno morate najti način, da boste sledili svojim občutkom. Venera vam bo podarila čarobne preobrate na bolje. V kolikor boste v sebi našli motivacijo in voljo, se bodo zgodili zanimivi preobrat, ki prinašajo zaupanje. Venera vam bo podarila magnetično energijo, skozi omenjeno sta nakazana uspeh in motivacija. Kljub vsemu boste morali sprejeti nekaj odločitev, kdo potrebuje vašo pomoč in zakaj. V svoje življenje boste privabljali tiste ljudi, ki vam prinašajo moč. Pozitivne misli bodo tiste, ki v sebi skrivajo dodatno energijo, in tako boste lažje kos vsem obveznostim ali izzivom.

Devica

Neptun vam bo podaril nekaj sočutja in romantike, kar bo pot do osebne sreče. Poglobili boste svojo moč, in kreativna energija vas bo polepšala. Srčni izvoljenec vam bo naklonjen v sredo in četrtek, ko bo mnogo priložnosti za iskren pogovor. Kolo usode se bo na delovnem mestu zavrtelo v vaše dobro. Podporo vam bo ponudila peščeno rumena barva in sledil bo uspeh. Saturn vam bo podaril voljo in tako boste kos vsem obveznostim. Spodbudno bo, da boste svoje mnenje povedali po temeljitem razmisleku.

Tehtnica

Srčni izvoljenec vam bo ponudil ogledalo. Venera vam bo prinesla spoznanja, ob katerih boste ponosni nase in na svoje dosežke. Sreča vas čaka doma in teden bo v znamenju prijetnih in poučnih ljubezenskih preobratov. V vaše življenje bodo prihajali ljudje, ki vam bodo v pomoč ali oporo. Uran vam bo prinesel nekaj novosti in preobratov, ki vam bodo v osebno pomoč. Denarno se bodo zadeve obrnile v smeri, ki bo prinesla dodatne priložnosti za dolgoročni uspeh.

Škorpion

Daleč v ospredju bo brezpogojna ljubezen tista, ki bo prinesla ravnovesje in notranji mir v intimnosti doma. Odkriti pogovori so lahko plod do notranjega ravnovesja in modrosti ter prinesejo povezanost. Retrogradni Merkur bo prinesel nekaj dobrih idej in pomembno bo, da boste začutili skrite namige. Na drugi strani boste upravičeno ponosni nase in na svoje dosežke. Zdrav način življenja vsebuje dovolj gibanja, zdravo prehrano in meditacijo – to je pot do srca.

Strelec

Srčni izvoljenec vam bo naklonjen in bo prinesel nova spoznanja. Ljubljeni osebi lahko napišete pismo ali se sprostite ob plesu in glasbi. Informacije, ki jih boste uvideli skozi odnos, bodo imele ključen pomen tako za osebno kot duhovno rast. Dogodki se bodo zavrteli v vaše dobro in spremljala vas bo tiha sreča. Imeli boste ugodne poslovne in denarne priložnosti, kar vam bo okrepilo samozavest. Rdeča nit bodo sodelovanja, vendarle ni vse zlato, kar se sveti. Štela bo preudarnost.

Kozorog

Srčni izvoljenec vam bo ponudil roko in čas bo za ravnovesje in skladnost. V tem tednu boste znali narediti pravilne korake naprej. Sledite glasu srca, ki bo vaša zaveza, in tako boste našli ravnovesje. Ključno bo, da si vzamete čas za odnos, zaradi česar bo sledil napredek. Modro bo, da boste sledili osebnim smerokazom in se o določenih okoliščinah pogovorili z ljudmi, ki jim zaupate. Denarno boste zelo napredovali, a vseeno si boste morali postaviti osebne meje. V tem tednu bo precej modro, da boste prebrali drobni tisk. Pomembno bo, da boste pri sebi naredili korak naprej in v sebi našli motivacijo. Izgubljeno energijo vam bo povrnila narava, pa tudi aktivnosti na prostem.

Vodnar

Uran vam bo podaril unikatno energijo in vendarle bodo prilaganja tista, ki v sebi skrivajo pot do ljubezni. Izziv tedna bo torej, ko boste morda nekoliko nemirni in neučakani. Po temeljitem pogovoru boste v ljubezni našli ravnovesje in skladne odnose. Do konca tedna boste razrešili nekaj iz preteklosti, tako da boste upravičeno ponosni nase. Pridobili boste tudi informacije, ki vam bodo v pomoč in oporo. V svoje življenje boste privabljali ljudi, ki vam bodo prinesli nasmehe na obraz. Pomembno bo, da boste v vse v odnosu vnesli diplomacijo, zaradi česar se bodo zadeve obrnile v pričakovani smeri.

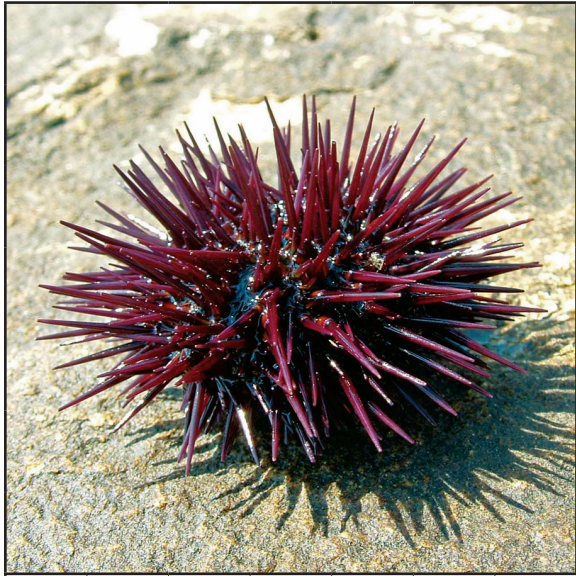
Ribi

Poglobili se boste v svoje občutke in tako našli navdih in motivacijo. Venera vam bo prinesla nekaj čarobnosti in plodnih pogovorov, Mars pa dobrih iztočnic za napredek v odnosu. Če boste sledili brezpogojni ljubezni, boste našli svoje sanje in ravnovesje. Če boste svoje mnenje povedali na pravi način, boste pridobili iskano spoštovanje. Ključna beseda tedna bo osredotočenost, in dejstvo je, da boste morali usmeriti svojo energijo in tako narediti korak naprej.

Tadej Šink, horarni astrolog,
041 428 966

Nagradna križanka

3K

ZDRAVNIKI
ZA ŽENSKO
BOLEZNI

ODDAJA
ELEKTRONE

TEKMOVAL-
NOST

MAGNEZIJEV
OKSID

POVRŠINSKA
MERA,
100 m²

KRAJ PRI
KRANJU

MODRO
BARVILO

TAK, KI DELA
Z MOČJO
100 W

SAMOVOLJ-
NA OBLAST
ENEGA
ČLOVEKA

STROKOV-
NIJAK ZA
NEMŠKI
JEZIK

9

PRISELJENCI

STOPNJA,
RAVEN

GRŠKA
ČRKA 1

DEBELA
PALICA

ŽUPAN V IL.
PROVINCIAH

13

... ČAKA,
DOČAKA
HRVAŠKI NA-
RODNI PARK

1

IRSKI
EVROVIZIJEC
(JOHNNY
ANG. IGRAL.
(DEBORAH)

VSE P...
VODUO V
RIM

ELTON
JOHN
VESELJE,
SREČA

12

8

ODISEJEV
OTOK

NEPRIJETEN
VONI PO
POKVARJE-
NEM

STAR TIP
ITALJANSKE-
GA VOZILA

TERMO-
ELEKTRARNA
TRBOVLJE

IZDELOVAL-
NICA VRVI
LJUDSKA
SKUPŠČINA

2

SLAVA, ČAST
BRITANSKI
PEVEC
KERSHAW

OBVODNE
ROPARSKO
ŽIVALI

MESTO V
SPANJI
ANG. FIZIK
NEWTON

BISERE IMAŠ
V OČEH JE
PESEM ...
PESTNERJA

Povsod
z vami

JAN, FEB. ...
IME VEČ
NORVEŠKIH
KRALJEV

SLOVENSKI
REŽISER
(BORIS)

AM. IGRALKA
(MILA)
AZIJSKI
VELETOK

ZAČETEK
PRODAJE
(KNJIGE)

KIVI JE ...
AKTINIDUE
IZDELUJE
SITA

NAUK O
SVETLOBI

PRED-
STAVNICA
DADAIZMA

ODŠLI SO Z
DOLGIMI ...
PRED EVRI
SMO PLAČU-
VALI S ...

11

ANTHONY
HOPKINS

NOVI SVET

3

ZA OSEBO
ZNAČILEN
PREDMET

10

POVEJTA
BOGAT IN
VPLIVEN
ČLOVEK

PODOBEN JE
PODGANI

INDIJANSKO
PLEME

ZLOG V
ŠKOFJI

ČLOVEKU
PODOBNA
ŽIVAL

PRIJETNE
VONJAVE
GLASBENA
PRVINA

ČAJ BREZ
ŠUMNIKA

AMERIŠKI
IGRALEC
(MATT)
SPELEOLOG

BREZ GLAVE
IN ...

PODZEMNI
HODNIK
TAK, KI NE
DELA RAD

3K

GRAD PRI
PTUJU

SMER GIBA-
NIA LADJE

STREŽAJ V
UNIFORMI
PRINCE:
PURPLE ...

IZDELUJEJO
JIH KIPARJI

ZELO GLAS-
NO LESENO
ZVOČILO

5

SLOVENSKI
FOTOGRAF
HODALIČ
SELEN

INGOT JE
... BLOK
KOVINE

UPADANJE
GOSPODAR-
SKE RASTI

7

SLOVIT

DIKTIRAJ

6

NA ČEŠKEM
PLAČUJEJO
S ...

Nagradni razpis: 1., 2. in 3. nagrada – majica Novega tednika & Radia Celje.

Geslo iz številke 30: Na morje ali v gore

Izid žrebanja:

1., 2. in 3. nagrado, paket presenečenja, prejmejo: Vilma Rojnik iz Galicije, Silvo Pinter iz Laškega in Nastja Jensterle iz Šentjurja.

Nagrajencem čestitamo. Nagrade lahko dvignejo osebo na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje v obdobju enega meseca.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 5. avgusta.

Upoštevali bomo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo. Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si.

SUDOKU 685												
						3	6		2			
6		9				2	1					
4						9						
	8											
		2	5	7							8	
	1						2				6	
9		5						2				
		8	6					5	9			
		7	4									

SUDOKU 376												
			7						4			
			8				3		9			
5		3				8						
				7						9		
				2					7	5		
9		6		8								
4	1								6			
				9		4	1					
	3			1			8					

REŠITEV SUDOKU 684

6	5	8	4	3	1	7	9	2
7	2	9	5	6	8	4	1	3
3	1	4	9	7	2	5	8	6
8	7	3	6	5	9	1	2	4
5	6	2	8	1	4	3	7	9
4	9	1	3	2	7	6	5	8
2	4	7	1	9	6	8	3	5
1	8	5	2	4	3	9	6	7
9	3	6	7	8	5	2	4	1

REŠITEV SUDOKU 375

9	7	1	2	8	4	3	5	6
2	8	3	6	7	5	1	9	4
5	4	6	1	3	9	7	8	2
3	6	5	9	1	7	2	4	8
8	2	7	5	4	6	9	3	1
4	1	9	3	2	8	5	6	7
6	5	4	7	9	1	8	2	3
7	9	2	8	6	3	4	1	5
1	3	8	4	5	2	6	7	9

eKrižanka

DNEVNO SVEŽA
DNEVNO ONLINE

NOVO

www.trik.si

www.trik.si
facebook.com/3K.krizanke

3K

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13			

Ime in priimek:

Naslov:

E-naslov:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Telefon:

Velikost majice (obkrožite): S M L XL XXL

Podpis:

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli prekliče soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Za Ajšo je samo nebo meja

Da so številni Konjičani ponosni na soobčanko Ajšo Sivka, najboljšo slovensko košarkarico, so dokazali na slavnostnem sprejemu v starem mestnem jedru v Slovenskih Konjicah. Približno 200 se jih je zbralo. Med njimi tudi zelo mladi, ki v Ajši, kot pravijo, vidijo vzornico.

Ne le Jure Zdovc, na svetovni košarkarski zemljevid je Slovenske Konjice uvrstila tudi Ajša Sivka, ki je svojo košar-

karsko pot začela v konjiškem športnem društvu Miki Šport in jo nadaljevala v Ženskem košarkarskem klubu GMi Konjice.

Ajša Sivka in predstavnik Košarkarske zveze Slovenije – direktor članskih reprezentanc Matej Likar. (Foto: Jure Mernik)

Z vztrajnostjo in izjemnim talentom je že pri rosnih 19 letih postala vzornica številnim mladim športnicam in športnikom. Njeno ime je zapisano v zgodovino slovenske in svetovne košarke, saj je bila kot deseta izbrana na letošnjem naboru ženske NBA in tako postala prva Slovenka, izbrana v prvem krogu tega prestižnega tekmovanja. Izbral jo je klub Chicago Sky, v katerem naj bi zaigrala prihodnje poletje. Moto tega košarkarskega kluba je – samo nebo je meja. Mnogi Konjičani so prepričani, da odlično ponazarja Ajšino košarkarsko kariero.

Pri organizaciji slavnostnega sprejema so se povezali Ženski košarkarski klub GMi Konjice, Košarkarska zveza Slovenije, Zavod za šport Slovenske Konjice in Občina Slovenske Konjice. Dogodek je bil prežet s čustvi, saj so se spomnili začetkov njene izjemne športne poti ter izpostavili posameznike, ki so ji najbolj pomagali. A največje podpore je deležna v svoji družini. Njen oče Boštjan Sivka je nekdanji košarkar. Sprejem v domačih Slovenskih Konjicah je Ajši ogrel srce. »Hvaležna sem, da so se Konjičani zbrali v tako velikem številu in mi izkazali podporo tudi pri prihajajočih izzivih na moji košarkarski poti.«

BF

Bela štokrlja velja za vrsto, ki ima zaradi globalnega segrevanja koristi. Domačini na Ljubečni že nekaj let spremljajo par, ki se vsako leto vrača k njim in vzgaja tudi mladiče. (Foto: Urša Očko)

Največ mladičev belih štokrelj doslej

Bele štokrlje so v Sloveniji spet poskrbele za rekordno leto. Rezultati letošnjega, že 27. popisa, ki ga je tudi letos izvedlo Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS), so pokazali največ gnezdečih parov in poletelih mladičev v zgodovini popisa. Pri nas je gnezdilo 321 parov belih štokrelj, iz naših gnezd je poletelo kar 807 mladičev, kar je 134 mladičev več kot lani.

Vseslovenski popis bele štokrlje v DOPPS po mednarodno uveljavljeni metodi izvajajo že od leta 1999. Med koncem junija in začetkom julija obiščejo vsa znana gnezda bele štokrlje v Sloveniji in preverijo zasedenost ter gnezditveno uspešnost. Pomemben del popisa je tudi pogovor z domačini, ki jim vsako leto posredujejo dragocene informa-

cije, posebno pozornost v društvu namenijo tudi pregledu gnezd. Rekordno zasedenost gnezd so v društvu zabeležili že leta 2023, lani so se ob rekordni zasedenosti razveselili še rekordnega števila poletelih mladičev. Nadvse veseli so, da so te številke letos ponovno presegle. Ali bodo bele štokrlje zaradi globalnega segrevanja »profitirale« še naprej, ni mogoče napovedati. »Globalno segrevanje namreč prinaša tudi vedno pogostejša vremenska odstopanja, kot so močna neurja in suša, ki lahko resno ogrozijo gnezditveno uspešnost in preživetje, zlasti mladih ptic,« poudarjajo v DOPPS, kjer so v zimi 2024/25 v Sloveniji zabeležili tudi rekordno število prezimujočih štokrelj. Prezimovalo jih je najmanj 20. SJ

Mladi gredo na igre šolarjev v Talin

Med 3. in 8. avgustom bo v estonski prestolnici Talin 57. izvedba Mednarodnih iger šolarjev. Gre za največjo svetovno športno prireditev za mlade med 12. in 15. letom. Na igrah bo sodelovala tudi močna delegacija iz Celja.

Celjske barve bodo letos zastopali mladi športniki in športnice v štirih disciplinah – atletiki, plavanju, judu in

košarki 3x3. V Estonijo se tako podaja skupina 6 plavalcev iz Plavalnega kluba Neptun in Društva vodnih

športov Posejdon, 5 atletov iz Atletskega društva Kladi-var, 4 košarkarjev iz Košarkarskega kluba Celje in 2

judoistov iz Judo kluba Iva Reye.

»Celje je že desetletja aktiven partner Mednarodnih

iger šolarjev, ki spodbujajo medkulturno povezovanje in športni duh med mladimi. Ponosni smo, da so bile prav prve igre leta 1968 organizirane v Celju, in sicer po zamisli športnega pedagoga Metoda Klemenca, ki je želel s pomočjo športa zgradi-

ti mostove med narodi,« so sporočili iz celjske občine. Dodajajo še, da bosta Celje na igrah zastopala tudi dva funkcionarja Mednarodnih iger šolarjev – predsednik ICG Igor Topole in član odbora ICG Branko Črepinšek. SSol

Otroci so ob druženju pridobili tudi številna pomembna znanja. Med drugim so se učili prvo pomoč. (Foto: FB UPI – ljudska univerza Žalec)

Še letos z dvigalom in s prenovljenim vhodom

Mestna občina Velenje je na razpisu ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport pridobila nepovratna sredstva za vgradnjo dvigala in prenovo vhodnega prostora v stavbi Bazena Velenje. Omenjeni novosti naj bi bili urejeni še letos, saj bo občina v teh dneh objavila javni razpis za izbiro izvajalca del.

Kot so sporočili iz velenjske občinske uprave, želijo z omenjenima naložbama

vsem prebivalcem zagotoviti varen dostop do vseh prostorov na bazenu, tudi osebam z invalidnostjo.

»Na bazenu vertikalne povezave med nadstropji ni, zato sta fitnes in dvorana za funkcionalno vadbo, ki sta v prvem nadstropju, nedostopna za gibalno ovirane, starejše in druge ranljive skupine ljudi. Z vgradnjo dvigala bomo to oviro odpravili. Projekt vključuje tudi energetska

in funkcionalno prenovo vhodnega prostora ter postavitev novega nadstreška nad vhodom, ki bo obiskovalcem omogočil boljšo zaščito pred vremenskimi vplivi. Ker gre za manjše posege, gradbeno dovoljenje ni potrebno,« so še sporočili iz velenjske občinske uprave in dodali, da bo v času izvajanja gradbenih del Bazena Velenje deloval nemoteno.

BF

Bazen Velenje obiskujejo rekreacije željni iz celotne Šaleške doline. (Foto: MOV)

Vsak dan nova dogodivščina

Tudi letos poleti številne organizacije v Savinjski dolini skrbijo za pestro in varno preživljanje prostega časa otrok. Počitniški program med drugim pripravlja tudi UPI – Ljudska univerza Žalec, ki v okviru Večgeneracijskega centra Planet generacij+ otrokom ponuja bogate aktivnosti.

Tudi v drugem tednu brezplačnega počitniškega varstva so za otroke od 1. do 5. razreda pripravili pestro dogajanje. Uživali so lahko v raznolikih dejavnostih, spoznavali nove prijatelje in se preizkusili v različnih delavnica-

Čas so med drugim preživljali ob spoznavnih in športnih igrah v parku, barvali so kozarce in se učili gojiti kalčke. Obiskali so tudi gasilsko postajo PGD Žalec, s Centrom za krepitev zdravlja Spodnje Savinjske doline so se učili še prvo pomoč. Z vlakom so se zapeljali tudi v Celje, kjer so raziskovali Tehnopark in se sladkali s sladoledom. Zadnji dan počitniškega varstva so si pripravili tudi pico iz ostankov zajtrka, za piko na i so poskrbeli še film, pokovka in veliko smeha.

SJ